பாரதத்தில் முதன்முறை அனைத்து

ஆண் வேட பெண்ணாதிகள்.

Kp. [signature]

K.P.செல்வகுமார்
7-வது வார்டு உறுப்பினர்
L.R.பாளையம்
கெங்கராம்பாளையம் ஊராட்சி
செல்: 9787062770

கே.பி. செல்வகுமார்,
மாவட்ட பொதுச்செயலாளர்,
தமிழர் தெருக்கூத்து கலைஞர்கள் இயக்கம்
விழுப்புரம் மாவட்டம் (தெற்கு)

Kp. [signature]

K.P.செல்வகுமார்
7-வது வார்டு உறுப்பினர்
L.R.பாளையம்
கெங்கராம்பாளையம் ஊராட்சி
செல்:

T.V. ஏழுமலை நாடக ஆசிரியர்
பேரூர். AND. போஸ்டு
அன்னியூர் வழி
விழுப்புரம் வட்டம் & மாவட்டம்
பின்கோடு No. 605 202.
செல்: 9626330635.

ஆன்புரிதி நோட்டு

உ

(வெண்பா)

நீடாழி உலகத்து மறைநாலொடைந்தென்று நிலைநிற்கவே
வாடாத தவவாய்மை முனிராஜன் மாபாரதம் சொன்னநாள்
ஏடாக மாமேரு வெற்பாக வெங்கோடு எழுத்தாணி தன்
கோடாக எழுதும் பிரானை பணிந்தன்பு கூர்வமரோ.

(வெண்பா)

பொருப்பிலே பிறந்து தென்னன் புகழிலே கிடந்து சங்க
நெருப்பிலே நின்று வைகை ஏட்டினில் தவழ்ந்த பார்வை
மருப்பிலே நின்று கற்றோர் மனப்பிலே வளருகின்ற
பொறுப்பெனும் சர்வதிக்கு புகழான காப்புதானே.

(வெண்பா)

எட்டெழுத்தான மந்திரம் எமனை வெல்லும் மந்திரம்
துன்பமதை ஜெயிக்கும் மந்திரம் தொல்வினை அகற்றும் மந்திரம்
இன்பமாய் மறையோர் போற்ற இகபர மளிக்கும் மந்திரம்
அன்பாய் எங்கும் அளிக்கும் மந்திரம் அரிநாம மந்திரமாமே.

(வெண்பா)

புகழாரும் பண்டரிபுரநாதன் பாதக்க
யுகமாரும் தமிழ்மாலை செப்புதற்கு
தும்பிக்கையாழ்வார் தூய்ய மலர் சேவடியை
நம்பிக்கை கொண்டேன் தினம்.

(வெண்பா)

அப்பன் இரந்துண்ணி ஆத்தாள் மலைநீலி
ஒப்பரிய மாமன் உறிதிருடி
சப்பைக்கால் அண்ணன் பெருவயிறான்
ஆறுமுகத்தானுக் கிங்கென்ன பெருமையிது.

(1) வடமதுரா புரி மேவியநாதன் வணங்கி வெளிக்கி
வாழும் வசுதேவ மைந்தன் திருமேனி: வேதன் – உயர்
சுடரொளியாகவே கொடுமைதீர் கூர்மனே தேடி – வசுதேவ தேவகி
வடிவுள செல்வன் மடமையகற்றிட நாடி – கோகுலம் புகழ்
மடியில் யசோதை மடியில் தவழ்ந்துமே ஆடி – மனமகிழ்ந்து
இடையர் குலமதில் யமுனைக் கரையில் விளையாடி – மதுவே பசி
(சு) இதமுடன் கோபியர் நாதிருவந்தேன்
விதவித ஜால விநோதங்கள் செய்தேன். (வட)

(2) வெண்ணெயும் பாலும் தயிர் திருடியே மத்தடிபட்டவன் – கோபாலமாதர்
வண்ணமாயுரலில் கட்டவும் சங்கடமுற்றேன் – வாயை திறந்து
மண்ணைத் தின்று வான் பூமியைக் காட்டி நகைத்தேன் – புன்னைமரத்தில்
திண்ணமாய் பத்தினியர் சேலையை சுருட்டியே மறைத்தேன் – வஞ்சகனாம்
(சு) திடமில்லா மாமன் கொடுமைகளைந்தேன்
கடமதில் சகடன் படமிக வெனத்தேன் (வட)

(3) நீதியே வரும் பூதகியிடம் மீறிப்பாலுண்ட முன்னவன் – மல்லராலிழுத்த
தீவாரணன் விரிப்புக் கோர உடலைக்கண்டவன் – மனைக்குணன்
வாரிப் பெருமழை வாரியே எதிர் வீரகக்கேனை கொன்றேன் – வலிய சேனை
சரிசமமாய் ஒருவன் கை கொண்டு வாமனை நின்றேன் – பகையை வென்று
(சு) தட்டிப் பணைகளை வெட்டியே சாய்த்தேன்
மட்டிக் கஞ்சனைக் கொட்டமும் மாய்த்தேன். (வ)

(4) பூட்டியே பத்தினிகள் வெளிக்கேட்டின் பொருந்து கைமாட்டிய
விலங்கொடித்த தியாகன் – அதிவேகன்
புத்திகெட்ட கங்கை தமில் புற்றியே பிறந்தெரிய தொட்டவன் – விழுவும்பல
பத்து நூறுயிரம் கோடி செத்த பட்டாடையளித்த சுதன் – பாண்டவர் தூதன்
சூதகமை விளையும் பாதகன் சுயோதனனை மோதமாய் துணித்து
ஓதுமுன் தருமனுக்கு கொடி பிடித்த போதன் – அன்பர்க்காயன்
புல்லர்கள் படியும் அண்டர் தொல்லையை மடிய செய்த
சொல்லியே ருக்மணி ராதை வல்லிசத்தியபாமா மெல்லியரிருக்கின்மகிழ்
–மெய்ஞானத்தேன்–
(சு) பொங்கியே காவிரி தங்கு ரங்கேசன் சொல்
எங்குமே போங்கி வழங்குவேனென்னருள். (வட)

			பக்க
1.	ஜவக்கிரிடை நாடகம்	கிருஷ்ணன்	3
2.	அரக்குமாளிகை ,,	வீமன்	7
3.	துரௌபதை மாலையிடு ,,	பாஞ்சாலன்	12
4.	,, ,, ,,	அர்ச்சுனன்	16
5.	சுபத்திரை மாலையிடு ,,	அர்ச்சுனன்	20
6.	துகில் நாடகம்	தருமர்	25
7.	,, ,,	விதுரன்	28
8.	,, ,,	துர்ச்சாதனன்	31
9.	தபசு நாடகம்	அர்ச்சுனன்	35
10.	13-ஆம் நாள் சண்டை நாடகம்	அர்ச்சுனன்	45
11.	,, ,, ,, ,,	அபிமன்னன்	50
12.	17-ஆம் நாள் சண்டை நாடகம்	அர்ச்சுனன்	56
13.	இராஜசூய யாகம் ,,	சிசுபாலன்	59
14.	விராட பர்வம் ,,	திரிகர்த்தன்	65
15.	,, ,, ,,	இந்திரன்	68
16.	,, ,, ,,	வேடு	73
17.	கிருஷ்ணன் தூது நாடகம்	சகாதேவன்	76
18.	,, ,, ,,	விதுரன்	79
19.	அரவான் கடபலி நாடகம்	சகாதேவன்	82
20.	கிருஷ்ணன் தூது நாடகம்	கிருஷ்ணன்	84
21.	இராஜசூய யாகம் ,,	கிருஷ்ணன்	92
22.	அரவான் கடபலி ,,	கிருஷ்ணன்	94
23.	சுந்தரி மாலையிடு ,,	கிருஷ்ணன்	99
24.	13-ஆம் நாள் சண்டை ,,	கிருஷ்ணன்	104
25.	18-ஆம் நாள் சண்டை ,,	கிருஷ்ணன்	110
26.	17-ஆம் நாள் சண்டை ,,	கர்ணன்	115
27.	18-ஆம் நாள் சண்டை ,,	துரியோதனன்	122
28.	18-ஆம் நாள் சண்டை ,,	வீமன்	132
29.	சுந்தரி மாலையிடு ,,	அபிமன்னன்	137
30.	14-ஆம் நாள் சண்டை ,,	கிருஷ்ணன்	141
31.	,, ,, ,, ,, ,,	அர்ச்சுனன்	
32.	கீச்சக சம்மாரம் ,,	கீச்சகன்	144
33.	காந்தவராயன் கழுகு ,,	காத்தமுத்து	155

2 (4)

வாலி மோட்சம் நாடகம்: வாலி. 166

மகா வர்த்தன சுபசம்பவம்: கிருஷ்ணன் 171.

சந்திரவம்சம்	31. பிரதீபன்
சந்திரன்	32. சந்தனு
புதன்	33. ஆயர் தம்முறை
புரூரவன்	(பெ) சித்திராங்கதன்
ஆயு	விசித்திரவீரியன்
நகுஷன்	திருதராஷ்டிரன்
யயாதி	பாண்டு
புருவன்	விதுரன்.
ஜனமேஜயன்	இளம்பஞ்சபாண்டவர்
பிராசீனன்	1. பிரதிவிந்தியன்
சய்யாதி	2. சுதசோமன்
சார்வபூமன்	3. சுருதகர்மன்
ஜயசேனன்	4. சதானிகன்
13. வைப்புதன்	5. சுருதசேனன்.
14. குரோதனன்	அக்ரோணி விபரம்
15. தேவாபி	தேர் 1. யானை 1. குதிரை 3. காலாள் 5
16. ரிச்சகன்	இது ஒரு பத்தி.
17. அரிசகன்	பத்தி மூன்று கொண்டது 1. சேனாமுகம்
18. மதிவரன்	3. சேனாமுகம் கொண்டது 1. குல்மம்
19. திடன்	3. குல்மம் கொண்டது. 1. கணம்
20. நீலன்	3. கணம் கொண்டது 1. வாகினி
21. துஷ்யந்தன்	3. வாகினி கொண்டது 1. பிருதனை
22. பரதன்	3. பிருதனை கொண்டது 1. சமு
23. பவுமன்	3. சமு கொண்டது 1. அனீகினி
24. சுகோத்திரன்	10. அனீகினி கொண்டது 1. அக்ரோணி.
25. அஸ்தன்	1. அக்ரோணி தொகை
26. நிகும்பன்	லக்ஷம் ஆயிரம் நூறு
27. அஜமீடன்	2. 18. 700.
28. சம்வரணன்	18. அக்ரோணி தொகை 39. 36. 600.
29. குரு	
30. பரீக்ஷித்து	தேவகர்த்தனுக்கும் திரிபுரசுந்தரிக்கும்
	சூரசேனன் பிறந்தான்
	சூரசேனனுக்கும் மாரிஷை என்றவளுக்கும்

(5)

ஜலக்கிரீடை - நாடகம் - கிருஷ்ணன்

(கவி)

3

அகங்கொண்ட கம்சனிட சிறைச்சாலையில்
அண்டமிசை கிம்பமுடன் தேவகியின்
மதங்கொண்ட யானைபல வீரரெல்லாம்
மண்மீது வீழ்ந்திடவே சாய்த்து நல்ல
துதிகொண்ட தேவகியாள் கெர்ப்பம் நீங்கி
தூயவனாம் அசோதை மனை தன்னில் விட்டு
மிதங்கொண்ட ஆயருக்குத் திலகமாகி
மாயவனும் கோபாலக் கண்ணனிதோ வருகின்றானே

(தரு)

வந்தேன் மதனக் கண்ணன் பாரீர் வேடிக்கையாக
வாறேன் மதனக் கண்ணன் பாரீர்
வந்தேன் மதனக் கண்ணன் விந்தையசோதை பாலன்
செந்திரு மேனியுடைய ஜெகம் புகழும் தூய்யாவன்
(சு) சில சில வார்த்தைகள் செல்வனும் பேசவே
நலமுடன் தாயைக்காண நயனங்கள் பேசவே. (வ)

(ஜதி தரு)

பச்சை மேனியனென்ன எந்தனைக் கண்டு
அச்சுதனென்று சிலர் பண்ண
உச்சித சிட்டிக் கொண்டை இச்செகமெல்லாம் மதிக்க
(சு) காசினியோர்களும் கண்டுமே மகிழ
வாசவனென்றுமே யாவரும் புகழ. (வந்)

(ஜதி தரு)

காயாம்பு மேனியனென்று கண்டுமே யாவரும் போற்ற
காகுத்தனென்று சிலர் கரங்குவிப்பி துதிப் போற்ற
(சு) கலங்கிட கவராவர் தன்னை ஒழிக்க
பாலனாய் பிறந்தேன் பாரதம் முடிக்க. (வந்)

(சுருணைத் தரு)

தாயே சுகுணம் உமது பாதம் சேயனிங்கன் தெண்ட
காயாம்பு வண்ணனும் கேழலடி போற்றினேன்
(சு) கண்டு வீதியில் சென்று விளையாட
இன்று அம்மணி நன்றிய் வருவேனே.

(தரு)

தடுக்காதே யம்மா நான் விளையாட வருகிறேனம்மா

(6)

மலர்க்கொடி என் தாயே மாபலராமனோடு
(சு) மைந்தனிருவரும் விந்தையாகவே
பந்தடித்துமே முந்தி வருவோம்.
(கரு)

தமையனரே வாருமே கம்பிழிகம் பாருமே
சமைய மிது நேரமே சேர்ந்து விளையாடுவோம்.
(கரு)

அண்ணன் கண்ணனைப் பார்க்க மன்னித்தின்றான் எந்த
எண்ணம் மிக பூர்க்க எல்லோரையும் கோர்க்க
சொன்னால் உதை தானே சொல்லவேண்டாம் கோனே
அண்ணா வாரேன் நானே அழைத்துப் போவாய் தானே.
(கரு)

அன்னையரே கேளும் அன்னையரே
மன்னி நானே மானிவத்தில் திண்ணவில்லை சொன்னேனே.
(கரு)

அடிக்காதீர் எந்தன் தாயே அடிக்காதீர்
அடிக்காதீர் வாயைப் பாரும் அருமை என் அன்னையரே
துடிக்குதே என் தேகமெல்லாம் துன்பங்கள் செய்யவேண்டாம்.
(கரு)

கன்னியர் மாளிகை தேடி போறேன் அண்ணா போறேன்
காவலடி வெண்ணெய் தின்ன வாரேன் அண்ணா வாரேன்
அண்ணா பலராமா வந்தோம் இங்கு வந்தோம்
கன்னியர்கள் தூங்கும் நேரம் கண்டோம் நாம் கண்டோம்
உன்னிதமாய் வெண்ணெய் வாரி உண்டோம் அண்ணா உண்டோம்
(கரு)

கள்ளத் திருடனைப் போல் முன்னும் பின்னும் சுற்றிப் பார்த்து
கண்ணனும் வந்தேனே கோபியர் வீட்டில் வெண்ணெயும் உண்டேனே
கன்னி உறியிலே அள்ளி வெண்ணெயும் நல்ல
அண்ணன் தனக்கு சொல்லா தென்று கொடுத்தான்
(சு) நந்தன் மனையில் விந்தையாய் தேடி
மைந்தன் யாரும் வந்தேனே ஓடி.
(கரு)

அண்ணனே வாடா பலராமனே வாடா

(7) 5

அன்பாய் தயிர்ப்பால் வெண்ணெய் தருகிறேன் வாடா
இன்னமும் வாடா அண்ணா கொண்டனை அடா
கன்னியர்கள் அறிய வெண்ணெய் [struck through] திருடலாம் வாடா
பாம்பினையே அண்ணா பாம்பினையே
பாவையரை பங்கம் செய்ய வந்திடும் அண்ணா
தேள் பூரான் அண்ணா தேள் பூரான்
தெருவையர்கள் வீடு பூரா காணப் போறான்.
(கரு)

நானா இழைத்திட்டேன் சொல்லுங்கள்
நங்கையரே நின்று விள்ளுங்கள்.
ஏனோ என்னிடம் இப்படி பேசுகீர்
மானங்கெட்ட சாதி இடைச்சியே கேளடி.
(கரு)

பார்த்தவனோடி சொல்லுமே உங்கள்
பசப்பெல்லாம் காட்டாதே நில்லுமே
கூர்ந்து இருந்தாயே கள்ள சிரிக்கியே
நேர்த்தியாய் வந்துமே நீட்டுவாய் முருக்கியே.
(கரு)

அன்னியர் வீட்டினில் வெண்ணெய் திருடி அண்ணா அண்ணா
கண்டிப்பாய் வாருமே கன்றுடன் நன்னா நன்னா
மோகமும் தீர்ந்திட பாலைக் குடித்தேனே நன்று நன்று
சோகத்தை தீர்த்திட கோபியர் தன்னையே இன்று இன்று.
(கரு)

நம்பிட்டேன் மாமி அடிக்காதீர் கும்பிட்டேன் மாமி
கும்பிட்டேன் விடும் விடும் கோதையே மனம் வைத்து
தெம்புடன் விடுவாய் தெரியாமல் வந்தேனே.
(கரு)

அன்னையாளுரைத்தபடி இன்னிலத்தில் மாடு மேய்க்க
கண்ணனுமே ஓடி வந்தேனே
சின்னஞ் சிறு எருது கன்று நானே — அந்த
சிவந்த காளை வரமட்டும் காணேனே
வெள்ளெருது நல்லமாடு கொல்லக் கண்ணு கருப்புமாடு
துள்ளி ஓடுவதும் வல்லமையை அடக்க வேண்டும்.

(கந்-ம்) ⑧

அடித்த தோசி மாதரெல்லாம் அருமையான் வரவுங் கண்டு
இடித்துவுடை இம்சை செய்த இடைச்சிகள் தன்னை இப்போ
படித்திட கோபியரெல்லாம் துகில் தனைத் திருடிக் கொண்டு
பிடித்துமே ஓட்டமாக.

(கரு)

பின்னே மரத்தில் ஏறினன் சேலை எடுத்து
கன்னித் தேவர்க ஏறினன்
சின்னப் பின்னங்கள் செய்த சிற்றிடையின் ஆடை எல்லாம்
(சு) நாடியே மரத்தில் ஓடியே ஏறினன்
கூடியே கோபியர் தேடியலையவும்.

(கரு)

மாதரெல்லாம் ஒன்று கூடியே = முல்லை மாதர்களே
மர்மம் என்ன சொல்வீர் நாடியே.

(கரு)

என் பெண்ணைக் கொண்டிங்கு வந்தீரோ = முல்லை மாதர்களே
இருகரத்தை சரியாய்த் தூக்கிங்கள்.

(கரு)

கண்ணைக் காட்டி என்னை அழைக்கிறீர் = முல்லை மாதர்களே
கட்டியணைந்தால் சேலை தருவேன்.

(கரு)

தனித் தனியாய் பிரிந்து நில்லுங்கள் = முல்லை மாதர்களே
சிரித்த இடையை அவித்துப் போடுங்கள்.

(கரு)

கொங்கை ரெண்டையும் எனக்குத் தாருமே = முல்லை மாதர்களே
கூடியணைத்து மையல் தீருமே.

(கரு)

இந்த தெப்பமாம் இந்த போடுங்கோ = இடைமாதர்களே
கோதையே உங்கள் சேலை தருவேன்.

(வேறு தரு)

என்று வருவாயோ எனக்கு
இன்பம் தருவாயோ
(சு) வேலைக்கு நன்றேய் கொக்கோக விலைகள்
ஜாலம் செய்யாமல் தையலே வருவாய்.

⑨ 5

அன்பாய் தயிர்ப்பால் வெண்ணெ தருகிறேன் வாடா
இன்னமும் வாடா அன்னை சொன்னேனே அடா
கன்னியர்கள் அறிய வெண்ணெ ~~[illegible]~~ திருடலாம் வாடா
பாம்பினையே அண்ணை பாம்பினையே
பாவையரை பங்கம் செய்ய வந்திடும் அன்னை
தேரூ பூரான் அண்ணை தேரூ பூரான்
தெருவையர்கள் வீடுபூரே காணப் போறான்.

(கரு)

நான இருத்திட்டேன் சொல்லுங்கள்
நங்கையரே நின்று சொல்லுங்கள்
பெண்ணோ என்னிடம் இப்படி பேசுநீர்
மானங்கெட்ட சாதி இடைச்சியே கேளடி.

(கரு)

பார்த்தவனாடி சொல்லுமே உங்கள்
பசப்பெல்லாம் காட்டாதே நில்லுமே
காத்து இருந்தாயே கள்ள சிரிக்கியே
நேர்த்தியாய் வந்துமே நீட்டுறாய் முருக்கியே.

(கரு)

அண்ணியர் வீட்டினில் வெண்ணெ திருட அன்னை அன்னை
கண்டிப்பாய் வாருமே கன்றுடன் நன்னை நன்னை
மோகமும் தீர்ந்திட பாலைக் குடித்தேனே நன்று நன்று
சோகத்தை தீர்த்திட கோபியர் தன்னையே இன்று இன்று.

(கரு)

நம்பிட்டேன் மாமி அடிக்காதீர் நம்பிட்டேன் மாமி
நம்பிட்டேன் விடும் விடும் கோதையே மனம் வைத்து
தென்புடன் விடுவாய் தெரியாமல் வந்தேனே.

(கரு)

அன்னை யாருரைத்தபடி இன்னிலத்தில் மாடுமேய்க்க
கண்ணாலே ஓடி வந்தேனே
சின்னஞ் சிறு எருது கன்று நானே - அந்த
சிவந்த காளை வரமாட்டும் காணேனே
வெள்ளெருது நல்லமாடு கொல்லக் கொண்டு கருப்புமாடு
துள்ளி ஓடுவதும் வல்லமையை அடக்க வேண்டும்.

(கந்-ம்) (10)

அடித்த தோசி மாதரெல்லாம் அவையோர் பலவுங் கண்டு
இடித்துவிடு இம்சை செய்த இடைச்சிகள் தன்னை இப்போ
பிடித்திட கோபியரெல்லாம் துகில் தனைத் திருடிக் கொண்டு
பிடித்துமே ஓட்டமாக.

(தரு)

பின்னை மரத்தில் ஏறினன் சேலை எடுத்து
கன்னித்தயங்க ஏறினன்
சின்னப் பின்னங்கள் செய்த சிறுக்கியின் ஆடை எல்லாம்
(சு) நாடியே மரத்தில் ஓடியே ஏறினன்
கூடியே கோபியர் தேடியலையவும்.

(தரு)

மாதரெல்லாம் ஒன்று கூடியே = முல்லை மாதர்களே
மர்ம்மம் என்ன சொல்வீர் நாடியே.

(தரு)

என் பெண்ணைக் கொண்டிங்கு வந்தீரோ = முல்லை மாதர்களே
இருகரத்தை சரியாய் தூக்குங்கள்.

(தரு)

கன்னிக் காட்டி என்னை அழைக்கிறீர் = முல்லை மாதர்களே
கட்டியணைந்தால் சேலை தருவேன்.

(தரு)

தனித் தனியாய் பிரிந்து நில்லுங்கள் = முல்லை மாதர்களே
தரித்த இலையை அவித்துப் போடுங்கள்.

(தரு)

கொங்கை ரெண்டையும் எனக்குத் தாருமே = முல்லை மாதர்களே
கூடியணைத்து மையல் தீருமே.

(தரு)

குந்தி தோப்பணம் முந்தி போடுங்கோ = இடைமாதர்களே
கோதையே உங்கள் சேலை தருவேன்.

(வேறு தரு)

என்று வருவாயோ எனக்கு
இன்பம் தருவாயோ
(சு) லீலைக்கு நன்றேய் கொக்கோக லீலைகள்
ஜாலம் செய்யாமல் தையலே வருவாய்.

(தரு) (17)

அல்லி இலையை அவித்துப் போடுங்கோ இடைமாதர்களே
அம்மணமாய் வந்து நில்லுங்கள்

(தரு)

கரங்கள் கூப்பியே சரணம் செய்யுங்கள் = இடைமாதர்களே
கால் ரெண்டையும் அகற்றி வையுங்கள். =

(தரு)

காணிங்க மடுவை கண்டான் கண்ணன் தானும்
கண்டு அதன் மேல் நடனமாடினன்.

(சுபம்) (சுபம்) (சுபம்)

அரக்கு மாளிகை நாடகம்: பீமன்

(கவி)

கதிர் மணி மகுடம் மின்ன கடகமும் பளபளென்ன
மதிகுலம் தழைக்க வந்த மணிபுஜத்தழகுக் கெம்பீரன்
அதிகதி வாசர் ~~[illegible]~~ கூற. அடலம்பு புயத்தை கோணித்தீரன்
பதிபுகழ் வீமசேனன் பவாட்டியன் வருகின்றானே.

(தரு)

வீமசேன ராஜ தீரன் வேடிக்கை உல்லாசத் தீரன்
சோம சூரியன் போலவே வீமசேன ராஜன்
சுந்தரன் போல் வந்து மேவினன்.
சித்திர ஆரம் பளபளென்ன தனிமுடி அலங்கரித்து
கந்தமலர் வாடை வீசவே வீமசேன ராஜன்
காமனைப் போல் வந்து மேவினன்.
ஓசை யுள்ள வீரகண்டா ஒளி பெருங்கல கலென்ன
தேச மன்னர்கள் மெச்சவே வீமசேன ராஜன்
திங்கள் குல தீரன் வந்தானே.
கட்டுங் காவல் தன்னைத் தாண்டி கைகடகம் பளபளென்ன
பட்டுச் சாலுவை இலங்கவே வீமசேன ராஜன்
பகலொளி போல் வந்து மேவினன்.

(தரு)

அன்னை சகுணம் உமது பாதம் அன்னை சகுணம்
அன்னை உன் தாளினை அடியேன் சிரங்குனிந்து
புன்னை மலரைக் கொண்டு பொன்னடி தன்னிலே. (அ)
(சிற்பசாஸ்த்திரியிடம் கவி)

அந்தமும் இனமும் உள்ள யாகசாலை நீ தனக்கு
வந்திடும் இறை தாவென்னா மனதினில் அச்சமுற்று
எந்தன் பணிந்த தென்று இன்பமாய் உளரும் பெரும்
சந்தோஷமாக எல்லாம் சம்பவமாய் உரைசெய்வாயே.

(சிப்பாசாஸ்திரி அனுப்பிவிட்டு கவி)

இன்ப நாயகனை சங்கம் செய்தியே அரியெடுத்தா
அம்புவி அரசருக்கு அடுக்குமோ இந்த நீதி
வம்புள்ள துரியன் மீற மந்திரி சொல்ல மெய்யாக
நம்பியே வந்தோமிந்த நடத்தைகண் டேங்கினேனே.

(தரு புலம்பல்)

வாழ்மனையில் தீயை இட்டு வாழ்பவர் உலகிலுண்டோ
மாதவா சோதியாதவா ஆதிமூலமே
சூது செய்யவோ நினைக்க தனக்கென்ற உலக வாழ்க்கை
தன்மை அறிந்திடாமல் ஆதிமூலமே
பஞ்சமா பாவித்துரியன் வஞ்சகம் மனதிலெண்ணி
பஞ்சம் சுக விதமறியேன் ஆதிமூலமே
கொஞ்சமும் பாவமென்னாமல் இடி இடிக்க வைத்த வீட்டை
கொளுத்த ஆள் அனுப்பினானே ஆதிமூலமே
நல்ல மனதாய் அனுப்பி கொல்லவும் தந்திரம் செய்ய
நாங்களென்ன செய்த தோஷம் ஆதிமூலமே.
இவ்வளவும் அலங்கரித்து நல்ல மனதாய் அனுப்பி
இடர் நினைக்க நீதியுண்டோ ஆதிமூலமே.

(கவி)

ஆலஅமிர்தம் உண்ட சிவன் தனக்கும்
அடியாத ~~[illegible]~~ வரமளித்த விதமே இன்று
தேவன்ன நீதனகோ எங்களுக்கு
ஜீவநிலை காட்டி வைத்த செய்கையாலே
கால மெதுவன்ன மட்டும் நீயே தந்தை
கட்டி வைத்தும் இட்டு மனம் களிப்படைந்தேன்
மேலணியும் பணிகளெல்லாம் உனக்கே தந்தேன்
மிக மகிழ்ந்து அவன்மனைக்கே போவோமே.

(தரு)

(1) இதுவோ அரக்கு மாளிகை நல்ல

இலகிய நவமணி உலவிய கதிரொளி (இதுவோ)
இதுவோ அரக்குமாளிகை இப்படி செய்வதும் உண்டோ
(சு) இந்திரலோகமும் இதற்கிணையாமோ
விந்தையான அழகை விளம்பவும் போமோ. (இது)

(2) (தை) (தரு)

கட்டும் அழகை நாடுமோ. தன். மதியது வாகு சரியுமெய்செய்யும்
கொடிய பாதகரை முடியதென்னப் போகுமோ (கட்)
நேட்டுத்தாணையும் கண்டேன் உடங்கிடும் மாளிகைத் தின்னை
(சு) ஓதிய பாதையை உகர்ந்து கண்டேனே
வாதையும் தீர மகிழ்ந்து நின்றேனே. (இது)

(3) (தை தரு)

பொன்னிழைத்த மாளிகை. நல்ல. பச்சையும் ஒளி மணி வச்சிரம் அழுத்திய
தன்னுதமைச்ச தாளிகை
மின்னுத மின்னலொளி வீசும் பிரகாச மென்ன
(சு) வேடிக்கையோ இந்த வெகுவித லோக்கியம்
பீடிக்கைப்படுவது பெரும்பிழை பாக்கியம் (இது)

(4) (தை தரு)

மோசம்செய்யவே உத்தது இன்று.
மூன்று உலகம் மதிக்க வேண்டி விநோதம் கொண்டு
ஆசை கொள்ளவும் வைத்தது
வாசமாளிகை சார வத்தி சூதையும் கண்டேன்
(சு) வாடுதே தன் மனம் வைய்ய மின்டோனே
ஓடிப்பிழைக்க உபாயம் கண்டேனே. (இதுவோ)

(1) (தரு)

நித்திரை போவாயடா புரோசனே உன் நினைவெல்லாம் எங்கேயடா
சத்திய வாசகன் போலே வந்தனுகிய சதிமோச விஸ்வாசா. (நித்திரை)

(2) (தை தரு)

இத்தனை நாளாக புரோசனே விணாய் எங்களை நீ மடிக்க
புத்திகள் கோரியே உள்ளம் களித்து நீ
பாவித்துரியன் செய்த சூதை பக்ஷமாய் நீ மாற்றி
ஆவிவாங்கவே வந்து நீ கள்ள சாவியைக் கொண்டவனே- (நித்)

(3) (தை தரு)

நாளும் மனம்துணிந்து. சொன்ன லக்கினம் வந்திருக்க

தாவிய மாளிகையை சுவதியில் கொளுத்தாமல்
சயனித்து இருப்பதென்ன.

பொறுமை மிகுந்தவன் போல் வந்து பொங்கி மகிழ்ந்திடவே
ஒருவரைக் கொல்ல நினைக்க தனக்கென்ற உண்மை இதுதானே
(பு)

(ஷ தரு)

அஞ்சாமல் கொள்ளிவைக்க நல்ல அய்யர்க்கு நீ மகனாய்
என்றிருந்தனை உந்தன் தலைமாட்டுக்கே கொள்ளி
நான் வைக்கப் போறேனடா (நித்திரை)

(கவி)

இப்படியாய் வீமனுமே மனதிலெண்ணி
இதுசமயம் வக்கினமும் வந்ததென்று
அக்கரையாய் தீ மூட்டி மந்திரி
அசைந்ததுவும் தெய்வச் செயலென்று எண்ணி
கைக் அளவாய் கொள்ளிக்கட்டை தனை எடுத்து
கணமின்ன சாவத்தி தனை கொளுத்தி
திக்கென பெரிய அரக்கு மாளிகை தான்
திமுதிமு னெ வெளிநோக்கி திடங்கொண்டேனே.

(கொண்டிசிந்து தரு)

சாவத்தி தனை கொளுத்த வீமனுமன்
சரிந்தி மாளிகை கரிந்திடவே
தர்மருடன் ஓடி தாயுடன் — சுந்தர
தனையன் தம்பி ஐந்து பேரையும்
முதுகிலும் கக்கத்திலும் தோளிலும்
சேர்த்தவரு னை கூடி எத்தடி வைத்து
அதிக சந்தோஷமாக வீமனும்
அண்டின தனதுமணி மண்டபம் கிட்டி
துணையும் தட்டி வைத்து தன்னியே
தாக்கி விரலால் கல்லில் நீக்கி நுழைத்து
சுரங்கம் வழி போக இருபுறமும்
சொர்ணம் போல் மாணிக்க விளக்கெரிய
பொருணைக் கடந்திடவே சத்தமடைய
கட்டி வைத்தப் பாறையை முட்டி விலக்கி
வீதியே வெளியில் வந்து இடும்பாவனம்
மேவும் வனத்தில் வந்து தாவினனே.

(இடும்பியிடம் சகபத நயம்)

கயலான உந்தன் நயனம் சிவந்து கனவேகமுடனே 11
மயிலானே வந்து செயலித்தணிந்து மதிவாடி எந்தனருகே
ஒயிலாக நின்று நயமாக சொல்லும் உன் சேதி கண்டறிகிலேன்
குயிலானே சொல்லும் நயமாக எல்லாம்,

(தரு)

கூறுமிந்தன் சேதி உந்தனிட பெருமென்ன ஜாதி
தாது மாறேய் மீதி வந்தவித் — தேரமலை
(சு) கோரமான உரு மாறி ஏதே நலம்
சாருமிந்தனிட தீரங்கண்டறிய. (கூறு)

(சகபத்தியம்)

அரியாயோ சேதி துரியோதனன் செய்த அரக்குமாளிகை தன்னில் நாங்
தரியாலழித்து நெரியாலே மீண்டு இவ்விடம் தன்னிலே வந்தோம் நாங்க
சரியான தாயும் பிரியாத அய்வர் தாமென்ற எங்கள் குலமே
தெரியாதுனக்கு பரிவாக வந்த,

(தரு)

இந்திர ஜாலப் போடி முந்தி நானும் சொந்தக்காரனோடி
சந்தோஷமாய் வந்து சேரக்கூடி நொந்து வாடி
(சு) அந்தமல்ல விது விந்தை சுந்திரமே
மைந்தனதிடம் என்ன சொந்தமது தனே. (இந்)

(தரு)

ஏதடி நீ பருபாவி நல்ல இனியில்லா இடி கேடி = என்மேல்
இச்சைக் கொண்டாய் இனைசாலி இனி
எவர் கட்டுவாருன்னை தாலி
வாதுகள் பேசாதே மையல் கொண்டேன் தன்
சாதிக்கருக்காதே சதிமோக வில்வாசி.
(சு) தாரமல்லவே சேரவந்திட
வீரமல்லவே தாங்கல்லடி.

(தரு)

வந்து மடிப்பவன் யாரடி வீர. வார்த்தைகள் சொல்வதேதடி - அந்த
வல்லவன் பேரென்ன கூறடி - அவனை
வானுலகம் சேர்ப்பேன் பாரடி.
அந்தபலத்தினாலே தன்னை மிரட்ட வந்தாய்
சந்தோஷமாக வே ஸ்தானத்துக்கே போவாய்
(சு) சண்டி இப்படி கண்டதில்லையே
[illegible]

12 (கவி) (16)

மன்னனை எதிர்த்துக்கொன்ன வருங்குல வசிஷ்டை கந்தன்
கண்ணே நீ மணம் புரிந்து சந்தோஷம் பெருகிட எமல்
என்னை நீ மயக்க வந்தாய் இடும்பனென்றெனும் அந்த
உன்னை நான் சேருவேனே உளமகிழ்ந்தே இருவோமே.

(கரு)

எட்ட நில்லம்மா தொட வேண்டாம் எட்ட நில்லம்மா
எட்ட நில்லும் நில்லும் கிட்டியே பேசவேண்டாம்
இப்படியே சொல்லும் சொற்படியே
(சரண்) தீதப்படி மாதப்படி. வேதப்படி வாதப்படி (எட்ட)

(கரு)

வந்து கவிக்கிறாய் அடிப்பெண்ணே. (வந்து)
வந்து உன்னைச் சேர உந்தன் குலம் அல்ல
வஞ்சிகமே கெடும் வஞ்சிதமே.
(சரண்) கெட்டித்தனம் விட்டுவிடு. துஷ்டத்தனம் மட்டுப்படு. (வந்)

(இடும்பனிடம் கரு)

இடும்பனென்றிடும் சவுரிய புஜபல தீரனே
ஏமனும் மெச்சிய வீமனும் நானடா சூரனே
பதும்படி காண்பதோ விடுவேனோ பாரடா வீரனே
புத்தியே உன்றன் கத்தியே ஓடவே கோரவே
(சு) பாய்ந்து வந்து காய்ந்திடும் உந்தனை
ஓய்ந்துமே உடலை தீய்ந்திட செய்குவேன்

(கரு)

அந்தரபூமியும் அஞ்சவே வந்து நாடுவேன்
அத்திகாறுபோல நித்தமே உந்தனை போடுவேன்
இந்திரதேவரும் மெச்சவே நானிதோ வாட்டுவேன்
இப்பவே நானிதோ தண்டமெடுத்துமே சாடுவேன்
(சு) இடியது போலவே கடுகியே சாமது
மிடுகியே கொடியினில் கடுகியே சாமது.

(கரு)

தொட்டணை. வெறுங்கையால் தூக்கியே மண் மேல் தாக்கியே. அரைத்துவிட்டனே
விட்ட கணத்தில் வீறு மாமலை யாது மென்னவே
(சு) விரிந்த அரக்கனும் இழைத்திட்ட சதை
பிதுங்கிட விழி நித்தே தெரிந்தனே.

(சுபம்) (சுபம்) (சுபம்)

திரௌபதை மாலையிடு — பாஞ்சாலன் (13)

துரௌபதை [illegible] (17) கம். பாஞ்சால[illegible]

(கவி)

அணிதிகழும் உலகில் உள்ளோர் அனைவரும் மதிக்கும் 13 வல்லவன்
மணிமிகு வெற்றிமாலை மார்புயத் தணிந்தவீரன்
இணையில்லா பாஞ்சால நாட்டிற்கு இறைவனாம் எதிர்த்த பேர்க்கு
இரணமிகு புரி பாஞ்சால ராஜனும் வருகின்றானே

(கரு)

பாஞ்சால ராஜன் வந்தேன் கொலுவிற்கு (பாஞ்)
பாஞ்சால ராஜன் வந்தேன் பக்கத்தில் அமைச்சர் கூட
வாஞ்சையுடனே பல வாத்தியம் முழங்கிட
(சு) வல்லவனென்றுமே எல்லையில் புகழ
மெல்லியர் இருபுறம் சாமரை வீச. (பாஞ்)

டை (கரு)

வெற்றி கிரீட மின்னவே காலில் அணிந்த
வெண்டையமணிகள் துன்னவே
முத்து பதக்கம் மார்பில் மோகன மாலையாட
கத்தியும் வெண்சாமரை தோகையர் வீசவே
(சு) செங்குடை ஏந்திய மிஞ்சிய மகுடமும்
அஞ்சியே மந்திரிமார் வஞ்சியே சூழ்ந்திட. (பாஞ்)

டை (கரு)

வேத கோஷ்டங்கள் பாடவே - வேதியர் வந்து
முன்னே ஆசீர்வதிக்கவே
மாதவம் பெற்ற மன்னர் மன்னர் மண்டபத்திலே
நீதியாம் பெருகும் நிமலன் கொலுவதாக
(சு) நித்திய சர்க்கரை உத்தமனென்றிட
பத்தியே அரசரும் சுத்தியும் செங்கோலிட. (பாஞ்)

(கவி)

வேதமோர் நான்கும் வாழ்க வேதியர் மறையோர் வாழ்க
காதல் மன்னர் வாழ்க புகழ் மறைநீதி வாழ்க
மேதினியோர்கள் வாழ்க விளங்கும் செங்கோலும் வாழ்க
நீதில்லா அதிர்த்தி செங்கண்மால் பாதம் போற்றி.

(கரு)

என்ன சொல்வேன் எந்தன் மனக்குறை மந்திரி (ஆ) என் மந்திரி
மன்னரும் புகழ் பெற்ற உன்னித தோரணையும்
பின்னப் பார்த்தனை விட்டு என்னைக் கட்டச் சொன்னான். (எ)

(டை கரு)

துரோணர் சொன்ன சொற்படி அர்ச்சுனன் வந்து அவன் வந்து
தேரதை உடைத்து கேசத்தை பிடித்து
கட்டிக் கொண்டு வந்து தோரணர் முன்விட்டானே. (என்)

(ஷை தரு)

கண்டு மனம் களித்துப் புன்னகை கொண்டு. அவன் கொண்டு
கட்டதை அவிழ்த்து விட்டு விடுமென
அட்டி இல்லாமலே அவிழ்த்து விட்டார்களே. (என்)

(ஷை தரு)

கட்டச் சொன்ன துரோணரை நான்
வெட்ட ஒரு ஆண் பெறுவேன்
கட்டிவந்த அர்ச்சுனர்க்கு திட்டமாய் ஒரு பெண் பெறுவேன் (என்)

(ஷை தரு)

சபையில் சொன்ன சபதத்தின் படியாக படியாக
உபயாசர் செய் ஓமகுண்டம் தனில்
உத்தமி பிறந்து பக்குவமடைந்தாள். (என்)

வேறு (தரு)

யாகியே மதி யாகியே
மனதினில் ஒருவித விரணம் தோணுது இதனையாரிடம் பதனமாகவே
சாற்றுவேன் துயர் ஆற்றுவேன்.

(ஷை தரு)

யோதனன் துரி யோதனன் செல்வம்
சிறக்கும் பாண்டவர் இறக்கும்படியொரு நெருக்கமாகவே அரக்குமாளி
யிட்டினன் தனல் மூட்டினன்.

(ஷை தரு)

திரௌபதை தையல் திரௌபதை
தனஞ்ஜெயன் வந்து மாலை புரிந்திட கனவு கண்டுமே நினைவு கொண்டவள்
வெட்கிறாள் மனம் தயங்கிறாள்.

(ஷை தரு)

மாதுவை கன்னல் மாதுவை அந்த
காளை அர்ச்சுனன் நாளைவந்துமே தோளைக்கிணங்கிய மாலைபூண்டிட
காண்பேனோ இன்பம் பூண்பேனோ

(கவி) (ஷை கவி)

மந்திரி மாரே கேளீர் மனதினில் நினைத்து வந்த

சந்தேகமில்லாமிந்த சபைதனில் அறியவேண்டும்
விந்தை சோதிடத்தில் நல்ல விற்பன நிபுணரான
அந்தணர் தன்னை இப்போ அழைத்துமே வருகுவீரே.

(கவி)

கோர துரோணனை நான் கொல்ல துஷ்டத்தாய்மனையும் அளித்ததன்
மாரனாம் அர்ச்சுனனுக்காக மங்கை துரௌபதையைப் பெற்றேன்
வீர துரோணனை நானெந்த விதத்திலும் கொல்வேன் அந்த
பாரினில் மருகனை பார்த்ததே எப்போது காண்பேன்.

(கவி)

கபட வஞ்சகனாம் பாவி கடுந் துரியோதனன் தான்
அவமதியாலே செய்த அரக்குமாளிகையில் அந்த
பலமிலா தருமசிந்தை பாண்டவர்கள் ஐந்து பேரும்
தவறியே மாண்டாரென்ற சமாச்சாரம் கேட்டிலீரோ.

(கவி)

அய்யரே தங்களிட ஆசீர் வாதத்தினாலும்
தெய்வமென் மகள் பாஞ்சாலி தான்செய்த தபோ பலத்தினாலும்
உய்யும் பாண்டவர்கள் இன்னும் உயிருடன் இருப்பாரகில்
செய்யும் என் சபதமெல்லாம் சிறப்புடன் நடக்கும் தானே.

(வியாசரிடம் தரு)

விற்குருவாம் துரோணச்சாரி வில்விஜயன் தன்னையழைத்து
மற்பெரிய யுத்தம் செய்து மாணிக்கத் தேர் தன்னையுடைத்தான்
கைப்பிடியாய் தேர்க்காலிலே கட்டிக்கொண்டு சென்றேன் அய்யோ
சொற்பெரிய சபையில் என்னை துரோணரும் இகழ்ச்சி செய்தார்
அப்போது சபையை நோக்கி அவசி முன் சபதமிட்டு
கப்பாமற் என்னை பிடித்த தனஞ்ஜெயன் தனக்கோர் பெண்ணும்
பாத்து வாசர் மைந்தர் துரோணர் பகைமுடித்து கொல்ல ஆணும்
வரத்தினாலே பெற்ற யானும் வாரேனென்று போனேன் அய்யா
சபையில் சொன்ன சபதப்படி அந்த காவலர்கள் சிலையாவே
உபயாசர் வேள்விதன்னில் உதித்தாளையா துஷ்ட தாய்மன்
ஓமகுண்ட சாலையிலே உத்தமியாள் பெண்பிறந்தாள்
சோமனுக்கு நேர் விஜயன் காளையர்க்கு தேவியென்று
தேசமெல்லாம் தானறிய துரௌபதையை வளர்த்தேனய்யா
ஆசையா பேர் நாட்டையெல்லாம் ஆள்வோம் என்று அறியாதோம்

(20)

மோசமாக அவ்வர் தம்மை   மெழு அரக்கு மாளிகையில்
நேசமாக குடியை வைத்து   நெருப்பையிட்டான் துரியமன்னன்
அன்றுமுதல் இன்றளவும்   அவ்வரைக் காணேன் அய்யோ
என்னுடைய மகள் தனக்கு   எவர் வருவாரோ சொல்வீர்.

(கவி)

அரக்கு மாளிகையில் அந்த   அவ்வர் மடிந்தாரென்றீர்
இருக்கின்றார் என்று சொல்லி   இசைந்த சாஸ்திரங்கள் சொன்னார்
செருக்குமென் மகள் பாஞ்சாலி   செல்வியும் பருவமானாள்
திருக்கில்லா முனிவே யாரும்   செய்வகை அறிகிலேனே.

(வியாசர் கவி)

எல்லையில் அநுமந்தாகா   பெரிய சபையில் ஒன்று
மல்லர்கள் சேர்ந்து அந்த வில்லை வைத்தனர் இமையம் சார்பில்
வல்ல பாண்டவர்கள் அல்லாமல்   மற்றவர் வளைக்கமாட்டார்
சொல்லவும் வில்லைக் கொண்டு   சுயவரம் சாடிப்பீரே.

(பாஞ்சாலன் கவி)

காரியம் தெரிந்த மந்திரி   கருத்துடன் முனிவர் சொன்ன
நேரிய சபையில் இந்த   நிமிஷத்தில் வரவே வேணும்
வீரிய புலி போலிந்த   வீரிய கில்கில்யனை
கோரிய வில்லை இந்த   கொலுவினில் தருவிப்பாயே.

(சுபம்)   (சுபம்)   (சுபம்)

துரோபதை மாலையிடு நாடகம். அர்ச்சுனன்.

(கவி)

நித்திய சப்பரப்பாலக   வேஷம் கொண்டிருக்கும் மைந்த
சதுர்பெரும் சுயவரத்து   தாய் இந்திரா தேவியோடு
தெய்மறையோர்கள் போற்றும்   முன்னூற்று மங்கலத்தை விட்டு
நிதிவளச் சரிபாஞ்சால   நாட்டிற்கு வருகின்றேனே.

(தரு)

அந்தணன் வந்தேனே   சந்தன மணிந்து
விந்தையாக நாடி   வேத்ரகிரியை விட்டு போட்டு   (அந்)
காதினில் தடுக்கன்   கம்மலும் மின்ன துன்ன
விந்தையாக நாடி   வேத்ரகிரியை விட்டுபோட்டு   (அந்)
கையினில் கடகம்   காப்பு மோதிரங்கள்
சோதிமணியாரம்   சூரியன் போல் மின்ன துன்ன.   (அந்)

(21)

சுந்தரப் பாண்டுவின்   சுதனும் வந்தேனே
அந்தணர்கள் வேஷம்   அடவாகப் பூண்டுக்கொண்டு.   (அந்)
பஞ்சரத்தினம் போலே   பாண்டவரும் தாயும்
கொஞ்சி கொஞ்சிப் பேசி   வேத்ரகிரியை விட்டு போட்டு   (அந்)
மலைக் குகை கானாறு   வனங்களெல்லாம் தாண்டி
பலவகையாய் தேடி   பாஞ்சால புரியை நாடி.   (அந்)

(வை) தரு

என்னுடைய நாமதேயம்   யானுரைப்பேன் கேள் கேள் மாதவா
மன்னவன் பாண்டு மகா ராஜனளித்திடும் புத்திரன்   (என்)
சத்தியம் நெறியும் தர்ம்ம   தானமும் நீதி வழுவாமலே
வெற்றி செய்திடும் குருவே வியாசர் விஷ்ணுருக்குப் பேரன்   (என்)
சந்திர குல மரபில் வரும்   தர்ம்ம ஸ்ரீபியாகவுமே
அய்ந்துருக்களாய் வந்திடும்   அய்வராசாக்களிலொருவன்   (என்)
ஆண்டொகை மைந்தன் தனஞ்செயன் அனுமக்கொடியை உடையோன்
காண்டீப மாதவக் கொடுஞன்   கண்ணன் தோழன் சவ்யசாசி.   (என்)
பர்க்குணன் புரவலன் மைந்தன் பார்த்தன் சுவேத வாகனன்
விர்க்கினன் விஜயன் கிரீடி   வீர அர்ச்சுன ராஜன்   (என்)
அர்ச்சுன ராஜன்   அவனி புகழ் கெம்பீரன்
துர்ச்சனர் குலகாலன்   சூரர் பணி அருள் லோலன்.

(தரு)

கன்னி துரோபதை   கல்யாண காக்ஷிதை
கண் களிக்க நாமும்   கண்டு வருவோம்
பண்ணும் புகழ் பெற்ற   பாஞ்சால தேசமும்
பட்டணமும் கண்ணால்   பார்த்து வருவோம்
வேந்தரெல்லாம் கூடி   வில்லை வளைக்கின்ற
வேடிக்கையைக் கண்ணால்   பார்த்து வருவோம்
மாந்துளிர் போன்ற   மங்கை துரோபதை
மாலையிடக் கண்டு   மகிழ்ந்து வருவோம்
பருமறவக் கொடி   பாவி துரியோதனனும்
பாரவில்லை சுற்றே   பார்த்து வருவோம்
அந்தரம் தன்னிலே   தந்திர மச்சமே
ஆடும் சுழலதை நாம்   அறிந்து வருவோம்
சுந்தரமான   சுயவர வெளியில்

தோப்பும் கெலிப்பும்   தெரிந்து வருகுவோம்
சூதானப் பாலி   துரியோதனதியாமல்
தோற்றிடல் போய்   சுருக்காய் வருகுவோம்
மாதாவும் காடும் போய்   மன்றவிடமாய் இருந்து
மங்கை மணம் பார்த்து   மறுக்கால் வருகுவோம்
எருது இடி மன்னர்கள்   நெருங்கும் சபைதனிலே
நீங்கள் ஏகம் சென்று   நின்று வருகுவோம்.

(தரு)

அண்ணடா ஷேஷா   வழியும் தெரியவில்லை
பாரடா   பாரடா
முன்னாதாக கெங்கையில்   யாரோ இருக்கின்றார் வழி
கேளடா   கேளடா
பொற்கொடி துரோபதை   கல்யாணத்திற்கே போவோம் வழி
கேளடா   கேளடா.

(தரு)

துருபதேயன் பட்டணமே   போகலாம்   வெகுதூரம்
நடம் துடந்து   மிக நடந்து
துன்பமும் நாங்களும்   தேடிமாருடனே   (துரு)
(சு) விரும் வழிதனே   கடினமாய் பேசாதே
அடைகிற சுகமதை   முடியவே காணும்.

(தரு)

துள்ளி துள்ளி பேச வேண்டாம்
துரோபதைக்கே கலியாணம்
வள்ளலே நாங்கள் வருகின்றோம் — வித்தியா தரனே
தென்னும் பாஞ்சாலன் சமூகமே.

(தரு)

உக்ரமிகு பாணத்தாலே   உன் பணம் தன்னை
ஒட்டியே நமனுக்கிரை   காட்டுவேன்
திக்குகள் நிறைந்திடவே   அக்கினி
சாவெடுத்தேன்   தீரனே யென் வீரம் பாராய்.

(தரு)

பொற்கொடி துரோபதை   கல்யாண காட்சியை
போய் வருவோம் காணும்   அடடா ஏய்   (போய்)

பூந்தொடையாகிய   பாஞ்சால ராஜன்கை.
தோரணமாங்கானும்   அடடா ஏய்   (தோ)
முத்துப்பருப்புக்கும்   புத்துருக்கும் நெய்யுக்கும்
கூசாமல் வார்ப்பானம்   அடடா ஏய்   (கூசா)
பத்தாங்கி பொன் பெரும் பட்டாங்கி தோவத்தி
முற்றும் தருவானாம்   அடடா ஏய்   (முற்)
ஓட்டமாய் ஓடி சபைக்குள்ளே   நாமும்
உட்கார்ந்து கொள்ள வேணும் அடடா ஏய்   (உட்)
நாட்டமாய் முன்னே   கொடுக்கின்ற தக்ஷிணை
நாம் வாங்கி கொள்ள வேணும்   அடடா ஏய்   (நாம்)

(கவி)

இன்னிய துஸ்டத்தி தாய்மா   சுழல் மச்சேந்திரம் வீழ
மன்னர்வில் வளைத்தால் மாலை   சூடுவதன்றோ ரவையே.
இன்னில மறையோர்க்கு   யெந்திரம் விழச்செய்தாலே
சொன்ன துரோபதையை மாலை   சூடுவதன்றோ சொல்லும்.

(தரு)

ஏழை பாப்பான் வல்லமையை சற்று எல்லோரும் கண்ணினால் பாருங்கள்
சுழல் மச்சேந்திரம்   துளைக்குவேன்   அண்ட
கோளத்தையும்   ரெண்டாய் பிளக்குவேன்.
யானைவிருங்கிற   அம்மை யருக்கு கொடு
பூனை சுண்டாங்கி அல்லவோ
அக்கினியைத்தின்று   தக்கின்ற பிள்ளைக்கு
அவ்வித்தை தண்ணோ பகை   சொல்லவோ
(சு) வானுற்ற சக்கரம் மச்சையைப் போக்குவேன்
மேலிட்ட நக்ஷத்திரத்தையும் தாக்குவேன்.

(ஜ தரு)

அண்டத்தை வைத்து   தாலாட்டும் பிடாரிக்கு
சுண்டக்காய் மெத்த பாரமோ
அலைகடல் தண்ணீரை   குடிக்குமடைவைக்கு
இலவம் பஞ்சுத்தினி   கனமோ
(சு) கண்டதிர்த்திடும்   குண்டத்தை வாட்டுவேன்
சண்டப்பிரசண்ட உத்தண்டத்தை வாட்டுவேன்.

(தரு)

வில்லை வளைத்து வெல்லையைக் கொள்ளாமல் போன
வெட்கம் இக்கி கெட்டுப் போன வீரரே
பாரில் இனி ஒருவனுக்கு பாரியாள் ஆனபின்பு
பவுஷம் வந்த தென்ன வீரரே.
(தரு)
தையலைக் கொள்ளும் சவுரியங்களெல்லாம்
சபையிலவனிடம் பார்த்தனமே
ஐய்யா எமன் சும்மா உயிருடனே தப்பி
ஓடிப் போகக் கண்டோம் மன்னரே.
(தரு)
அடிக்கின்ற சமர்த்தெல்லாம் கொடிக்கின்ற விற்சபை
அருகிலிருந்த நான் பார்த்தனே
பற்றிக் கடிக்கின்ற நாய் சும்மா இலைக்காதென்று
பழங்கதை கேட்டதில்லையோ மன்னரே.
(சுபம்) (சுபம்) (சுபம்)

சுபத்திரை மாலையீடு நாடகம் - அர்ச்சுனன்.

(கவி)
பூக்காத காவந்தன்னில் பூத்த தோர் பாண்டு மைந்தன்
மிக்க கெம்பீர தீரன் விஜயனும் புஜபல சாலி
பக்குவமுடனே சென்று பலதீர்த்தமாட வேண்டி
தக்கென நாடித் தேடு தனஞ்ஜெயன் வருகின்றானே.
(தரு)
அப்பா மறை யோனே நாமிப்போ
யாத்திரை மார்க்கமாய் போய் வருவோம்
துய்யா மறையோரே நாம் இப்போ
துரிதமாக யாத்திரை போய் வருவோம்
பாதி மதியணிந்த சிவ சொக்கர்
பாதத்தை அனுதினம் மறவாமல்
வேத புலவோரே நாமிந்த
வேடிக்கை யாத்திரை போய் வருவோம்.
(தரு)
என்னுடைய நாமதேயம் யானுரைப்பேன் கேள் கேள் மாதவா
பாட்டு பாடவும்,
(தரு)

நாரதர் சொற்படிக்கு அர்ச்சுனராஜன் நாகலோகம் புகுந்தான்
நீர் உலூபியாளை அர்ச்சுனராஜன் ஜெயமாய் மணம் புரிந்தார்,
அரவான் தனைப் பயின்று அர்ச்சுனராஜன் அன்புடனே அளித்தார்
தெற்கு முகம் நோக்கி அர்ச்சுனராஜன் தென்மதுராபுரி தான் நடந்தார்
சித்ராங்கதையாளை அர்ச்சுனராஜன் சிங்காரமாகவே தான் மணந்தார்
பப்புருவாகனனை அர்ச்சுனராஜன் பாங்குடன் பின்பு ஈன்றெடுத்தார்
வடக்கு முகம் நோக்கி அர்ச்சுனராஜன் வடமதுராபுரி தான் நடந்தார்
கிருஷ்ணன் பலராமனை அர்ச்சுனராஜன் கண்டு தரிசிக்கவே
(கவி)
அன்னவனே போற்றி ரவி குமரனே போற்றி போற்றி
மன்னனே போற்றி தீர்த்த மாதவா போற்றி போற்றி
என்றுமானவனே போற்றி ஒருவராய் தெருவனி
இன்னபடி வந்த சேதி நவிலுவீர் நவிலுவீரே.
(தரு)
கல்யாணம் செய்து வைப்பமே கண்ணபிரானே (கல்)
கல்யாணம் செய்து வைப்பும் கன்னி சுபத்திரையை
மண் அளந்த நாராயணா மாயவா அரிகோவிந்தா.
(தரு வேறு)
உனக்கு கொடுக்க விருப்பம் தானுண்டோ சுபத்திரையை
மணக்கத் துரியன் தகுதி தானுண்டோ
என்னுடைய சுபத்திரை மேல் எனக்காசை தானோ சுவாமி
என்னை விட்டு நீர் கொடுக்க இஷ்டம் தானோ உனக்கு.
(கவி)
விரும்பிய தொண்டு காவி வேஷமாய் காடு தன்னில்
வரும்பய மொழிந்து வேறி மாண்டர் பாருக்கோனை
உவம்பியல் மணமுங்காவி உடையுடை துணையுமாக
விரும்பிய சன்யாசிபோல் அர்ச்சுனன் தோன்றினானே.
(தரு)
சன்யாசி வேஷமாகினேன் தனஞ்செயனும்
பின்னலாசை கொண்டு வாடினேன்
விமலவடி சிரசின் மேல் வித்தகனும் வைத்தது போல்
திமை மேடுக் கொக்கை போல நிலையிலிருந்தான் வேடி.
(கவி)

அய்யய்யோ மதனா உந்தன் அருங்கணை மலர்களாலே
ஐயுறேன் எந்தன் மேலே இருந்தப்பெண் ஏசிவிட்டாள்
தையல் மேல் கணை தொடுத்து சதுரங்க லீலை செய்வாய்
கையுறேன் விரகத்தாலே நானென்ன செய்வேனய்யோ.

(தரு)

ஏன்ன செய்வேன் என்ன செய்வேன் ஏது செய்வேன் விதிவசமே
மன்மதன் பாண விரகத்தாலே வாயுமில்லை வசமில்லை
கூசாமல் கால்பிடித்தேன் குணங்கெட்ட வார்த்தை சொன்னாள்
ஆசை உருவமானேன் அறியாது போலே போனாள்
உறக்கம் இனி வராதே ஏதும் ஏதுவோ ஆவது ஏது
பொறுக்க முடியவில்லை பொழுதும் விடியவில்லை
சுபத்திரை என்றும் பெண் துரியோதனனுக்கு ஆனாள்
விபத்தியான சன்யாசி வேஷமும் ஆனேனய்யோ.

(வெண்பா)

நித்திரையும் கெட்டதே நெஞ்சம் தடுமாறுதே
சத்துருவாய் காமன் சரந்தைக்குதே
ஐமத்தொருவர் அருகில் இருந்து வாடி ஆசையை தீர்க்க

(தரு)

ஆர் வருவாரோ குயில்வண்ணங்கள் அழைத்து வாரீரோ
மயிலானப் பெண்ணை அழைத்து வாரீரோ.
மயிலானப் பெண்ணை உங்களெதிர் வந்து
கணைதைத்திடு முன்னே மணமுடித்த உதவி செய்ய. (ஆர்)

(கவி)

கொங்கை கனத்ததோ கொடியிடை தான் நொந்ததோ
செங்கமல பாதம் நின்றும் சிவந்ததோ
மங்கை நல்லீர் மெய் வெயர்த்ததே மானே மயிலினையே
என்னென் எப்பொழுது வந்தாய் இங்கு.

(தரு)

இந்திரபுரியில் வாசமாய் இருக்கும் மந்த
என் பெயர் விஜய ரிஷி தான்
இந்த உலகமெல்லாம் வெகுநதியிலாடி
சிந்தை மகிழ்ந்து கன்னி தீர்த்தமிங்காட வந்தேன்.

(தரு)

நாலுபேர் தன்னை உதைத்தாய் — அர்ச்சுனன் பேரை
கூறிக் கேளாமல் மறைத்தாய்
ஏன் அவனைக் [illegible] கேளாமல் இகட்டு செய்ததென்ன
வானவர் கோன் மைந்தனை மறந்து விட்டதுமென்ன.

(கவி)

பாதகி சண்டாளி இந்த பழிதனை என் மேல் வைத்து
ஆதியாய் பிழைக்கு மந்த அமுதை நீ கொடுக்க வந்தாய்
ஏதடி பெண்ணே நீ தான் ரிஷி என்று அறிந்திருந்தும்
மாதருக் காசை யிந்த மடிமங்கா போ போமா

(தரு)

மைத்துனன் என்று என்னை மனதில் எண்ணிக்கொண்டாய்
அச்சமில்லா வார்த்தை அன்பாய் உரைக்க வந்தாய்.

(தரு)

பத்தர் மாதினே னென்று பதில் வசனம் சொன்னாய்
கிருத்திமன் அறியாமல் நான் உந்தனை சேரேன்.

(தரு)

ஐயுறேன் என்று சொல்லி என்னை மயக்க வந்தாய்
கைபடலே உன்னைத் தொடேன் பெண்ணரசே.

(தரு)

அட்டி செய்யாமல் என்னை அணைந்தால் பலபத்திர ராமர்
வெட்டி எரிந்திடுவார் பெண்ணரசே.

(கவி)

சோகமும் ஆனேனென்று தோகையே சொல்லிக்கொண்டாய்
மோகமும் தீர்ப்பதற்கு முடிந்திடா தெந்தனாலே
வாது சேர் துரியராஜன் வந்துன்னை மணமும் செய்வான்
போகும் உன் இடத்தை நோக்கி இனி இங்கே நிற்கொணாது.

(தரு)

பாபத்தை சொல்லாதடி தவியோட பதியேத்துக் கொள்ளாதடி
பாபம் இந்த வார்த்தை பதறுதே என்னோடு
சோகம் தீரவென்றால் துரியன் வருவான் நாளை.

(தரு)

சிவசிவா சங்கரனே இப்படிப்பட்ட அநீதம் சொல்லாதடி
பரதேசி எனக்கிந்த பரிகாசம் தெரியாது
சரியல்ல உனக்கிது [illegible]

21 (தரு) 28

மையல் கொண்டேனென்டி சுபத்திரா
இது மரியாதை இல்லையடி
அய்யய்யோ இனி விலகி அண்ணன் தன்னை விட்டு
உய்ய வழி தேசாடி உந்தன் நான் போகிறேன்.

(தரு)

வீண் வார்த்தை சொல்வது ஏனோ சிவ
சங்கரர்க்கு அற்புதம் தானோ
வீணே வீண்பழி தேடிக் கொள்ளாதே
வெகு மோசக்காரி நீ இனி பிழைக்க கில்லாதே.

(தரு)

மணமென்ன செய்வது நீதியோ அடி
மங்கையே நானுந்தன் சாதியோ
இனி யொன்றும் வார்த்தைகள் என்னோடு பேசாதே
யோகாந்த சன்யாசியை ஏளனம் செய்யாதே.

(தரு)

மதிகெட்டு போகாதே சுபத்திரா என்னை
மணக்க வேண்டுமென்று நினைச்சியோ
பலபேர் அறியவே பெரிய அரசனை
அவமதித்தவனுக்கு மனைவி ஆனப்பின்னே.

(தரு)

சங்கடம் பேசுவாய் மாதே — எந்தன்
சாவகாசம் தெரியாதே.

(தரு)

உறவாடுதல் வெகு மோசமே — உந்தன்
அன்னையே உயிர் நாசமே.

(தரு)

செல்வி உனக்கினி நான் அல்லவோ — வெகு
நல்ல வார்த்தைகள் சொல்லவோ

(தரு)

உயிரை விட்டவனைக் கொன்னடி — அடி
உனக்கும் எனக்கும் ... பெத்த முறையோ

(சுபம்) (சுபம்) (சுபம்)

நீலி நாடகம் — நகன்

(கவி) 29

25.

சோணியில் உதித்தோர்க்கெல்லாம் தையலர் மையிருக்கும்
அறிவை கேள் தம்பிமார்கள் அன்பு துணை பகையாள் தாலும்
கருணையாய் அருகில் சூழ கதிர்மணி பணிகள் மின்ன
பரந்தாமா தீனையே பொன்று பக்கவர் வருகின்றேனே.

(தரு)

கொலுவில் வந்தோர் தரணிக்கதிபதி (கொலு)
விலகும் மறையோர்கள் வேதமே பாடவே
இருபுறங்களும் ஆலவட்டம் ஏந்தவே
கருணையுடன் வீமன் குடை பிடிக்கவே
கவரிசாமரை நகுலன் போடவே. (கொலு)

(தரு)

அருகில் நின்று சரினை செய்துமே
அர்ச்சுனனும் வருகவே
சாஸ்திரம் சகாதேவன் படிக்கவே
சத்தி துரோபதை அருகில் சூழவே
பார்த்திப ராஜர் நெருங்கி வருகவே
பஞ்ச வாத்தியம் பாடி ஆடவே. (கொலு)

(தரு)

சகல முனிவர்கள் சகல மறையவர்
சமஸ்த வாசிகள் பாடவே
அகத்தில் அரி இருந்தா வென்றுமே
அன்புடன் கொலு வருகவே. (கொலு)

(கவி)

காளியங் கடல போற்றி கார்முக தலைவா போற்றி
கோவிலில் குடிகொண்டிருந்த இறைமற்றவரே போற்றி
தேவியெங்கள் ரக்ஷிக்கும் வித்தகா போற்றி
தர்ம தேவதையான எங்கள் சித்தப்பா போற்றி போற்றி

(கவி)

நீதியும் நேர்மையும் நல்ல நிலைமையும் நிகழும் அன்பு
ஒதுங்கி தெய்வமணைந்த உத்தமா நின்றேன் போற்றி
தெய்வாதனை இந்த சிறியோனை ஓர் பொருட்டாய் எண்ணி
யாது காரணமாய் வந்தீர் எந்தையே உரை செய்வீரே.

(தரு)

கே.பி. செல்வகுமார்,
மாவட்ட பொதுச்செயலாளர்,
தமிழர் தெருக்கூத்து கலைஞர்கள் இயக்கம்
விழுப்புரம் மாவட்டம் (தெற்கு)

அசுரர் வாசு தேவா அனந்த ரக்ஷகனே மூர்த்தி
அனியாயம் தானோ இன்னும் ஆதிமூலமே
பரிவாய் இந்த மோசம் செய்ய பாவிகளெவர்கள்
பக்ஷம் பிரிந்தாரைப் போல ஆதிமூலமே
நன்மையும் புகழும் நல்ல ஞானமும் பலமும் வாழ்வும்
நலமாய் செங்கோலும் பெற்றோம் ஆதிமூலமே
வண்மை புகழ் நீதி மார்க்கமும் தெரிந்தவர்
வஞ்சனை சூதாடலாமோ ஆதிமூலமே
பஞ்சமா பாதகத்தில் இந்த பகையும் ஏன் தானென்று
பெரியோர் தள்ளிவிட்டீர் ஆதிமூலமே.
நெஞ்சினில் எண்ணாந்தானோ கெடு நெஞ்சன் சூதாடவே
நினைப்பது சகுனி மாமன் ஆதிமூலமே
நாராயணா கோவிந்தனே நாபெண்டே(?) திவ்விய பாதா
நமோ பக்த வத்சலமே ஆதிமூலமே
பாவாய் இந்த வேளை தோம்(?) பரம புருஷோத்தமனே
பரந்தாமா நீயே கதி ஆதிமூலமே.

(கவி)

தோர்த்தவ எவர் செய்தாலும் தோதகம் எவர் செய்தாலும்
தந்திரம் எவர் செய்தாலும் தர்மமே ஜெய மென்றெண்ணி
அந்தமே நிறைந்த தம்பி அர்ச்சுனா வாடா ஏகாந்த(?)
தந்தையார் அனுப்பும் ஓலை எடுத்ததை படித்திடாயே.

(கவி)

எரிமலை(?) அண்ட கோளம் இடித்திட்டாலும் ஆழி பொங்கி
பிரளயம் வந்திட்டாலும் பிராரப்தியம் தள்ளலாமோ
வருவது வரும்போதும் வாராதது வாராதென்றும்
தினக் கொண்டும் சொல்வழக்கம்(?) என்றுநாம் வாழ்வோமே.

(தரு)

அந்தப்புரத்தை(?) போவோம் வாராய் தம்பியாவரும் வாவாய்
அந்தப்புரம் நாடி அன்புடனேக் கூடி
சுற்றிலும் சேனைகள் சூழ மெத்தவே மன்னர்கள் தாழ. (அ..)

(ஜதரு)

வீரர் புகழ் பாண்டு புத்திரர் இவரென்று
வேசவை யாவர்களும்(?) நேசமுடன் ராஜர்களும். (அ..)

(ஜதரு)

ஆடம்பர பேரிகை வீரமல்லர்ப்பல(?)
தாரையுடனே பூரி(?) வீரிட இன்னம்பல்லவரி(?) (அ..)

(ஜதரு)

நறுமலரினி வலர் நெடுமால்தான் பூசித்து
பெருமை உபயாசன் அருளும் செல்வியமுடன். (அ..)

(கவி)

மங்கை துரோபதையைத் தந்தேன் மாமியார் இடத்தில் தானே
சங்கையுடனே நீயும் சகுனியுடன் இருந்தாயானால்
துங்கமாய் பீஷ்மர் கிருபர் துரோணர் மற்றுமின்னோரை
போங்கமாய் பணிந்து போற்றி பெருந்தவே வருவோமே.

(தரு)

மண்டபம் அமைந்த விந்தை பாராய் தம்பி பாராய்
கண்டதிபோலும்(?) இதைப்போல் கண்கவரும் மண்டபத்தை
எங்கும் நான் கண்டதில்லை தங்கவொளி வீசுதே. (மண்)
பளிங்கினால் தூண்கள் பவளத்தால் அமைத்த
இலைகளில் பச்சைகள் விளக்கிய இருக்கிறது(?). (மண்)
வச்சிர கொடுங்கை வலம்பிரி(?) பொன்னிறம்
உச்சித ரத்தினம் இச்சையுடன் இழைத்த. (மண்)
கொத்து சித்திர வேலை எத்திசையிலுமின்றே(?)
இத்தனை அதிசயம் மெத்தவே தோணுகின்றதே. (மண்)

(கவி)

வேதங்கள் இருக்க ஞானம் விளங்கும் நூல்களிருக்க
நல்ல நீதி சாஸ்திரமிருக்க நிபுணர்கள் பலரிருக்க
நூதனமாகச் செய்து நுவலுரு மண்டபத்தில்
சூதுமனையர்(?) செய்யும் தொழிலேன் செய்ய வேண்டும்.

(தரு)

ஸ்ரீ கிருஷ்ணா அரி திருப்பையா — உந்தன்
செயலல்லவோ ஜெகரக்ஷகா தீனதயாளா.

(தரு)

பதறாமலே ஆடும் கேளும் மாமா (பத)
பதறாமல் பாய்ச்சிகையை பக்குவமாய் போட்டு
பந்தயம் வைத்ததை பார்த்திட வேண்டும். (பத)

(தரு)

தர்ம்மமே சத்தியம் அரிகள். (தர்)
இம்மையில் கோடி இடறுகள் வந்தாலும்
நன்மை சேர் நாடு நகரத்தை தோற்றிலும். (தர்)

(தரு)

உங்களுக்கே செல்வம் பெருக்கட்டும் — நாங்கள்
ஒடுங்கினாலும் தர்ம்மம் இருக்கட்டும்
எங்களுக் கெத்தனை இடறுகள் வந்தாலும்
அங்கமும் இன்றி உங்கள் அடிமையாய்ப் போனாலும். (உங்)

(தரு)

அய்யய்யோ இதெல்லாம் அசக்கருத்ததல்ல
அன்னீதன் செய்ததால் அதற்கு நான் சொல்ல
வெய்யான மேர்க்கமும் பொய்யான மார்க்கமும்
விச்சுகளும் கொஞ்ச பேச்சுகளும் பார்த்ததால்.

(சுபம்) (சுபம்) (சுபம்)

(துகில் நாடகம் விதுரன்)

(கவி)

நல்லவனென்று சொல்லி நாட்டினில் கீர்த்தி பெற்ற
பல்லியம் முழங்கத் தேரில் படைமன்னர் புடை சூழ
சொல்லிய தலையணையும் சுகத்தினில் அமைத்தாரென்று
வில்லினில் திறமிகுந்த விதுரனும் வருகின்றானே.

(தரு)

சத்திய விதுரனுமே வந்தேன் நல்ல
படைசுற்றும் புடைசூழ புவிதன்றும் புகழ் பெற்ற (சத்)
ஒருவரும் எதிரில்லா வில்லாள் இந்த
உலகம் மெச்சினாலும் ஒருபொய்யும் சொல்லான்
வீரமின்ன பேச்சுகள் பின் நில்லான்
மெய்ஞான பொருள் கொண்டு வீண் பொருள் சொல்லான்
தருமத்தை மறவாத சீலன் என்றும்
தவறில்லா கலை கற்ற சர்ச்சன குலன்
அருமை புகழும் உள்ளவன் — தினம்
அனைவருக்கும் நயமான் ஆத்ம பரிபாலன்
வந்தவன் தன்னை பல்லாமல் இது
மாய வார்த்தை என்று மறுவார்த்தை சொல்லாமல்

சந்தேகம் எதுவும் கொள்ளாமல் இப்போ
சமையன் அழைத்ததற்கு தடையென்றும் சொல்லாமல். (சந்)

(கவி)

பாதிநாடளித்த பின்பு பகிர்ந்திட நினைத்து வஞ்சம்
சூதினால் வெல்லவோமென்று சொல்வது தருமந்தானோ
நீதியோ நெறியோ அய்யோ நீர் சொல்லும் கொடிய வார்த்தை
காதிலும் கேட்கலாமோ கனவிலும் நினைக்கப் போமோ.

(கவி)

கனவான சூதும் வேண்டாம் கருதிநாம் கொடுத்த நாட்டை
தரவேண்டும் என்று சொல்லி தகப்பன் கை ஏவினால்
பரிவாக நாட்டை விட்டு பாண்டவர் வனமே போவார்
உலகை உவகை நீயே ஒருமிக்க ஆள்வாயப்பா.

(கவி)

உற்றது சொன்னேன் நீங்கள் ஒருவருக்கொருவர் நெஞ்சில்
பற்றியே பகையைக் கொண்டால் பாரினில் மன்னர் நகைப்பார்
மற்றுமென் மொழி கடுத்து வஞ்சனை சொன்னேன் என்று
குற்றமும் என்மேல் சொன்னால் கூறுவதினால் வேறு இல்லை.

(கவி)

ஆனதோர் உன் குடிக்கு அப்பட்ட சனி போல் வாய்த்த
தோன்றிய சகுனி மாமன் துர்ப்புத்தியாலே அந்த
உந்தன் தன் அரசும் வாழ்வும் இழந்திட காலம் வந்தால்
உணர்ந்திய பெரியோர் வார்த்தை உரைக்குமோ உணர்ந்து பாரோ.

(தரு)

அய்யய்யோ இப்படியும் செய்வாரோ துரோகம்
அரிகள் இதை நினைத்தால் ஆறுமோ சோகம்
அய்யய்யோ இது சகுனியால் விளைந்த மோசம்
அகமுடைந்த கவுரவர்க்கு புகமுடியு காலம்
கர்ணன் துர்ச்சாதனன் சகுனி கருத்துடையன் சூது
கருதியவர் கொடி முடிந்த கபட வஞ்சகந்தானே
பின்னரும் சிறு பாண்டவர்க்கு இன்னும் கருத்தெரியாதோ
திருவுளமே துணையல்லவா தீக்கொருவர் உண்டோ
ரத்தமும் திருதராட்டிரர்க்கு ரோசந்தான் இல்லையோ
நம்ப வைத்து கழுத்தறுக்கும் ஞாயமது கொண்டோ

(34)

சூஸ்திரம் செய்30 சகுனியவன் · இருந்ததென்ன கண்டோ
கொடுசெய்து வாழ்ந்தவர்கள் இவ்வையத்திலுண்டோ
தர்மபுத்திரர்க்கு திரக்சாரம் பொல்லாதோ
சதிரான தேவிகள் தர்மமும் இல்லாதோ
அருமை என்ன பாவிகளே அக்ரமம் வெல்லாதோ
அரசன் அன்று கொன்றிக்கால் தெய்வம் நின்று கொல்லாதோ.

(தர்ம்மர்பட்டம் கவி)

மெய்வரும் நீதி வாய்ந்த மிகு வதனமே வாழி
கைவரும் வில்லியில் வெற்றி கண்ட வீரர்களே வாழி
பொய்வரும் மொழி சொல்லாத புகழ் உத்தமரே வாழி
அய்வரும் வாழி எந்தன் அருமை கண் மணிகளே வாழி.

(கவி)

பாவலர் சொல்லக் கேளீர் பாண்டுராஜனுக்குதித்த
சேனைம் பெரியதந்தை திருதராட்டிர மகிபன்
மேலும் உங்களை அழைத்து விரைவுடன் வரவே சொல்லி
ஓலையும் எழுதி தந்தார் உள்ளபடி வேலை கண்டாய்.

(தரு)

நீர் செய்யும் யாகம் தனக்கு வந்திருந்து
நின் புகழ் பெருமையும் கண்டு
நெடுமுடி துரியன் கெடுமதி சகுனி
நெஞ்சில் பொறாமை எண்ணி
மாளிகை பெரிய மண்டபம் செய்து
மகிழ்ந்ததில் குடிபுகும் தினத்தில்
மைந்தரே உம்மை அதில் வரவழைத்து
மாயச் சூதாடவே உங்கள்
தேசமும் அரசும் செல்வமும் பறிக்க
திட்டம் ஆலோசனை செய்து
இறந்த உன் பெரிய தகப்பனார்க்கிங்கிதங்கள்
செப்பினவரும் சம்மதியாய்
ஆசையாய் நீ போய் அழைத்து வா என்று
அன்புடன் எந்தனை அனுப்ப
அவ்வுடன் எழுதி கொடுத்த உன் பெரிய
அப்பன் கை-ஓலை இதப்பா.

(சுபம்) (சுபம்) (சுபம்)

நாடகம் இயற்றியவர் ராமச்சந்திர கவிராயர்-

துகில் நாடகம்: துச்சாதனன் செந்தி-மெய்ச்சேரி

(கவி) (35)

ராஜசன்யம் என்ன மாட்டேன் தயவையும் எண்ணமாட்31ன்
நாட் சென்றவரை எல்லாம் நானிப்போ தீர்த்துக் கொல்வேன்
வாழ்சென்ற மன்னரெல்லாம் மருவிய கொலுவின் முன்னே
சூழ்ச்சியாய் கொண்டு வந்து சிறுக்கினில் விடுவேனே.

(தரு)

அப்படியா சொல்லலாச்சா எங்கள்
அடிமையாய் போன பின் பேச்சா
தப்பிதம் சொன்னவரை தவிடாக இடிக்கிறேன்
தடுத்துச் சொன்னால் வாயை பிடித்துக் கிழிக்கிறேன். (அப்)

(தரு)

புலியைப் பூனை வந்து வெல்லுமா இந்த
போக்கெல்லாம் இனி இங்கே செல்லுமா
நலிய மயிர் பிடித்து நானே இழுக்கிறேன்
நியாயம் எடுத்துச் சொன்னால் நாக்கை அறுக்கிறேன். (அ)

(தரு)

செத்த மாடு புல்லைத் தின்னுமா இந்த
சித்திரமின் இங்கு மின்னுமா
எந்தன் சத்தம் கேட்டவுடன் வந்தாலே பார்க்கிறேன்
தடங்கல் சொன்னால் சக்கை சக்கையாய் போக்கிறேன். (அ)

(தரு)

பெண்கள் சாதிக்கிந்த வார்த்தையா
பிரிதுகாமியா நீ பார்த்தாயா
என்படுந் தாயை இப்போது அழைக்கிறேன்
இகலெடுத்துச் சொன்னால் கைபிடித்திழுக்கிறேன். (அ)

(1.) (கவி)

மதித்த துரோபதையே நீதான் மானமுள்ளவளோ ஆனால்
விதித்த நூற்றொருவர் என்பு வேறு வென்றதுவோ யானால்
கொதித்தவன் அண்ணன் உன்னை கொலுவினில் அழைக்கச் சொன்னான்
எதிர்த்ததாலும் சொல்லாமல் எழுந்திருந்து என் பின் வாராய்.

(கவி)

(3) நடக்கத்தான் வந்தேனிப்போ நாழிகை தன்னிலே உன்னை
அடக்கத்தான் வந்தேனிங்கே எங்கள் அண்ணன் முன் கொண்டு
விடுக்கத்தான் வந்தேன் எந்த வேந்தர்கள் சபையில் வெட்கம்
கெடுக்கத்தான் வந்தேனந்த தர்மமும் ...

மன்னிய தர்மபுத்திரன் வலிய சூதாடியே
முன்னே நாடு நகரம் முழுதுமே தோற்றேன் பின்னே
[illegible]
உன்னையும் தோற்றேன் எல்லாம் செருக்கினை வந்துபாராய்.

(தரு)

கேட்டு இருக்காமல் போவேனோ போனால்
துரியோதனன் தம்பி ஆவேனோ
பட்டி உன் பாண்டவர் பரிகேசி ஆவரோ (தொ)
படிவாங்கி கொண்டே அடிமையாய் போனவரோ.

(தரு)

என்ன நீ எண்ணாமல் பேசுவாய் உனக்
கேற்றபடி எல்லாம் வீசுவாய்
மண்ணி யுன்னிக் காலே பின்னி நனிக்கொல்ல (ஏ)
பின்னைப்பின்னமாக முன்னும் பின்னுமாக

(தரு)

ஆட்டத்தில் உன்னைவைத்து தோற்றேனே நீங்கள்
அடிமையாய் போனதும் பார்த்தோமே
ஆட்டி நீட்டிப்பூச்சி காட்டிச் சொல்லாதே வெகு
வேற்றுமையாய் வந்து நீட்டிக்கைப் பேசாதே

(தரு)

மெத்த மெத்த துள்ளி விழுவாய் என்ன
மேல்வரப் பெண்ணாமல் பேசுறீய் என்ன நீ
கற்ற சமர்த்தெல்லாம் காட்டுவாய் என்ன நீ
கண்ணீர் உதிர்த்து கசக்குவாய் என்ன நீ
சித்துக் கள்ளி போலே எத்துகள் இந்த
சித்துகளின் வெகு வித்தைகள் சும்மா
நடந்து நீ வா வா கொலுவுக்கு நடந்து நீ வா வா

(தரு)

பத்தினிவாக்கு நான் பார்க்குறேன் வா உந்தன்
பட்டி நீவட்ட மேட்டாதே வா உந்தன்
வித்தைகள் சொல்லி விளக்காதே வாவுந்தன்
வெண்ணீரிலே வீடு வேகாது வா சும்மா
போ கிக்குவாய் [illegible] என்னை தூவிக்குறேய் இப்போ

பூசிக்குவாய் சும்மா சொலிக்குவாய் இப்போ
நடந்து நீவா வா கொலுவிற்கு நடந்து நீவா வா.

(கவி) (கவி)

விதிநல்ல விதியே யானல் வில்வளைத்திடாத
மதியில் என் அண்ணனுக்கு மணமாலை சூட்டாமல்
கெதியில்லா பாண்டவரை கெதியென்று நம்பிகெட்ட
இதனுடன் போமோ இன்னும் இருக்கினைந்தும் வா வா.

(தரு)

விண்ணணம் பேசி நிறுக்குவாய் என்ன நீ
வெகு சாலம் பேசி ஒழுக்குவாய் என்ன நீ
ஒண்ணொன்று எட்டாய் முடிக்குவாய் என்ன நீ
இதோ சும்மா நொடிக்குவாய் என்ன நீ
ஒட்டாதே என் சொல் தட்டாதே. என்ன நீ
தட்டாதே கம்பி திட்டாதே நீயும்
பேசாமல் நீவா வா கொலுவுக்கு பேசாமல் நீவா வா.

(தரு)

மாட்டுக்காரப் பையல் போல் என்னைப் பேசாதே
மாதாங்கி நீ சும்மா வீசெல்லாம் வீசாதே
நீ[illegible]ட்டியாட்டி உன் நீட்டெல்லாம் காட்டாதே.
நீமிஷநேரம் போனல் மானம் நில நிற்கமாட்டாதே.
தலுக்காதே பேய் போல் நலுக்காதே கொஞ்சி
குலுக்காதே மிஞ்சி பலிக்காதே இங்கு பேச.

(தரு)

பாண்டவர் [illegible] பேச்சி பகலே முடிந்தது
பதியெல்லாம் உன் தலைமேல் விழுந்தது
தாண்டியே யென்னுள்ளம் தணலாய் எரியுது
சபையிலே நீ வந்தால் எல்லாம் தெரியுது
வெடிக்காதே வீங்கி துடிக்காதே கள்ளி
கொடிக்கா போ சொல்லி துடிக்காதே இப்போ.

(தரு)

பாங்கா என் அண்ணனை பார்த்து நகைத்த உன்
ஆங்காரமிப்போ அறியுவேன் வா வா
தாங்காமல் நீ இந்த சபையினில் கேட்ட

தீங்கை வழக்கை தீர்க்குவேன் வா வா
தேவைபட்டும் சும்மா விட்டுப்போகமுந்தன்
ஆணவமிங்கே அரியுவேன் வா வா
நாகரீக மெல்லாம்
நாணயமான உன் நாகரீக மெல்லாம்
நாணவே எல்லோர்க்கும் காட்டுவேன் வா வா.

(கரு)

தேவவந்தானென்ன செய்யும் பார்ப்போம்
உன்வித்து வித்தை யிங்கே காட்டாதே
சேவையிற்கிருந்த சபையிலே நானுன்னை
தீகம்பல மார்க்காமல் விடுவேனோ.

(கரு)

மேயமாக ஆதி மாயனென்று சொன்னால்
நிலைநிற்கும் மாண வமென் றெண்ணதே
ஒரு நிமிஷத்திலே இந்த அகங்கரெல்லாம் உன்னை
நிர்வாண மாக்குவேன் பாராய்.

(கரு)

உன்றன் சேவையெல்லாம் உள்ளிந்து கொண்டேன் இன்னும்
ஒருகத்து இருக்குது பாராய்
ஒருகத்து போனவுடன் பரிசுத்த மில்லாமிங்கு
உடனே வெட்ட வெளியாக்குவேன்.

(கரு)

பலபேரு மெய்யென்று மெச்சிக் கொள்ள வுந்தன்
பத்தினி தனமிங்கே காட்டாதே - இப்போ
பாரில் உன் சேவையை உன்றன் சபைதனில்
பவுசை கெடுக்குவேன் பாராய்.

(கரு)

மாமா துகில் வளர மந்திரங் கற்றாய் உன்
மந்திர வித்தைக்கு சலிப்பேனோ
வளைக் துகிலெல்லாம் வெகுசீ வாங்கி நானுந்தன்
மானங் கெடுக்குவேன் பாராய்.

(கரு)

இவமிட்டே சும்மா ஏழுகுவாய் - உந்தன்
ஏழுகெடுக்கப் பயப்படுவேனோ

KP. [illegible]

கைசோர்ந்து போனாலும் மெய் சோர்ந்து போனாலும்
உன்னி பங்கம் பண்ணாமல் விடுவேனோ.

(கவி)

அதிவல்ல அண்ணை கேளும் அடையுடன் ஏற்றம் போட்டு
மறிகடல் நீரை எல்லாம் மானவே இறைத்திட்டாலும்
கொடியுள்ளம் படைத்திருந்த துரியோதனன் இடம்விட்டு
எவ்விது கடமையையா இனி என்னால் ஆகாதப்பா.

(சுபம்) (சுபம்). (சுபம்)

தபசு நாடகம்: அர்ச்சுனன்

(கவி)

சடைமுடி தரித்து மெய்யில் தவள வெண்ணீறும் பூசி
இடையினில் காவி வேஷ்டி இன்பமாய் ருத்ராக்ஷம் பூண்டு
சடையாண் யீசர் பாதம் தன்னையே மனதில் கொண்டு
அடலம்பு வில்லும் கொண்டு அர்ச்சுனன் புறப்பட்டானே.

(தரு)

திங்கள்தன் குலத்தோன் பார்த்தன் சிறுடன் வடக்கை நோக்கி
சங்கரா கெங்காதரா வென்று தனஞ்செயன் நடந்தேன்
சத்திக்கிட பாகம் தந்த சதாசிவனார் பாதங்காண
சங்கரா கெங்காதரா வென்று தனஞ்செயன் நடந்தேன்
அத்தியை உரித்தணிந்த ஆண்டவனர் பாதங்கோரி
சங்கரா கெங்காதரா வென்று தனஞ்செயன் நடந்தேன்.

(வை தரு)

என்னுடைய நாமதேயம் யாருரைப்பேன் கேள்கேள் மாதவா
மன்னவன் பாண்டு மகா ராஜனீந்திடும் புத்திரன் (ஏ)
சத்தியம் நேரியும் தர்ம்ம நானும் நிலைவுவாமலே
வெற்றிச் செய்திடும் இருதலை வியாசர் மிஞ்மருக்கிப்போவன். (ஏ)
சந்திர குலமதில் வரும் தர்ம்ம ஸ்ரூபியாகவுமே
ஐந்துருக்களாய் வந்திடும் அய்வராஜாக்களி லொருவன் (ஏ)
அன்னொழி மைந்தன் தனஞ்செயன் அனுமக்கொடியுடையோன்
காண்டீப மாதவர் கொடுத்தான் கண்ணன் தோழன் சவ்யசாசி. (ஏ)
பர்க்குணன் புரவலன் மைந்தன் பார்த்தன் சுவேத வாகனன்
விர்க்கினன் விஜயன் கிரீடி வீரு அர்ச்சுனராஜன் (ஏ)
அர்ச்சுனராஜன் அவனி புகழ் கெம்பீரன்

(கவி)

விளம்பிய வேதநூல் விரிவாக கற்றுணர்ந்த
கலங்கமில்லாத நாத்தா காண்டீபன் வணங்கி நின்றேன்
வரம் பெறும் தபசிலையும் வார்த்தையின் படியே வந்தேன்
நலம் பெற உபதேசம் செய்து நல்வாக்கு தந்தருள்வீர்

(கரு)

ஒன்றுமனது ஒருமனது உறுதிகொண்டவன் சுருதியாக
சென்றவன் கயிலை ஈசன்பாதம் சிவமேற் கொண்டவன் அரகரை
நீண்ட வர்ணச் சடையாம் புலித்தோல் நிறைந்த நாகமாம்
பூண்ட மறைமுனிவன் சிவனால் புகழ்பவன் மேவினனே
மண்ணாசை மறந்து புவிதனில் மன்னவனும் துறந்து
பெண்ணாசை மறந்து தவச்செயல் யோகத் துணிந்தனனே.
பாண்டவருக்காக இந்திரன் பக்திக்கு ஈன்ற மைந்தன்
ஆண்டவனைத் தொழவே சிவனால் அர்ச்சுனன் மேவினனே.

(கரு)

தபஞ் செய்ய நடந்தானே அர்ச்சுனராஜன் (தபஞ்)
தபஞ் செய்ய நடந்தானே தவமுனியைப் போலவே
தவறில்லாத திவ்விய தபசிலையும் பூண்டு. (தப)
மெய்யெங்கும் விபூதி தரித்து வியாசர் சொன்ன மந்திரம்தனை ஜெபித்து
அய்யன் வினைபிறையும் துய்யன் மலர்ப்பாதம்
செய்யாமறை வேதம் என் செவியினில் போற்றிடவே (தப)

(கரு)

இருபெரும் நாட்டை விட்டு அருமை அன்னையை விட்டு
இந்தியான தாயையும் விட்டேன். ஓம் அரகரா அரகரா அரகரா சிவமே
கோத்திரவுள்ளப்படி மாற்றவர்களையும் விட்டு (இம்)
இம்பிட்டு வந்து நடக்கிறேன் · ஓம் அரகரா சிவமே
மதகரி என்னும் பீமன் மற்றோர்களையும் விட்டு
மண்ணாசை பெண்ணாசையும் விண்டவன் ஓம் அரகரா சிவமே (மண்)
நிலை மைத்துனனான செங்கண்மால் தனை நினைந்து
சிந்தையில் தவமுங் கொண்டவன் ஓம்
அரகரா அரகரா அரகரா சிவமே (சிந்)

(நாமவளி)

ஓம் அரகரா அரகரா மகதேவா ஆண்டருள் எந்தன் கவுரீசா
கரியுரித்தவனே மகதேவா காத்தருள் புரிவாய் கவுரீசா

(தேவாரம்)

மறை மொழிவழுத்தும் கோனே மாதொருபாகத் தோனே
கறை மிடற்றவனே காவா காவலனே கண் மூன்றுடையோனே
பிறையணி சடையோனே எம்பிரத்தனே பெருமானே நீ
இறைவனே ஈசனே நீ என்மனம் சோதிக்காதே.

(கரு)

தெய்வமே நானென்று செய்கு வேன் நறும்
தேனூர் மொழி உமையாள் கோனார் உலகமெல்லாம்
தானாய் நிறைந்த சிவமே உபதேசிக்கனே. (தெய்)
தர்மமே நித்தியமென்பது இது தப்போ இது உனக்கு மெய்போமோ
தெப்போ இப்புவி மீது - (தர்)
வஞ்சனை பொய்வாது வெல்லாது - இது வாதுகவுரவரை மோது அறுத்து
செய்வதேது இது தகாது (வஞ்)
மாசில்லா மணியே ஈசனே மெழில் மான் தனையரிந்த சுவன் உடம்பதி
ஆலகால நஞ்சையுண்டவா - ஆதி அமரர் தொழும் சோதி சுடரொளியாய்
பாதிமதியணிந்த கார்த்தருள் கயிலைவாசனே. (ஆல)

(தேவாரம்)

ஆதியாய் அருளுமாகி அண்டமும் தானாய் எங்கும்
சோதியாய் சுடருமாகி சுடர்மணி விளக்காய் தோன்றி
ஆதியாம் அம்பலத்தில் ஆடிய பாதம் தன்னை
தேடிய விஜயன் உன்னை திருவடி காண வாரேன்.

(கரு)

கண்ணே உனக்கு நமஸ்காரம் வெறு பெண்களோ பார்வாதே
காமத்தால் இந்திரன் கலியுற்றவன் காமத்தால் சந்திரன் கலக்கமுற்றவன்.

(தேவாரம்)

அத்தியை உரித்தணிந்த ஆண்டவன் பாதங் கொரி
சித்தத்தில் எண்ணங் கொண்டு சிவனையே மனதிலெண்ணி
பக்தியாய் பரமன் பாதம் பார்வனம் தன்னில் சென்று
உத்தமன் அர்ச்சுனன் உறுதியாய் நடக்கின்றானே.

(கவி)

காசிக்குப் போகும் போது கர்மமும் தொலைந்தென்று
பேசிய கதை போல் யாவும் பேதை நான் செய்த பாபம்
ஆசாரத்தைச் செய்து அடவியில் நடக்கும் போது
மாசுறு மாய்கை என்முன் வருவதேன் சிவ சிவா ஓம்.

(தரு) (42)

வேட்டை இல்லையம்மா தேட வேண்டாம் (வேட்)
வேட்டை இல்லை இல்லையும் எங்கிட்டும் வராதே
எப்படியோ அவன் சொற்படியோ
(சு) எதிர்ப்படி வாதைப்பட. நீது செய்வது நீதியல்லவே. (வேட்)

(தரு)

மாமுனிக்கு மோகமேது. மங்கையே செய்வது வாது
மேகமாகவே நிர்மலனைத் தேடி
ஆகம வழிப்படி அருவையே செல்லுவேன்.

(தரு)

அய்யய்யோ இதுவென்ன மோசம் நீ அடவியில் செய்வது நாசம்
செய்யாத காரியம் செய்யத்துணியு மென்றே
நெய்யுதே என்னுள்ளம் நாடி கயிலை போவேன்.

(தரு)

வந்து மடிப்பவன் யாரடி வீண் வார்த்தைகள் பேசுவதேது
இந்த வனமதில் நொந்து தவிக்கிறாய்
எந்த விதத்திலும் பேசினேன். சொல்லுவேன்.

(தரு)

வழிநடக்கிறேன் சம்போ வழிநடக்கிறேன்
வழிநடக்கிறேன் என் பதியை கதித்திட. (வழி)

(தரு)

யாரென்று கேட்பவன் யாரு இந்த அடவியில் வந்து மேகம் கூறு
பாவடா யாருமே பவமின்றி கேளியே
நேராக யாருமே நில்லாமல் போகிறேன்.

(தரு)

சந்தி தூவ்வைப்பதை பாலே ராக்கதனே சூரசூரன்மாண்டவனைப்போல
மெத்த பேசித்திப்பாரும் ராக்கதனே பெண்வார்த்தையை
மேன்மையாய் நினைக்கவேண்டாம் ராக்கதனே

(தரு)

பத்தினி சேதையாலே ராக்கதனே இராவணன் பனையோடு தானும் மாண்ட
சித்தினியாள் வார்த்தை பாலே ராக்கதனே ஜீவன் அழியப் போறாய் ராக்
(சு) சீக்கிரமாகவே கணையதை விடுத்தேன்
போக்கிரியையே மடியவே விடுத்தேன்.

(தரு)

(43)

சங்கரனே சங்கரனே சம்போ சதாசிவமே
அம்பாளை காத்தவனே ஆதியந்தம் அரகரசிவமே
கங்கை தனை தரித்தவனே கிருபைதர வேண்டினேனே
மங்கைக்கிட பாகம் தந்தவனே மகாதேவா அரகரனே.

(கவி)

கயிலையான் மலையைத் தேடி காண்டிபன் பாணம் போக
அபயாத பிசின் தன்னை அன்புடன் தரித்துக் கொண்டு
மெய்ப்பயிலக் கொண்டு என்ன மங்கையும் வழிமறிக்க
அய்யோ நான் என்ன செய்வேன் அரகரா சிவனே போற்றி

(தரு)

கயிலை மலையை நாடி அம்மணியே கர்த்தனை காணப்போறேன் அம்மணியே
வழியினில் மறிக்க வேண்டாம் அம்மணியே உனக்கு வம்புகள் வந்து சேரும் அம்மணியே
மாயாசூரனிடம் (தரு)

சீண்டின ராக்கதப்பேயே என்னை கண்டு சேர வந்தாய் நாயே
அன்னையில் வரவேண்டாம் அதனை நான் கோரியே
அருவையே செல்லுவேன் பெருமையுடனாகவே.

(தரு)

[struck-through] விடுத்த பாணத்தை தடுத்துவிட்டவனே அடா ராக்கதனே
விமலா கர கரனே என்றேனே : ,, ,,

(தரு)

வில்வல் மலையை விலக விட்டவனே = அடா ராக்கதனே
விமலவன் அன்பாய் மனதில் எண்ணினேன் = ,, ,,

(தரு)

விவேதில்லை என்று பேசுறே = அடா ராக்கதனே
வெட்டி எறிந்தேன் பாவா உன்னை = ,, ,,

(தரு)

சண்முகனை பின் றைத்த சந்திர சடாதரனே
சத்திக்கிட பாகம் தந்த சம்போ சங்கரனே
விண்ணவர்கள் முனிவர் தொழும் விடையேறுமீசா
விளங்கும் வெள்ளிமலை தன்னில் வீற்றிருக்கும் நேசா
பாவை சூழ் உலகம் தன்னில் பரனே கண்பாராய்
பரிவுடனே எளியாளை பண்பாய் வாழ்த்திடாய்
அரவமதை தானணிந்த ஆதியே எம்பிரான்
ஆதரவாய் வந்து எந்தன் அல்லல் தனை தீராய்.

திரிபுரத்தை நகைத்தெரித்த தேவாதி தேவா
தேன்மொழியை இடத்தில் வைத்த திகழும் திரிசூலா
அன்னப் பூரணிக்கிசைந்த ஐம்முக விலாசா
ஐங்கரனை யீன்றெடுத்த அதிபரமேசா.

(ஜம்பை தரு)

அண்டத்தைப் போற்றிப் புகழும் ஆதி பரங்கடவுளே
இன்பமதாய் இருதயத்தில் எண்ணுவம் நான்புரிய
நின்னை நெஞ்சதனை யுணர்ந்த நினையது தவறாமல்
துன்பமத்தி தனை விடுத்து தோத்திரத்தை ஈசன் சங்கரனே.

(தேவாரம்)

அத்தனே அரனே போற்றி அம்பலவாணா போற்றி
சித்தனே போற்றி போற்றி சிற்றம்பலவா போற்றி
எத்தனை பிழை செய்தாலும் என்னையும் சோதிக்காதே
முத்தமிழ் வைத்தாய் என்னை உந்தன் திருவடி போற்றி போற்றி.

(வேலக்கண்ணி இடம் தரு)

பெண்ணே இது என்ன வாது நீயும் பேசுவதெல்லாம் தகாது
சென்னியில் கெங்கையை வைத்த ஈசன் தன்னை
சீரடி தொழுதிட ஓடோடிச் செல்கிறேன்.

(தரு)

நங்கைநீ பலவீனத்தோடே இப்போ நாடி தவம்செய்ய நாடி
செண்பக மணிந்த சிவனுடன் வேண்டினேன்
வஞ்சியே எந்தன் வழியை மறிக்காதே.

(கவி)

பெண்மணியாளே நீயும் பேதையே கீழ்வந்த உரை
வன்மையாய் உந்தன் பேரும் வஞ்சியே உரைப்பாய் இந்த
நன்மைசேர் கானகத்தில் நாடியே இங்கு வந்து
துன்புற பேசுவதேனோ தோகையே எட்ட நில்லும்.

(தேவாரம்)

சிந்தித்தேன் காய வாழ்க்கை சங்கரா போற்றி வான
விருத்தனே போற்றி எங்கள் விடையவா போற்றி ஒப்பி
ஒருத்தனே போற்றி ~~[illegible]~~ உம்பர் தம்பிரானே போ
திருத்தனே போற்றி எங்கள் சிவனே போற்றி. திங்

(தரு)

K.P.[redacted]

(45)

தபஞ்செய்ய நடந்தானே அர்ச்சுனராஜன் சன்யாசி 41 ஆடை
சிவ சிவ சிவா என்று தேவா அழைத்து நின்று
தேவில்லாத திவ்ய தபசு வேடம் கொண்டு. (தரு)
மெய்யெங்கும் விபூதி தரித்து வேதவியாசர் சொன்ன
மந்திரம் உச்சரித்து
அய்யன் விளையாடலும் தூய்யன் கயிலைவாசம்
செய்யும் மறை முனிவன் சிவனடியைக் கொண்டு (தரு)
நீண்ட சடைமுடி இலங்க கையில்
நெடிய வில்லதுவும் துலங்க
இவர் நமக்கு வந்த இடர்களெல்லாம் தீர்க்க
ஈசன் கையில் இருக்கும் எழில் பாசுபதம் வாங்க. (தரு)

(விருத்தம்)

ஆதிமா மலர்க்கண் தூவி உமையவள் பங்கா மிக்க
சோதியே துலங்கும் பொன் சடைமணி பணியினனே
ஆதியே அமரர் கோவே அடி அண்டமெல்லாம் உடையோனே
நீதியாய் நின்னையல்லாம் நினைவு நினைவிலோனே.

(தரு)

வேழத்தினில் எழுந்த வள்ளியே கணபதியே சரணம்
இற்றிடும் என்னை காக்கும் இறைவனே
வேலவன் தனக்கு உதவி செய்தவா கணபதியே சரணம்
விரும்பும் கயிலை விளங்கிடும் கணேசனே
கோவில் சுற்றி குமரன் வருமுன்னே கணபதியே சரணம்
கொன்றை சூடிக் கனியைக் கொண்டவா
சாலவும் உன்னை பூஜை செய்கிறேன் கணபதியே சரணம்
சகல காரண மான விநாயகனே.
ஆதி மூல மான விநாயகனே கணபதியே சரணம்
ஐங்கரா உன்னை போற்றி செய்குவேன்.

(தேவாரம்)

ஓம் நமசிவாயா உதித்தெழும் கதிரை வாழ்வே
வானவர் முதலாய் போற்றும் மந்திரமாய் எங்கும்
ஞானதா உயிரும் சிவ சாட்சியாய் கண்டமோனா
யானையின் முகவனென்னும் ஆதியே போற்றி போற்றி.

(தரு)

தேவர் முனிவர் சித்தர் [illegible] தொழும் — சிவகாசிவாழும்
தேவனே வில்வ நாதலிங்கமே
வேதம் ஏழு ரூபமானவா சிவகாசிவாழும்
முதல்வனே உன்னை பூஜை செய்குவேன்.

(தேவாரம்)

வேதம் ஏழ் உருவமான மூர்த்தியே காசிநாதா
தேவர்கள் முனிவர்கள் போற்றும் தெய்வமே போற்றி போற்றி
ஆவலாய் இங்கு வந்தேன் அருமை கருணையாளா பாகா
பாவினன் என்ன செய்வேன் பரமனே வில்வநாதா.

(குரு)

ஆதி நடுவில் அமர்ந்த மூர்த்தியே ஸ்ரீ-ராமர் பூஜித்த
அய்யனே சிவ ராமலிங்கமே
தாழ்வில்லாமல் வரம் தருவாய் — சிவசம்போ சங்கரா
தனஞ்செயன் உன்னை கோரி வருகுவேன்
பாவம் தீர்த்து கதி கொடுத்தவா — சிவ ராமலிங்கமே
பார்த்திபன் தனக்கு உதவி செய்தவா.

(தேவாரம்)

பார்த்திபன் இன்பணியால் மலங்கள் பறக்கச் செய்யும்
மூர்த்தியாம் ராமேஸ்வர முதல்வனே போற்றி போற்றி
தீர்த்தியாய் அடியேன் மீது பூரண கிருபை வைத்து
சேர்த்திட உந்தன்பாதம் சிவ சிவா ராமலிங்கா.

(குரு) (ஆதி தாளம்)

பாரொடு விண்ணாய் பரந்த எம்பரனே
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
சீரொடு பொலிவாய் சிவபுரத்தரசே
திருப் பெருந்துறை சிவனே
யாரொடு நோகேன் யார்க்கு எடுத்துரைக்கில்
ஆண்ட நீ அருளிலையானால்
வார்கடல் உலகில் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருக என்றருள் புரியாயே.

(தேவாரம்)

இன்றுணைக் களிப்பாய் போற்றி இருவினை ஒழிப்பாய் போற்றி
பண்டடியார்க் கென்னையும் பகுத்திட செய்வாய் போற்றி

அண்டர் தம்பிரானே போற்றி அரியனுக் கெட்டாய் போற்றி
தண்டொண மொழியாள் பாகா கைலைநாயகனே போற்றி.

(குரு)

வைகை யடக்க மண்சுமந்தவா தென்மதுரை தன்னில்
வாசமான சொக்கலிங்கமே
தெய்யல் மீனாக்ஷி தழுவும் பாதனே — மதுரை சொக்கலிங்கா
தமியேனுக் கருள் புரியவேண்டுமே
வேத மகரிஷி [illegible] ஆளுடைமையனே மதுரை சொக்கலிங்கா
பிஞ்சகா உன்னை பூஜை செய்குவேன்.

(தேவாரம்)

மங்கையர்க்கரசி என்னும் மாது மீனாக்ஷி பங்கா
கங்கையும் மதியும் சூடும் கர்த்தனே போற்றி போற்றி
அங்கமும் கிடைத்தபோது அய்யனை அழைக்கிறேனே
சங்கரா மதுரை வாழும் சாம்பவா சொக்கலிங்கா

(குரு)

யானை உரி போர்த்தமர்ந்த ஈசனே சிவபுரத்தில் வாழும்
அய்யனே லோக நாதனவா
மானைக் கரந்தனில் ஏந்தி மகிழ்ந்தவா சிவசம்போ சங்கரா
மாணிக்கவாசகர் போற்றும் பாதனே
திருந்த வேதம் புரிந்த நாதனே — சிவசம்போ சங்கரா
சிவகணங்களுக் கருள் புரிந்தவா
அருமையாய் உன்னை பூஜை செய்குவேன் — சிவசம்போ சங்கரா
அடியேனுக் கருள் புரியவேண்டுமே.

(தேவாரம்)

யோகநாயகனே போற்றி எவர்க்கும் மகிமா போற்றி
போகநாயகியாள் பாகத் தூற்ற நற்றவனே போற்றி
நாகபூஷணனே போற்றி நான்மறை பொருளே போற்றி
யுகமா மதியாய் போற்றி உயர்வரம் தருவாய் போற்றி.

(குரு)

தம்பி தனக்கு காசி கொடுத்தவா — சிவந்தி பூஜித்த
தீர்த்தக் கரை அமர்ந்த ஜம்புலிங்கமே
நம்பி வந்துன்னை பூஜை செய்குவேன் — அகிலாண்டேஸ்வரா
நாதனைக் கண் பாருமையனே.

([illegible]) (48)

சிவந்தி மணிக்கு சேவை தந்தவா — சிவசம்போ சங்கரா
சிற்பரா உன்னை பூஜை செய்குவேன்
அகிலாண்டேஸ்வரி பாகத்தமர்ந்தவா — அரகர சிவனே
ஆதரித்தென்னை யாளுமைய்யனே.

(தேவாரம்)

சங்கரா போற்றி போற்றி சச்சிதானந்தா போற்றி
மங்களாம்பிகையாள் பாகத் தமர்ந்தெமக்கருள்வாய் போற்றி
துங்க நான் மறைக்கு மெய்யா சோதியே ஐம்புலிங்கா
செங்கரம் குவித்தேனுக்குன் சேவடி தந்தாள்வாய் போற்றி.

(தரு)

பூசுவதும் வெண்ணீறு பூண்பதுவும் பொங்கரவம்
பேசுவதும் திருவாயால் மறைபோலும் காணேனே
பூசுவதும் பேசுவதும் பூண்பதுவும் கொண்டென்னை
ஈசனவன் எவ்வுயிர்க்கும் இயல்பானான் சாழலோ.

(தேவாரம்)

பத்தனாய் பாடமாட்டேன் பரமனே பரமயோகி
எத்தனைப் பத்தி செய்தே என்னை நீ இகழவேண்டாம்
முத்தனே முதல்வா தில்லை அம்பலத்தாடுகின்ற
அத்தா உன் ஆடல் காண்ப அடியேன் நான் வந்தவாறே.

(தரு)

உளமுருகியிலே உட்கார்ந்து உன்பாதத்தை
உறுதியாய் தவம் செய்தேன் சங்கரனே
மாலை பார்த்த தேவ ஈசா கயிலை வாசா
மகாதேவா ஐந்தெழுத்தை ஓதினேனே
பரமசிவனே உந்தன் பாதங் காணவே வந்தேன்
புத்திரன் தன்னைக் காக்கும் சங்கரனே
பங்காளி துரியனை பார்த்திபன் வெல்வதற்கு
பாசுபதம் தருவாய் சங்கரனே.

(தேவாரம்)

போற்றியோ நமசிவாயா = புயங்கனே மயங்குகின்றேன்
〃 〃 〃 = புகலிடம் பிறிதொன்றில்லை
〃 〃 〃 = புரமனைப் போக்கல் கண்டாய்.
〃 〃 〃 = ஜெய ஜெயா போற்றி போற்றி.

வில்வம் அர்ச்சிக்கும் அகவல் (49)

சிவசிவா சம்போ — திரியம்பகா போற்றி
பவமறுந்தாண்ட — பரமனே போற்றி
மரகத வடிவாய் — விளிந்தை போர்பாகா
அரவாபரண — ஐந்துண் பொருளே
திங்களும் கங்கையும் — சிவந்த வேணியனே
எங்கனும் தானாய் — இருந்திடும் பொருளே
பஞ்சாட்சர வத்தன் — பதிலிப்பவனே
கஞ்சன் சிரசை — கபாலமாய் கொண்டாய்
நஞ்சை யுண்டு — நாகவில் கொண்டு
தஞ்சமென்றடியார் — தமக்கருள் புரிந்து
முப்புர மெரித்த — முக்கண்ணா போற்றி
சிற்பரா அனங்கன் — தன்னை எரித்தாய்
மெய்யென் றிருந்த — மீனவன் தனக்காய்
வைகையடைக்க — மண்ணை சுமந்தாய்
அடியவர் தமக்காய் — அடியது பட்டு
வடிவது காட்டி — வாழும் வித்தகனே
கருங்குழி தாழும் — காயம் எடாமலே
திருக்கண் பூரா — திருவருள் புரிவாய்.

(சுபம்) (சுபம்) (சுபம்)

13.ஆம் நாள் சன்னை நாடகம் : அர்ச்சுனன்

(கவி)

மல்தனை குடைபிடித்த மாயவன் பாதங்கோடி
நிலைபெற துதிக்கும் தீரன் நிதமிகு பணிகள் பூண்டு
கொலைபுயல் போர்களத்தில் கொடுஞ்சமர் புரியவேண்டி
சிலைமணி கலகலென்ன தேர் விஜயனும் வருகின்றானே.

(தரு)

வீரக்காண்டீபத் தீரன் வந்தேன் குருக்ஷேத்திரம் நாடி
வேணு கோபாலனருள் கொண்டேன்
பாரதம் முடிக்கும் சூரன் பாகசாதனன் குமாரன்
ஆரணிக் கடவுள் பாதம் அனுதினம் துதிக்கும்மாரன்
(சு) அஷ்ட திக்கிலும் வெற்றிகள் பெற்றவன்
மட்டறவே தனுர் வித்தையைக் கற்றவன். (வீர)

(தரு)

(50) ஜோன்புரி

அமராபதிக்காக பூண்டவன்
அவுணர் தனை வதைத்து அன்பவன்
சமரால் பாட்டன் பீஷ்மன் தன்னையே களத்தில் சாய்த்தேன்
எமரால் துரியன் சேனை போரில் உயிர் மாய்த்தேன்
(சு) எரிபணி சோலிகள் விருதுகள் மின்னை
வரிசிலை மணிகள் கலகல வென்ன. (வீரக்)

(ஜுகரு)

பதினெண்டாம் நாள் போரில் நானே பகதத்தன் தன்னை
தன்னை தலையைத் துணித்தேனே களத்தில்
மன்னர் அனைவர் கூடி என்னை எதிர்ப்பாராலே
(சு) பீடிலவர பல வீரியனென்ன இன்னிலில் அவரைக்
பாடிய இராஜ கோபால் துதிப்பனை. (வீர)

(கவி)

செந்திரு வண்ணன் தன்னை துரியனும் சேனைக் கூட்டி
இந்த நாள் சகரவூகம் அணிவகுத்தில் பீடிலவா வகுத்த தாலே
அந்த தேர் அணி வகுத்தில் அமரரும் விதங்கள் தன்னை
எந்தனுக் கரிய கன்றே இன்பமாய் உரை செய்வீரே.

(கரு)

கொண்டல் மேனி வண்ணா வாரும் இந்தக்
கட்டம் தனைக் கண்ணால் பாரும்
வண்டு திணமாக வாய்மதம் பேசுறேன்
துண்டன் கின்றதென்று சொல்லுவீர் எனக்குமே. எந்தனுக்கு (விகா)

(கரு)

வினமெத்த மீறுதே தேவனே இவர்கள்
தீய வார்த்தை சொல்ல பாவனே
அனல் பட்ட மெழுகு போல் மெய் ஆகம் உருகுதே
இனி சிலை வளைத்துடன் கொன்று வருகிறேன். (வினை)

(கரு)

நலமிது வாகுமோ நாரணா என்னை
இப்படி சொல்ல காரணா
பலமெத்த இன்று பாதகர் தங்களை
கெலவித்து தலை துணித்து வருவேன். (நல)

கந:டம்(~~[illegible]~~)

(51)

அச்சுதானந்தா முகுந்தா அதிரதன் என்று எண்ணி
அச்சக மெல்லாமெச்ச திடமாக எதிர் நின்று
கொச்சையதாகப் பேசும் கூட்டத்தார் பரந்தோட
கைசிலை தனை வளைத்து

(கரு)

காவலகம் தன்னையே காட்டுவேன் அந்த பாதகர் மடிய
சாமார்த்தியாகவே பூட்டுவேன்
உலகமீது ஐயனே முரகர் மதுசூதனே
பலம் பொருது வருவீர் ரதமேறி நடத்துவேன்.

(கரு)

தேவகிபாலா திருமகள் லோலா நீ செய்வது சரியாமோ
காவலில் பாலன் மாபலி போடு
கார்க்கத் திரணியுடன் அரியே
(சு) கர்த்தனே மைந்தனே யுத்தமும் முனையின்றி உலகினில்
வைத்திட எந்தனின் சித்தமும் வாடுதே. (தேவ)

(கரு)

வீரியனென்று கூறுவீர் நன்று
வீர் இரு தோரணர் முன்னே நிற்பாரோ
ஆரியர் தந்திரம் அதுபெரும் மந்திரம்
அறிந்து சமர் புரிந்து ஜெயிப்பானோ
(சு) அற்புதனே அரி தர்ப்பராபரனே
சொற்பமாகவே நீர் சொல்லுவீர் தானே. (வீரி)

(கந:டம்)

தினகரன் வடிவுள்ள தேவனே எனது பாலன்
கனமுடன் வில்லில் கத்திச்சி கண்டிட தவறுமாச்சே
தவர் வேத மந்திர ஆரணர் தன்னையே எதிர்ப்பாளனோ தான்
என தகம் வாடுதைய்யோ.

(கரு)

இது அரியாயோ மாயனே எந்தன் மதியினில்
இஷ்டமில்லையோ ஐயனே
புதுமையுடனொருங்கி புகல வந்தீரோ தேவா
ஆவிசுபத்திரையாள் ஆவிப்பதறுவாளே.

(கரு)

பெண்ணே இதுவென்ன நாயம் - எந்தன்
பிள்ளையைக் கொல்வதோ உபாயம்
என்னைத் துரியன் சேனை இதுவாகவே
கன்னியே அவர்கள் தன்னை கண்டித்து வருகிறேன். (பெண்)

(தரு)

சிந்தையும் வாடித் தயங்காதே எந்தன்
தேவியே நீமனம் மயங்காதே
உந்தன் மீதினில் ஒரு குற்றம் இல்லையே
எந்தன் தலைவன் பக்கம் இருந்திட மெல்லவே.

(தரு)

தங்கமே எனதுபாலா பங்கய கண்ணனுடனே
வெங்கல ரதக்காரரை வென்று வருவேன்
(சு) விண்மணி யென்னரு கண்மணி நீயே
அன்னையுக் கருகினில் அமருவாய் சேயே.

(தரு)

ஏதுசொல்வேன் தலைவன் தன்னை வேதகிலே துரோணாச்சாரி
ரதகொடி கம்பத்தில் கட்டி வாசலென்றுமே
(சு) இறையவனும் துரியனுமே அறிவிய மொழிப்படி
அர்த்தமாகவே வருகிறானென்றுமே.

(கவி)

மாவில்லா எனதுபாலா மற்புய வலியினோடு
பேசிய வார்த்தைக் கேட்டு பேர் இதயமும் நான் களித்தேன்
காவில்லா தந்தை பக்கல் காத்துநீ இருந்தாயானால்
தாதிபோல் துரியன் சேனை துரத்தியே வருவேனே.

(தரு)

திருவணியும் மார்பனே உன் சேவடி பணிந்தேனே
தேரை நடப்போமே துரியன் சேனை
வீரிட துணிப்போமே

(தரு)

மணிமேக வரிசை கனிவென முழங்கிட
வாரிப் போரிடுவோமே சஞ்சயர் போரில்
கூர்பாணம் விடுவோமே.

(தரு)

சங்காழி கையனே சஞ்சய சேனையை மடித்தோமே
பங்கய கண்ணனே பாசறை தேடியே நடப்போமே.

(தரு)

அவனே நாமுமே திரும்பி வரும்போது மாயவனே.
செத்துப் பிணவாடை வெத்தலை வீசுதே மைத்துனரே.

(கவி)

நந்தா கோபாலா நீயும் நானுமே ரதந்திருப்பி
வந்தோம் நாம் பாசறை தேடி வழக்கத்திலே இரைச்சல் போலவே
எந்நாள் இல்லாதிருந்தும் இரைச்சல் செவிடாய் கேட்குதாலே
அந்த ஓசை விபரம் தன்னை அன்புடன் உரைசெய்வாயே.

(கவி)

அருயிர் அனபாலா அய்யய்யோ அபிமன் தன்னை
ஒருயிர் தனை பிழக்க பாதையன் யுதவத்தில்
ஈர் உயிர் இருந்து மென்ன இந்த உலகத்தை ஆள்வோமோ
சோருதே யென் அபிமன்மேல் சோர்ந்தியே விழுந்திட்டனே.

(தரு)

சூரியன் உதிக்கும் முன்னே என் மகனே பாலா யென்மகனே
சோர் அலங்காரம் செய்வாய் போடா என் மகனே
போர் செய்து திரும்பும் போது என்மகனே பாலா என்மகனே
தேரில் வந்திடைப்பாயோடா என்மகனே
மாரன் வடிவை யொத்த என்மகனே பாலா யென்மகனே
வானப் பதிக்கு சென்றாய் போடா என்மகனே

(கந்.ம்)

எத்தனை விதத்திலும் என்மனம் தேற்றினாலும்
மைத்துனர் பெருந்துக்கு என்மனத்துயர் மாறிடாது
இத்தத் தம்பிமாரே எரியதை மூட்டி நீங்கள்
சித்தமும் அணிந்து யானும் யோசித்ததுபோ

தீயினில் இறங்குவேனே உலகவின்ப
மாய்கையை மறந்தேனே.
சேயன் அபிமன்னன் மாள பேயன் இருந்துமென்ன
மாயா முகுந்தனே உன் பாதமே எனக்கித்துணை.

(சுபம்) (சுபம்) (சுபம்)

13-ஆம் நாள் சண்டை நாடகம்

அபிமன்னன் (கவி)

சொல்லரிய அதிவீர வீரதீரன்
சோதிமா மதிகுலத்தில் தோன்றுமாவன்
தொல்லுமறை புகழும் மாயன்தங்கை
சுபத்திரையாள் ஈன்றெடுத்த வதன தீரன்
அல்லும்பகல் அரியணை சேனை எல்லாம்
அந்தகன்பால் அனுப்பிடவே விருதுகூறி
வில்லம்பு கையுடனே காத்தில் தாங்கி
வீரவான் அபிமன்னன் வருகின்றானே.

(தரு)

வெண்ணிலா குலத்தில் வந்த வில்விஜயன் அளித்தபாலன்
வண்ணவில் கரத்திலேந்தியே அபிமன்னராஜன்
காளையைப்போல் வந்துமேவினான்.
பொன்னொளி பணிந்திலக்க மன்னர்கள் கரங்குவிக்க
~~[illegible]~~ எண்திசையும் புகழ்ந்து போற்ற அபிமன்னராஜன்
யானையின் வந்துமேவினான்.
நாவலெல்லாம் தன்புகழும் பாலன் இராஜகோபாலன் மருகன்
நவமதில் வந்து போற்றவே அபிமன்னராஜன்
காளையைப் போல் வந்து மேவினான்.
தந்தையாம் அர்ச்சுனராஜன் சமருக்கேக விருப்படிக்கு
விந்தையாய் ரதத்தை ஓட்டியே அபிமன்னராஜன்
வேடிக்கையாய் வந்து மேவினான்.

இறைதாள (கவி)

எத்திக்கும் வெற்றிக்கொண்ட எந்தையே உன்பாதம் போற்றி
உத்தசன்னித்தனகே உனைத்தினம் ரதத்தைப்பூட்டி
பத்தியாய் பணிவைக்கப்படி பயணமாய் போரசெதி
இத்தரை எந்தனுக்கு இயம்புவீர் இன்னதென்று.

(தரு)

அன்னவே அமருக்கேக புண்ணியவான் கருமருக்கு
அடுத்து ஏகுமோதான் தந்தையரே
(கூ) அதுவித காரணம் அறியேனே ஐயா
எதுவித காரணம் தெரியனே மெய்யா.

(தரு)

(55)

வருகுமந்த துரோணச்சாரி மறைநூல் விதிப்படிக்கு
புரோகிதம் படிப்பானென்று தெரியீரோ
(கூ) போரினிலே ஜெய வீரர்கள் தம்மோடு
பரியேதோத்திட தீரங்களைது.

(தரு)

என்னருமை அன்னையரே போற்றினேனம்மா உன்
இணையடி தனக்கு மலர் சாற்றினேனம்மா
மன்னன் தருமராஜருக்கு காவல் காக்கவே
மாதாவே நான் சென்று வருவேன் வாழ்த்துவையம்மா.

(தரு)

கொருமறை துரோணர் வகுத்த வெறுசேனை (சூழ்ச்சி) வகுத்தபோதும்
கூட்டம் கூட்டமாய் நான் வெட்டி வாட்டுவேன்
கேடுசெய்வதேதுமே கூடுசெய்குவேன்
மைத்திரமம் வாடவேண்டாம் உத்தரம் தாருமே.

(தரு)

கொல்லவே கூடி வந்தாலும்
வெல்லுவேன் எந்தன் பலத்தாலும்
வல்லவியன் தாயே சொல்லியே தீருமே
நல்லவிதமாக நலமுடன் அனுப்புவாய்.

(கங்-மீ)

கடலைவளைத்து பெரும் மடிமேல் கிடந்த
கற்புடைய தாயின் பதமே
திடமேமிகுந்த புயவலிகொண்ட தீண்டோனன்
தேர்விஜயன் பதமும் நிதமே
வட வாயில் துதில் கொண்ட மணிவண்ணன் பாதமதை
மறவாமல் துதிகள் செய்து
திடமேவிவந்த ஜெயித்தரசன் சேனையை

(தரு)

சிக்கை சக்கையாய் வெட்டுவேன் எனது தாயே
மிக்கவே பறக்க ஓட்டுவேன்
(கூ) தாண்டியே துரோணரும் தாண்டியே வந்தால்
ஆண்டவனருளால் மீண்டும்நான் வருவேன்.

(தரு)

(56)

அன்னையாள் விளையாடிக்க   பின்னவன் எழுந்திருந்து
மண்ணையும் நான் ஆடி வருவேன் - அபிமன்னனுமே. (மன்)

(கந்தம்)

பொன்னொளிர் மேனி   புகழ்ந்திடும் சுபேபி
மன்னன் விராடன்   மகிழ்ந்திடும் அதனி
எங்கும் புகழ்ந்திடும்   எழில் பெரும் சுபேபி
என்னருமை கண்ணே

(தரு)

சந்திரையாளே எப்போதும் மண்மேல் வாழ்ந்திடும் மேலே
சாந்த குணமுடைய   தையல் மனோகரியே
மாந்துளிர் வதனியே   மங்கையே வாழ்ந்திடு.

(கவி)

செல்லுவேன் கோபமாக தலைவனும் தருமன் தன்னை
கொல்லுவேன் என்று வீரம் கூறியே போயிருக்க
புல்லறிவாளன் விட்ட   சேனைகள் போர்க்கடைக்க
செல்லுவார் தந்தைமார்கள்   தேவியே காத்து வாழ்வேன்.

(தரு)

எப்படியோ இவரை வென்று   கற்பினை படிக்க வந்தாய்
வில் பிடித்தவனை வாட்டுவேன்   என் மானே தேனே. (வில்)

(தரு)

கார்மேகம் சுற்றி வந்தால்   போர் விஜயன் மைந்தனோடு
பார்ப்பனன் எதிர்க்கப் போமோ என் மானே தேனே.   (பார்)

(தரு)

பலசாலி என்று நீயும்   இவ்வமர் பேச வந்தாய்
கலமாரும் ராஜேக்கண்டி. என் மானே தேனே.   (கல)

(தரு)

தெற்பிணியே துரோணருக்கு விற்பிடிக்கத் தெரியாதே
அற்பமாக பேசவேண்டாமே. என் மானே தேனே.   (அற்)

(தரு)

செம்பவாய் கூடி விருந்தாலே
கொல்லு அவன் சக்தன் பலத்தாலே
அம்புலி போர் போற்றும் அபிமன்னு ராஜனும் நான்
வம்புகள் பேசாதே   வல்லவி ஓடிப்போ.

(தரு)

(57)

சொற்பனத்தால் என்ன சோக்கமோ
தவியே உன்மனம் ஏக்கமோ
பற்பல வீரர்கள் படை கூட்டி வந்தாலும்
மற்புய வலியினால் மாட்டியே வாட்டுவேன்.

(தரு)

செல்வம் கூடி விருந்தாலும்
கொல்லுவேன் சக்தன் பலத்தாலும்
புல்லாக எண்ணி புகலவந்தாயோ
சொல்லாதே பெண்பிள்ளை கல்லாதே ஓடிப்போ.

(கந்தம்)

பாம்பாக கண்ட சொப்பனத்தால்
போர் வீரன் எனக்குபயம் வந்திடாது
வையகமே போற்றுகின்ற பரமநாதன்
பரந்தாமன் அருளிருக்க ஜெயம் தப்பாது
துய்யவனை இன்றவுமே கொண்டமாது
சக்கரியிலே செழித்த சனன் விரைந்திட்டாலும்
தையலாளே தன்பாட்டு பாக்க வாட்டிடு

(தரு)

சங்கத் தொனி முழங்கிடுவேன்   ஜெய ஜெய வென்று
சிங்கத் துவஜம் காட்டுவேன்
பொங்கிடும் எனது கொடி   தங்கியே வாழ்ந்திடவே
மங்கையரை செய்து வருவேன் அங்கமும் துடிதுடிக்க.

(கந்தம்)

அப்படியே அன்னரின் பகையைப் போல
அம்மானும் அமர்களத்தில் சூழ்ச்சியாக
தப்பிதங்கள் மிக விளைத்து கொன்றபோதும்
தந்தை மொழி தனை மறந்து தீர்க்கொண்டு
தப்புடைய மாதரசே   புவியின் மீது
சுகமுடனே வாழ்ந்தாலும் விதிப்படிக்கு
எப்படியும் போர் தனத்தில் மரணமின்றே

(தரு)

இருதயம் வாடாதே கண்மணி   போய் வருவேன். (இரு)
இருதயம் வாடாதே கண்ணே   செருகளத்தில் தூரியன் சேய்

ஒருமிக்க வந்த போதும் இருதுணி செய்திடுவேன்
(சு) ஓதும் மொழியதை நீயும் கொண்டுமே நிலைத்தேரோ
வாதுகள் செய்யாதே வஞ்சியே கேளடி.

(தரு)

வெற்றி வீரனென்று மெத்த வருத்தி நானே
சற்றும் அறியாமல் புத்தி சொல்ல வந்தாய் மானே.

(தரு)

வாட்டங்களோ கூட்டத்தை நானே
வதைக்கவே வீரமுண்டு அஞ்சாதே
கேட்டிடுமை துரோணர் இட்டமே பிடிக்க
தீட்டுவேன் பாணத்தாலே மிஞ்சாதே.

(கவி)

மறை வல துரோணச்சீர் மாணாக்கன் உனக்கு யேது
இறையவன் திருமன் தன்னை எதமதில் பிடிப்பேனென்று
உரை செய்தாய் இதற்கு ஏந்தி உன்னாலே முடியவில்லை
இறையது வருமுன்னே இப்படி ஓடுவாயே.

(தரு)

எச்சித் தொண்ணையில் வந்த பீடிலா பிரம்மனை
என்னோடு சரியாக எதிர்த்திட கூரனை
பிச்சைக்கும் இச்சைக்கும் பேசும் நீ தீரனை
பிடித்திட எந்தனை மடித்திட கூவனை
(சு) நில்லாதே நில்லாதே என் முன் சொல்லாதே சொல்லாதே.

(தரு)

கொடியப் பாவித்தூரியன் கூட்டத்தில் கலந்தாயே
குருதக்ஷிணை தந்த உண்மையை மறந்தாயே
மடியக் களவிடம் வாய்விட்டு நொந்தாயே
மானத்தை உயிர்ப்பிச்சை கொடுத்ததை மறந்தாயே.

(தரு)

போடா வக்கணை உந்தனை வாட்டியே பொடிபட ஆக்கிடுவேன்
போடா எண்களை விட்டு நீயும் போதனை தூரியனுக்கு இந்த தீர் சொல்ல வந்தாய்
(சு) பொங்க முடன் எங்களிட பங்கதனைக் கொடுக்கவே
விங்குணம் பேசினால் அங்கமதை துணிப்பேன்.

(தரு)

சிந்து பூபதி மைந்தனே என்னெதிர் நில்லடா
ஜெயிக்கவே வந்தாயோ பயமது அற்றவே சொல்லடா
அந்தகன் மைந்தனுக்காகவே நின்றாயோ சொல்லடா
ஆண்மையே எந்தனை வென்றிட வாருமோ சொல்லடா
(சு) ஆகாதே வெல்லப் போகாதே வேகாதே வினைச்சாகாதே.

(கர்-ம்)

இருதோளில் ஒருதோள் போக இடிக்கர் முதலியோடு
பெருமித வலியினாலே பேசும் யுத்தம் செய்து
பெருமித யானைப்போலே பார்ப்பனப் பயலே ~~[illegible]~~ நீதான்
உன்னை ஒரு தோளைக் கொய்து.

(தரு)

ஏங்கி ஏங்கியே அடித்தேன் உன்னை
நீங்கிப் போகவே அடித்தேன்
பாங்காக இல்லாத பார்ப்பனப் பயலே
போங்காலம் ~~இன்றே~~ நேர்ந்ததோ போருக்கு வந்தாயோ.

(கவி)

மருதமென் பொடித்த மாயா மாமாலே எனக்கு இன்னல்
அருளிய மந்திரத்தால் அனைத்தேன் சக்கரத்தால்
உருவது ஜெயித்தயானும் ஒருவனாய் சமர்புரிந்து
செருமுகம் தனில் இறந்தேன் செய்வகை அறிவேனே.

(தரு)

அரிகமோ நாராயணா அமரர் தொழும் பூரணா
அங்கமும் பதறலானேன் தெய்வமே
தூரியன் மொழிபோல் வந்த குருவான துரோணரும்
தூசிபோல் பறக்கடித்தேன் நாராயணா
வென்றிட ஜெயித்ரதன் நின்றமர் புரிந்து என்னை
கொன்ற மாலியால் வீழ்த்தான் நாராயணா
குன்றுபோல் என்னை வளைக்க நின்றேன் நான் மாகுதன்னில்
கொடுஞ்சமர் புரிந்தேனையோ நாராயணா
கர்ப்புடைய என் தேவி கண்ட சொற்பனந்தன்னில்
அற்பமாக எண்ணி வந்தேன் நாராயணா
அரசன் தூரியன் பாவி தன் யாக இத்திரை கட்டி
சராசந்தன் மகனை கொன்றேன் நாராயணா
காருடனே அவன் பாரி கற்புடையாள் தந்த சாபம்
கனமதில் [illegible]

17. ஆம் நாள் சண்டை நாடகம்

அர்ச்சுனன்

(60)

(கவி)

குந்தியின் வயிற்றில் வருதோன் குறைவிலா உதித்த பாலன்
அந்தமாய் பணிகள் பூண்டு அழகுடன் தனுவைப் பூட்டி
பந்தமாய் வில்லும் பாணம் பாங்குடன் கையில் ஏந்தி
விந்தையாய் விஜயன் தானும் விரைவுடன் வருகின்றானே.

(தரு)

அமரர்க்கு நிகரொற்ற சரியற்ற பலம் பெற்ற
அர்ச்சுன ராஜன் வந்தேன் போர்க்களம் நாடி (அர்)
செகத்தில் இணையில்லா ஜெக சக்ரமது பெற்ற
(சு) சப்த வீணைகள் மெத்த முழங்கிட
துத்தி நாத சாலங்களுடன். (அம)

(தரு)

உலகத்தில் இணையில்லாத ஜெகசக்ரமது பெற்ற
பேரிகள் மிக ஜொலிக்கவே உல்லாசமாக. (பேரி)
வரையொற்ற புகழ் பெற்ற நிறையொற்ற கணையிட்ட
(சு) வச்சிரக் கொடி பச்சைக் கொம்பினைல்
மெச்சும் பூஷணம் அச்சமில்லாமலே. (அம)

(கவி)

என்னிடம் அருகிருக்கும் எழில் பெரும் மந்திரிகளாய்
வடிவுள்ள சூரியன் சேய் வந்ததோ பாருமிப்போ
எனக்குச் சத்ருவாக இருந்திடும் கர்ணன் தன்னை
மைத்துனர் தனையழைத்து மன்னரும் சமர் செய்வேனே.

(தரு)

மைத்துன சகுனம் அரிகோவிந்தா மாயவா இந்த தினம்
அத்திவைக் காத்தவா அர்ச்சுனன் போற்றினேன்
இத்தனை நாள் போல என்னை இன்றைக்கும் காத்திடும்

(தரு)

திருமால் அரி கிருஷ்ணர் தேவர் ரதம் நடத்த
அதன் மேல் விஜயராஜன் அன்பாய் புகழ் படைத்தேன்
தேவர்க்கு தேவனும் மாயவர் ரதம் நடத்த
தேர் மீதில் வீற்றிருந்தானே விஜய பூபன் (ரத)
அனுமன் துவஜம் ஆடல் பாடல் ஜொலிக்க
அன்வம் இரு நான்கும் மேகம் போல் கர்ச்சிக்கவே.

(கவி) (ம)

அநிருத்தா நந்தன ... ஜோலமர்

...கள் பெருந்தன் பாவம் அச்சமே இந்தக் கனம்
...வுள செயலோ ஐயோ நான் முன் செய்த பாவந்தானோ
...மென் தனையன் மீதில் சாமிட்டி கொல்லச் சொன்னாய்
...மது சோதனையோ கர்த்தனே என்ன செய்வேன்.

(தரு)

என்ன மாயமோ சுவாமி ஏது மாயமோ
மன்னர் தர்ம[illegible] மேல் கண[illegible]டும் என்கிறீர்
(சு) மாதவா அரி ஏது செய்குவேன்
வாதையாகவே என்னை நீது செய்கிறீர்.

(தரு)

இப்படி இதுவோ அயன் கற்பனை ஏதுவோ
இப்பிறப்பினில் வந்து [illegible] எனக்கு நேர்ந்ததோ [illegible]
(சு) இந்த வேளையில் கந்தா முகுந்தனே
வந்து பெருந்தன் தொந்தரவு செய்கிறீர்.

(கவி)

நாரணனே நற்புகழ் பெற்றவனே ~~[illegible]~~ கேசவா
நாகஜெய மேந்திரனே அரியவன் [illegible]
மாதப்போர் முடிக்க வந்த பச்சை நாங்கள் பாதி தாண்டிக்கிட்டே
காரணம் போல் கனி கூர்ந்து இதுகாள் [illegible] வேங்கதன்னை
கர்த்தனே உனக்குப் பகை என்ன செய்ததோ தரணியில்
~~[illegible]~~ [illegible]
[illegible]
[illegible]

(தரு)

அன்னை சகுனம் [illegible] போதா சகுனம்
சிதைவும் நானும் ஜெகஜீவ போனோம்
காதலாய் கர்ணனை கண்ணால் மிகவே கண்டேன்.

(தரு)

[illegible]யை வென்றீர் வளர்ந்து கொன்றீர்
[illegible] நின்று உற்றுமே பார்த்தேன்
[illegible] என்னவே நின்றேன் மயங்கியுற்று.

(கவி)

இப்படி எனக்கு வாக்கு இந்த் சணம் அளித்தீரானால்
ஜெயம் பெற சுவாமி நானும் கூடவே போக அந்த

[illegible]

தப்பில்லா கர்ணன் தன்னை சாத்திலே அவனை மாட்டி
வில்பிடித்தவனைக் கொன்று வெற்றி காண் பெற்றுமையென்.

(கர்.ம்)

அதம்பிலே எடுத்தான் கண்கள் அனல்தாய் பொறி பறக்க
நிதமில்லா கோபம் கொண்டு வில்லையும் கைப்பிடித்து
பதர் உன் நாவினாலே பழுதென்னை சொல்ல வந்தாய்
இதோ பாரும் கொல்வேன் என்று

(தரு)

இருத்துமே வளைத்தான் சரத்தன்னை தொடுக்கவே விடுத்தான்
எந்தன் வில்லதை பொடிதும் செய்தாய் நீ
உன்னைக் கொன்றுமே கர்ணனே உபகாரம் செய்குவேன்
(சு) அண்ட பெண்டபகி பெண்டம் நடுங்கிட
ஆட்டினான் கனை தூட்டினான் கொல்ல.

(கவி)

அரிகள் இருந்தோ போற்றி அடியேனை பொறுத்தோன் போற்றி
அண்டர்களும் மாமுனிவர் அமரர் தேவர்
அதிக பலமில்லா எல்லோருமே
எண்டிசையும் பேருடைய காண்டீபத்தை
இயலாக பொன் தங்கள் செய்தவரை
கண்டப்பிரதனை வெடுத்து உயிரை வாங்க
சுபதமது கொடினேன் கிருஷ்ண தேவா.

(தரு)

தாக்கி வில்லைப் பிடித்தேன். பாணத்தாலே நோக்கித் தொடுத்தேன்
விக்கிப் போகவும் அடித்தேன். சாரதிபதி துக்கி போகவும் தெறித்தேன்.
(சு) அந்தக் கர்ணனின் தலை கொக்கரிக்கும்படியாக
பக்கிலே மாகவே பாணங்கள் ஏவினான்.

(தரு)

எதோ பாகவனை மீறி - பொலிந்தும் பேசவொரு ஆணந்தம் கொண்டாய்
போகமானவரையும் நீயும். பின் தத்துக்கு ஆசை வைத்து சண்டைக்கு வந்தாய்
கூதாக துரியனிடம் சேர்ந்து சாய்குவென்று வந்தாயோ.

(தரு)

இதுதான் சமயமென்று அர்ச்சுனன் பெரிய பாணமதை தானெடுத்து
மாதவன் உரைத்தபடி அர்ச்சுனன் மாட்டியே கர்ணன் தன்னை தாக்கிவிட்டு

(சுபம்) (சுபம்) (சுபம்.)

ராஜசூய யாகம் -

ராஜசூய யாகம் : நாடகம்

சிசுபாலன்.

(கவி)

அனந்திகழ் தர்மபுத்திரன் யாகமே செய்ய வென்று
பரந்திடும் நாகர் வந்து பகர்ந்திடும் மொழியைக் கேட்டு
அனைந்திடும் பேர்பால அளவிலா படை நடுங்க
சிறந்திடும் சேதி தேச சிசுபாலன் வருகின்றானே.

(தரு)

அந்த இன்ன யானை பவுதி அணி அணியாய் சேனை சூழ
கந்த மிகு மாலை சூடவே சிசுபால ராஜன்
கதிரவன் போல் வந்து மேவினான்.

(தரு)

சித்திரக் குடை பிடிக்க சேது தேசம் தன்னை விட்டு
அத்தினா புரியைத் தாண்டியே சிசுபாலராஜன்
அழகாக வந்து மேவினான்.

(தரு)

பட்டமணி மார்பதையே சந்திர ஆபரணமென்ன
பட்டவர்த்தனர் சூழவே சிசுபால ராஜன்
பார் புகழும் திறன் வந்தானே.

(தரு)

ஏமனும் நடுநடுங்க பெருந்தியக்கை வாளுமின்ன
காமசுந்தரனைப் போலவே சிசுபால ராஜன்
கண்டவர் நடுங்கவே வந்தானே.

(தரு)

கண்ட சரமாலையாட கதிர் முடி பளபளென்ன
தண்ட வென்டையும் கொஞ்சவே சிசுபால ராஜன்
தாரணி நடுங்க வந்தானே.

(கவி)

எந்தன் சொற்படி நடக்கும் இசைந்த மந்திரிகளே கேளீர்
விந்தையாய் தருமர் செய்யும் விளங்கிய யாகத்திற்கு
சந்தோஷமாக நானும் சென்றிட வேண்டும்
சிந்தை இல்லாமல் எந்தன் தேவியை அழைத்து வாரீர்.

(தரு)

பூதலந்தனில் உன்ன மாதர் புகழுகின்ற
பூவையரில் மிக்க அழகே
மேவி என்னுடன் வாழ்வாய் தேவியே.

(கொச்சகம்) (64)

60

அன்னநடை மின்னொளியே அழகிசுந்தரவல்லியளே
உன்னை அழைத்த விதம் உரைத்திடுவேன் எழுந்திருப்பாய்.

(விருத்தம்)

அன்னநடை மின்னொளியே மானே தேனே
அழகிசுந்தரவல்லியளே சொல்லக்கேளாய்
தன்னகரில் தருமனவர் யாகம் செய்ய
தனிவிருப்பம் அனுப்பியதோர் விதமறிந்தேன்
வண்ணமுள்ள மாதரசே போகவேண்டும்
மகிழ்ந்து விடை கேட்டிடவே வரவழைத்தேன்
நன்மையுடன் நீ எனக்கு தடை சொல்லாமல்
நலமுடனே போக விடை தருகுவாயே.

(தரு)

மாதே மாயன் வார்த்தை தன்னை மகிழ்ந்து நீ பேசவேண்டாம்
யேது என்னை ஜெயித்த வீரம் எடுப்பேன் கணை தொடுப்பேன்.
(சு) இங்கிருந்த இயிலே மங்கையே மயிலே
இனி சொல்ல லாமோ எனை வெல்லப் போமோ.

(தரு)

சீசீ பூச்சி காட்ட வந்தாய் நீ எமை எனக்கென் பாவமே
பேச்சு பேசி அறியாயடி பெண்ணே ஆசைக் கண்ணே
(சு) வேதனை என்பது மாதர்களுக்கும்
பெண்டுகளுக்கவும் மின் [illegible] டுமோ இருக்க.

(தரு)

எனக்குச் சத்துரு வாகவே ஜெனித்தவன்தன்
கனக்க உயிரை போக்கவே
நீ நீக்க படையைக் கூட்டி மனக்கவலை பாராட்டி
(சு) சேதி பறித்து வாய் மிகநாடி
தீதில்லாமலே நான் மிகத் தேடி. (என)

(தரு)

நானே யுரைத்த மொழியால் எனக்குச் சத்துரு
காணப் படுவை தழிவால்
தோறு முன்னே எதிர்த்து கோணல் தனையழித்து
(சு) தோன்றிய சத்துரு வானவனொழிய
நீண்டிடும் உலகினில் கீர்த்தி காழிய. (நானே)

(சு

(விருத்தம்) (65)

61

செங்கமல முகம் போன்ற தேவிகேளாய்
தெரியாதோ உந்தனுக்கு பழைய சேதி
மங்கையந்த ருக்மணியை எனக்கென்றெண்ணி
மனமகிழ்ந்து பரியமதை யீந்திருக்க
பொங்குமுடன் துவாரகையிலிருந்து வந்து
பிரியமதாய் ரதமேற்றி போனப்போ
திங்கள் முக வடிவான தேவிகேளாய்
சேயிழையே எச்சேதி அறிவாயே.

(தரு)

என்னை முற்று என்முன் வந்து இன்னிசை கவித்துவாடி
பேசுறேய் மிக வீசுறேய்
விண்ணவர் அயன் மால் தேவர் வெற்றி கொண்டுமே வென்றிடும்
வெட்டுவேன் கட்டி கொட்டுவேன்
(சு) கிட்டியே வந்து நீ அட்டியில்லாமலே
மட்டில்லா வார்த்தைகள் கொட்டிட லாமோ.

(தரு)

திறமிக்க வலு பெற்ற அரசர்க்கதிபனை
சிசுபால ராஜன் நடந்தான் வெகு சேனைகளுடனே (சிசு)
அரவத் துஜங்களாட இவ்வுலகம் கிடுகிடென்ன
தவணி மன்னவர் காடவே அதிசுந்தர முன்ன
அருவையர் எதிர் ஆடவே.

(அவைகவி)

சந்திர குலத்துதித்த தர்ம பூபதியே
வந்தனம் இந்தன் மலரடி சரணம்.

(கவி)

தேச மன்னவர்களெல்லாம் திறமுடன் வந்திருக்க
பாசமாய் தருமராசன் பாங்குடன் மதிப்பில்லாமல்
வாசமாய் கிருஷ்ண தேவன் மலரடி பூஜை செய்தான்
நேசமாய் இச்சபையை விட்டு நீங்கிடத் தெரிவோமே.

(தரு)

இந்த சபையிலுள்ள விந்தை மன்னவர்களே
இது என்ன நலந்தானோ சொல்லும் சொல்லுங்கள் (இ
[illegible]
(சு) [illegible]

வந்த அரசர் கூடி மகிழ்ச்சியுடனிருக்க
(சு) வடிவுள்ள மன்னரை விட்டுமே நீங்கி
இடையனுக்கு பூசை எப்படி செய்யலாம். (இந்)

(தரு)

…கப்பனிருக்க வேறே தாயொருவனைச் சேர்ந்து
…ரித்த கணைக்குதே இவன் குலமரியாதை (தரி)
…சுகப்படும் அவ்வருக்கு துரோபதை தாரமென்று
(சு) …சுத்தமிப்படி பூசையினாலே
…புத்தி இப்படி வந்ததுமேலே. (தக)

(தரு)

…சாபத்தால் வந்த கெங்கை தலையைக் கொன்ற பாவி
…தன் மகன் இவனுமே இவன் குலமரியாதை. (தன்)
…பத்துபட அம்பை அவள்வாழ்வை கெடுத்தானே
(சு) அருமையான ஒரு வார்த்தையை தன்னி
பெருமையாக சமர் செய்தவன் தன்னை. (இந்த)

(தரு)

…யாதவ நந்த கோபன் அவனுக்கானசியே
ஆடு மாடுகள் மேய்த்தவன் பால்தயிர் திருடி. (ஆடு)
…பேதிவன் வன்மையை எவ்வளவு அறியாமல்
(சு) பெற்றுக்கொள்வது. பூசையப்படி
பார்த்துக் கொண்டிருங்கள் வன்மையிப்படி. (இந்த)

(கவி)

…ரதிக்குத் தகுந்த புத்தி சரிசரி விளங்கக்கண்டேன்
…திக்குத்த இந்த மன்னர் நெடுமுடி இணிந்துவாட
…சாதிக்க இடையனுக்கு துலங்கவே பூசைசெய்தான்
…பதுக்கு இருக்க வேண்டாம் எழுந்திருங் கோவேமே.

(தரு)

…யாகா ஜே என்று சொல்லி பொங்காதே கழ்வார்
…ஆகாத விதம் சொன்னீர் அறிந்தவர் போல.

(தரு)

…லமையறிவேன் வெப்புதே சென்றதனாலே
…வதி விருந்தோமே நடவும் எட்டிநடவும்.

(கவி)

…னி வழியுமென்று மகிழ்ச்சியாய் வீஷ்மர் கூற
…து பெரும்பமேனி கண்களில் பொறிபறக்க
…டியேன் கெர்ச்சித்து தடைபடா சிங்கம்போல
…ள்ள மாயன் தன்னை எதிர்த்துமே உரைசெய்வேனே.

(தரு)

இந்த மதி யாவனோ படைத்தாய் யாதவ சிரேஷ்டா
எண்ணத்துக்கு விளைவிறந்தாய்
இந்தமதி யேன் படைத்தாய் பேணா இப்படி கெட்டாய்
நிந்திடும் சாம்பூலத்தை முந்தி வாங்க நாயமுண்டோ. (இந்த)

(தரு)

அரக்கனை கொல்லவே போனாய் இலங்கைதன்னில்
அகப்பட்ட சீதையை தவினாய்
எடுத்தனை தீயிற் சென்ற பெய்யாமசீதை தன்னை
வெறுத்த இருத்தனமாய் பிழைத்த புத்தியினாலே. (இந்த)

(தரு)

இந்த வண்ணன் புத்தி கெட்டுமே சீதையாள் தன்னை
வனத்தில் ஓட்டிய தாண்டோனே
கண்ணில் காணமலே காட்டில் பிறந்த பிள்ளையை
என்னதென்று சொல்லியே எடுத்து வந்த புத்தியோ. (இந்த)

(தரு)

இரணியனைக் கொன்று வதைத்தாய் நரசிம்மமாய் கொண்டு
எடுத்து உதிரம் குடித்தாய்
தரணியிலுன்னைப் போலே சண்டாளன் தனைக்காணேன்
நீ ஏனிங்கு கெட்டுயின்று நினைத்தாய் தந்திரங்கள். (இந்த)

(தரு)

கானகந்தன்னிலே திரிந்தாய் ஆயரைக்காக்க
கனத்த மலையைச் சுமந்தாய்
மான பூஷணமான வசுதேவர் உன்னை பெற்றோர்
ஈன புத்தியினாலே பேணா இப்படி கெட்டாய். (இந்த)

(தரு)

ஆயர் குலத்தில் வந்தாயே தயிர்பால் திருடி
அடியும்பட்டுக் கிடந்தாயே
பேயான பூதகிபால் பிடித்து உண்டு வதைத்தாய்
பின்பு அந்த கஞ்சனை வதைத்த படுபாவி நீ. (இந்த)

(தரு)

ஆடுமாடு மேய்த்த புத்தியால் - கோபால
அறிவுகெட்டு பேசிமட்டியாய்
கோடுமேடு பள்ளத்தினில் கன்றுமறங்குகின்றவன்
நாடும் அரசனைப்போல் ஞாயமாணுமே. (இந்த)

(தரு)

..தவ இவத்தில் பிறந்தாய் கோபால கிருஷ்ண
..டியும் உதையும் பட்டாய்
..தமோன இடப் பெண்களுடனே சேர்ந்தாய்
..ாதியின தூவோக் சூலையை விட் அப்புறம்போடா. (இந்த)

(தரு)

எனக்கு நீ தர் ஆவையோ தொண்டை செய்யவே
..இருந்து நீ வாடாவா உனக்கு நான் அஞ்சுவேனோ
உன் வலு வதி வேணை உகந்து கொள்ளவே ஆசை
அகந்தனில் மகிழ்ந்தாயே (ஏன)

(தரு)

வல்ல வீரியங் கெட்டவன் எடப்பெண்களால்
மத்தாலடியும் பட்டவன்
நல்லது உனக்கிந்த ராஜ தன்மை யேதடா
நடுவில் வீற்றிருக்கிறேய் விடுவேனோ இனி சும்மா. (ஏன)

(தரு)

மடுவுக் கேடிய வெள்ளனை கோபாலப் பெண்கள்
புடவைத் திருடும் கள்வனே
படும் வீதியாலே வந்து பார்க்காதே இனி சும்மா
பாணத்தால் என் வீரம் காணச்செய்வே னின்னேரம். (ஏன)

(தரு)

இன்னம் நாமிஷ வேது வலுவிருந்தால்
எதிர்த்து வாரும்ப்போது
பன்னும் தருமர் பீஷ்மர் படை கூட்டி வந்தாலன்று
பம்பரம் போல் சுழட்டி அம்புக்கினை கொடுப்பேன். (ஏன)

(தரு)

ஆட்டியக் கனை தன்னைத் தடுத்துவோ = ஏயாதவக் கிருஷ்ண
ஒட்டியக்கனையை உருகவாட்டினேன். " "

(தரு)

அம்பெடுத் தேன் அண்டம் நடுங்கவே = ஏயாதவக் கிருஷ்ண
இம்ப இம்பவாய் வாங்கி வீசினேன். " "

(தரு)

சாடியே சரம் தன்னை மாற்றினேன் = ஏயாதவக் கிருஷ்ண
கோடிக் கோடியே சிரங்களோற்றினேன். = " "

(தரு)

மடிப்பேனென்று மகிழ்ந்து வருறேய் = அடாயாதவகிரு65ஷ்ண
முடிப்பேனென்று இன்னே கில்லா = " " "

(சுபம்) (சுபம்) (சுபம்)

விராட பர்வம் : நாடகம் திருகர்த்தன்

(கவி)

தங்கதிற மணி மகுடம் துலங்கிடும் சோதி
தாளமணி நவமணிகள் அலங்கரித்து
பங்கயனும் மாலுமே அதிசயிக்க
பாரியவன் திரு தண்டும் கரத்தி லேந்தி
சிங்கமுடன் சல்லரி பூரிகையும் பேரி
தனி முரசு நெருங்கிட வே படைகள் சூழ
திங்கள் குல மன்னவனை காணவேண்டி
திருகர்த்த ராஜனிதோ வருகின்றானே.

கே.பி. செல்வகுமார்,
மாவட்ட பொதுச்செயலாளர்
தமிழர் தெருக்கூத்து கலைஞர்கள் இ..
விழுப்புரம் மாவட்டம் (தெற்கு)

(தரு)

திருகர்த்த ராஜன் வந்தேன் திசைபுகழ் புஜபல (திரு)
திருகர்த்த ராஜன் வந்தேன் தேச தேசமதிக்க
பேர் பெற்ற மனு நீதி நிலைபெற்ற ராஜனென்ன
(சு) நிகரில்லாத பல வெகு குண சுந்தரம்
புகலும் வீரிய பகைவர் நடுங்கிட. (திரு)

(ஷை)

நீண்ட மணி முடி மின்ன நெடிய புஜங்கள் துன்ன
தாண்டு மணி வீரகண்டா தகிர்த தகிர்த மென்ன
(சு) சால மீரிய பகைவர் நடுங்கிட
சூல மேந்திவரும் காவலும் என்ன. (திரு)

(ஷை)

உதய கிரண மின்ன வதனம் கள தளன்ன
அதன சுந்தர ஆரம் பளபள பளவென்ன
(சு) அங்கு மேலோங்கிய சங்கரி பூவம்
துங்கமாய் கவரிகள் புங்கமாய் வீச.

(விருத்தம்)

மதிகுல கொடிந்தாய் வந்த மன்னர்க்கு மன்னரான
துதிமிக புகழ் படைத்த தூரிய பூபதியே போற்றி
எதிரில்லா மன்னர் சூழ்ந்து இருக்கின்ற கொலுவை நாடி
அதிபதி அரசே என்னை அழைத்த சங்கதி சொல்...

(கரு)

...ன்னுக்கு மன்னவனை உன்னித துதிய ஆபா
மாரனே வெகு தீரனே
...ன்னகை யாண்டிருந்த என்னையும் கீசகன் வெற்றி
ஆகவே நானும் ஏகவே.

(கரு)

...ந்திர விராடனுக்கு அந்தகாரா சொந்தவர
ஆச்சுதே துயர் போச்சுதே
...ந்தை கீசகனுமாள அந்தகாரணுக்கு சொந்த
மாகவே நானும் ஏகவே.

(கரு)

...யப்பவே விடையளித்தால் செப்பியப் பகைத்திரளை
கூட்டுவேன் இங்கு ஓட்டுவேன்
...கைப்பவ விராடன் வந்தால் கொப்பென அவனை வெல்ல
காட்டுவேன் கொடி நாட்டுவேன்.

(கரு)

...பஞ்சவ ரெதிர்த்த போதும் சஞ்சல மதைத் துணிந்து
பாடுவேன் ஜெயம் நாடுவேன்
கொஞ்சு மனதில் வேறு சஞ்சலமில்லாமல்
கூறுவாய் மனம் தேறுவாய்.

(விருத்தம்)

நானெனும் மச்சதேசம் ராஜகீசகனும் வென்று
தானுள நமக்கு சொந்த தமக்கைக்கு சொந்தமாக
வானோட்கள் சென்றபோது வயிரமும் பிடித்து நீடும்
காடாள விடுத்தோர் தம்மை கண்டித்து வருகுவேனோ.

(விருத்தம்)

அஞ்சன விழியினாளே அன்னமே தேனே மானே
மஞ்சுளா வதியே கேளாய் மச்சநாடதைப் பரித்த
வஞ்ச கீசகனை மாண்டு வகையறிந்தந்த நாட்டை
இன்றியே ஜெயித்து வாறேன் மெல்லி நீ வாழி வாழி.

(கரு)

நடை மயிலாளே நான் படையெடுக்கும் போது = பெண்ணரசே
மடத்தனமா வந்து தடை செய்யலாகுமோ = ௰

(கரு)

எந்தன் பலத்தினால் வந்தவன் தனை வாட்டி = பெண்ணரசே
அந்த மச்சநாட்டை சொந்தமாக்குவேன் போடி = ௰

(கரு)

என்ன மொழி சொன்னாயடி எந்தன் மின்னே பெண்ணே
வர்ண கருங் குயிலே பெண்ணே - மதிக்க மன்னன் மதைக்க
(சு) வாட்டமில்லா பசு கூட்டமுடனே யவன்
நாட்டையும் கைகொள்ளும் வேட்டினை பாராய் (என்)

(கரு)

அச்ச மேது மச்சபதி அவனை வெல்ல யிலனோ
மச்சவண்ணன் மெச்ச என்னை பிடிக்க பகை முடிக்க
(சு) படையுடனே கியே கனை விழி கொடிய
தடை செய்ய லாகுமோ கன மயிலாளே. (அச்)

(கா - ம)

கீசகன் நமது நாட்டை வளைத்தவன் மடிந்திருக்க
யோசனை செய்வதென்ன உம்பர் கோன் விராடன் பஞ்ச
ராஜரும் வந்தாலென்ன நானதற்கு அஞ்சுவேனோ
பாசமாய் பசுக்கூட்டத்தை

(கரு)

பாங்குடன் ஓட்ட என் பெரிதை ஓங்கவே மீட்ட
தேங்காமல் நான் மச்ச தேசத்தை அண்டியே
சோங்காமல் ஜெயம் பெற்று சுருக்காக வருகின்றேன் (பாங்)

(ஷை)

சூரமும் உண்டு எதிர்த்தவன் தீரமுங் கொண்டு
பாரும் பாரும் மச்ச பதிதன்னை வாட்டியே
வாறேன் நான் பேர்கை மீட்டியே சூழும் (பாங்)

(ஷை)

சதுரங்க சேனையைக் கூட்டி நல்ல தனவிடி போலவே பேரிகை கொட்டி
அதிவித பரிகளை பூட்டி நல்ல அழகான ரதமேல் விரியல் காட்டி.

(ஷை)

வீரரே வரும் பசுக்கூட்டம் போவதைப் பாரும்
வீரரே ஒருமிக்க தீரமுடனே சுற்றி
விடுக்காமலொன்றையும் மடக்கிங்கள் பிடித்திங்கள். (வீர)

(நரு) (72)

சஞ்சலம் வேண்டாம் ஒன்றுக்கும் நீங்கள் அஞ்சவும் வேண்டாம்
மங்கி வந்ததீர்த்து நானே மீதிக்குவேன் வதைக்குவேன். (வீடு)

(நை)

கூட்டமாய் ஓட்டும் இடையர்கள் வந்தால் மீட்டியே வாட்டுமே
கூட்டமாகச் சென்று பட்டணம் சேர்வோம்
வாட்டங்கள் படவேண்டாம் வகையேது பிசகாது.

(நை)

திருகர்த்தன் நானே எங்களுக்கில்லோர் துரைமக்கள் தானே
திருமேவர் புகழ்கின்ற தீரனென்றறியாரோ
பெரிதா எவர் வந்தாலும் பல மின்ன நிலமின்டு.

(சுபம்) (சுபம்) (சுபம்)

விராட பர்வம் நாடகம் : ருத்திரன்:

(கவி)

அவனியெல்லாம் கொடி பெறவே மச்ச வேந்தன்
அருந்தவத்தால் வந்துதித்த வதனதீரன்
கவனமுடன் கல்வியெல்லாம் கற்றுணர்ந்து
கருத்துடனே தன்பாட சாலை விட்டு
இடைவிடாமல் தியானம் செய்து
இரும்படனே பரிதீர மன்னை நாடி
நவமணி தேர் பணி துலங்க ருத்திரபாலன்
நல்ல புது மன்மதன் போல் வருகின்றானே.

(தரு)

ருத்திர குமார தீரன் வந்தேன் - நல்ல
நவமணி பெருகொளி நவமணி போல (ருத்)
ருத்திரக் குமாரன் வந்தேன் சித்திரப்பட சாலைவிட்டு
(சு) சோதீரர் பல ராஜர் புகழ்ந்திட
ஏகமான புவி போர்கள் மகிழ்ந்திட. (ருத்)

(தரு)

வர்ண்ணமணி மாலை மார்பில் ஆட நல்ல
வடிவின் வடிகிய கொடியிடை பெருகிய
கன்னியர்கள் கண்டு மனம் வாட
புன்னகை தந்த மிலங்க பூஷண வர்க்கம் துலங்க
(சு) போக துலங்த நாகரீகமத
வேகமாக பசி தாக நீங்கிடவே. (ருத்)

(73) (தரு)

காலில் தண்டை கொலுசு கொஞ்ச
கலகலவென்றுமே ஒளியது மீறவே
விந்தையாய் நீல மணிகள் மிஞ்ச
கந்தமலர் வாடை வீச கண்டவர் நயனம் பேச
(சு) கால மன்மதன் போலவே வந்திடும்
வேண மாதர்கள் இன்பமும் தந்திட. (ருத்)

(தரு)

பெண்களெல்லாம் ஆனுபோக் கொண்டு
வரிசையாகவே அரசனைப் போலவே
கண்களால் அவங்க மீதில் கண்டு
வெண்கடின கோபமீறி விந்தையீதென்று சீறி
(சு) வீரசூரர் பல தீரரும் வாடிட
கோரமாகவே சூரரும் ஓடிட. (ருத்)

(கவி)

அன்னையே பாதம் போற்றி அலங்கத்தின் வரிசையாக
கன்னியரெல்லாரும் கூடி கனத்த வீரியரைப் போலவே
தன்னுடு பணியை மாற்றி தருந்த ஆண் வேடம் பூண்டு
உன்னிடமுள்ளதும் உண்மையைத் தெரிவிப்பாயே.

(தரு)

அம்மா நானென்ன செய்குவேன் ஒரு
அரசனும் பசுக்களை துடுக்குடன் நடத்திட (அம்மா)
அம்மா இருந்தாலது சூரத் தத்துவம் தானோ
(சு) தாரிய நானுமே வீரியம் செலுத்தவும்
தீரமென்போ ஒரு சாரதி பாரும். (அம்)

(தரு)

அறியாத பிள்ளை என்றுமே - என்னை
பேசிதம் செய்யவும் தானுமே கோபம் (அறி)
சரியான மொழியாலே என் தந்தை வந்திடு முன்னே
துடுக்கான பசுக்களெல்லாம் தொலையும் பட்டணம் விட்டு
(சு) துஷ்டரை வெல்லவும் கலைடும் ஆமா
பக்தி சமாய் சாரதி இஷ்டமதாகும். (அறி)

(கவி)

அன்னையே இதென்ன வார்த்தை அறியாத பிள்ளை என்று
பன்னியே தடை செய்தாலே பசுக்கள் காணமாட்டோம்

(74)

என்னிடம் வருவைப்பாரேல் எனக்குச் சாவதே தந்தால்
மன்னர் மன்னவரை எல்லாம் வரவழை கேற்றுவேனே

(கரு)

மாறுவதிலே புகழ்படைத்த மகிழ்ந்திடும் ரதியே
ஆருதே கோபங்கள் ஆதி நான் தவித்திட
(சு) அந்த மின்றியே இச்சை வைத்துமே
கொச்சும் மன்னரை மெச்சவாருமோ. (மாறு)

(கரு)

பாரும் நீயம்மா பாகன் தன்னை பதுங்காதே சும்மா
நோவும் ஆகுது நினைவிலே தவிக்குது
(சு) நெடிய கானகம் முடிய கோவுகள்
கடந்தே போகுமுன் கொடியிலே சீமை - (பாரு)

(கந்.ம)

அவலும் பெரிய தன்றோ அதன் விஷம் பெரியதென்பார்
விரைவு பொன்று போடாதே வேறொன்றும் பலன் தராது
இறைவர் இவர்க்கு வந்து இன்பமொடு சமைக்கக் கூடி
பிறவி ஒன்றும் என்ன யோசித்து

(கரு)

சிந்தையிலே தக்க நல்லிலையா அம்மம்மா தாயே (சிந்)
(சு) சிந்தையில் நினையாமல் கொக்கி வேண்டாம்
பெருந்தருக் கபடமும் இந்தகம் வருமோ.

(கரு)

பேடியை சாவதென்று மெத்த
பெருமையாக இன்பம் கொண்டு
ஓடி வந்தாயிங்கே உன்னை வணங்கவே
(சு) உன்னைப் பாரேன் நீ ஆணும் பெண்ணுமறு
காணும் மன்னவர் நாணமில்லவோ. (பேடி)

(கரு)

அங்க விகாரத்துப் பேடி - அம்மா அவரை நான் காணும் கூடி
பங்கமில்லவோ என்னை பார்ப்பவர் நகையாரோ
(சு) பாதகிநீயே பேசலாகுமோ
கேவலமாய் நாணம் கெட்டதம்மணி. (அங்)

(கவி) (75)

அங்கமும் வெறுக்குதம்மா ஆணும் பெண்ணும் இல்லாமல் விளங்கும்
பங்கமாய் இருக்குதம்மா பார்க்கவும் வெட்கமாக்கு
சங்கை இல்லாமலிங்கு சாவதியான போக
தங்கும் மன்னவர்களெல்லாம்,

(கரு)

தட்டிக்கை கொட்டி நகைப்பார் அம்மம்மா தாயே (தட்)
தட்டி எவருங்கவும் கொட்டி நகைக்கும் போது
கிட்டி சிரசும் என்னை விட்டுத் தொலையுமோ. (தட்)

(கரு)

விட்டிடாதே மதை ருத்திரப் பாவையை காடி
பட்டத்து தேவியைத்தூ சுட்டிக்கொண்டு வாரன் என்றேன் பேடி.

(கரு)

பட்டிணம் தாண்டி வைரம் தட்டிப் பறிக்க சீராய்
கெட்டியாக ஏதம் விட்டுவருவேன் தோ பாராய்.

(கவி)

நாடியே தேத்தை விட்டு நகரமும் கடந்து வந்தோம்
பேடியே இங்கு பாராய் பெரும்பனை அனேகமாக
கூடியே இருப்பதென்ன குலமெல்லாம் எல்லாம் வந்து
மேடிய விதமேக் கண்டு மொழிவாய் அறிந்தாலே.

(கரு)

அய்யோ இதென்ன காரணம். பயமெடுக்க. துயர் கொடுக்க
அவ பேடியே உன்னிடம் கூடி நான் வந்திட (அய்யோ)
செய்யாத காரியத்தை செய்யத் துணிய வேண்டுமே
(சு) செப்பவும் என் மனம் ஒப்புவதே இப்படி
இப்பவும் நீயும் பாரும் கிருபை வைத்து.

(கவி)

என்னிடம் உள்ளம் வரு இரக்கமில்லாத பேடி
தன்னிடம் உதிர்ச்சற்றும் தடையற என்று எண்ணி
உன்னிதமாக ஏதம் ஓட்டியே செல்லும் போது
பின்னிட யான் திரும்பி,

(கரு)

பேடி தயங்கி ஓடினான் ருத்திர பாலன் (பேடி)
பேடி கையிலே சிக்கி நாடிப் பிடித்தோ வென்று
தேடி நகரை நோக்கி ஓடி அதி வேகமாய். (பேடி)

(76)

(கவி)

உலகிலுண்டோ
ஆடிய பாதா இந்த அன்னிதம்
போடியும் வந்த நானாய் பிழைசெய்து அறியேன்பாவி
வாடியே தவிக்கயானும் வந்தேன்ன கொடிகம்பத்தில்
நாடியே பிடித்துப் போவோன் நானிதற்கு என்ன செய்வேன்.

(தரு)

தேடி எந்தனைப்பற்றி தேர்கொடிகம்பத்தில் ஆதிலேவே
போடி எந்தனைக்கட்ட பெரும்பிழைக்கென்ன செய்வேன் ஆதிலேவே.

(தரு)

சேவேன்று பன்னிமத்தை தாவியேறினான் பித்திரப்பாலன் (தாவி)
உனபின்ன போடி உரைத்த மொழியால்
தீமேது கொண்டு இந்தை துணிந்துமே. (சர)
பந்த போடிபால் ஜெயம் தருமென்று நம்பித்துணிந்தானே பித்திரபாலன் (நம்)
பயந்த மனமும் தெளிந்து துணிந்து
பத்திக்கினையின்மேல் வைத்தடி போர்மே. (சர)

(தந்-ம்)

இந்த ஆயுதமும் கையில் இருந்திடும் வீரருக்கு
வந்த தோர் அச்சாத வாசம் வகையுடன் எந்தனுக்கு
அந்த தோர் வீரர்தானும்

(தரு)

அவர்கள் எங்கே இருப்பாரோ அய்யய்யோ போடி (அவர்)
அவர்கள் எங்கே இருப்பார் அவருக்கண்டறியாமல்
தவசிவ்வா எந்தனுக்கு சாற்றுவாய் அறியத்தானே.

(தரு)

பஞ்ச வர்ண தோகை மின்ன தீரன் - அர்ச்சுனனென்றுமே
பாவைக்கும் கெடி மிகுத்த கெம்பீரன்
அவர் வைத்தடியில் உன்னடியை வைத்திடப்பதம் பெறுமா
மெச்சவே எனக்கு இப்போ உத்திதமாய் சொல்ல வந்தீர்.

(கவி)

(சுபம்)(சுபம்)(சுபம்)

விராட பருவம் - பேழ - (73)

(கவி) (77)

கயிலாய பதியைக்கண்டு கனவரம் பெற்றதீரன்
அயலான விதி இலங்க அர்த்தனர் மீசன் தன்னை
ஏயிலாக நடை நடந்து உத்தமி வரவுங்கண்டு
தேயலான போடி நேயம் தனஞ்செயன் பகுகின்றானே.

(தரு)

ஏழை விஜயப் போடி வந்தேன்
நய குணை சுந்தர தயவுள்ள தீரன் (ஏழ)
ஏழை விஜயப் போடி நாட கசால் விட்டு
(சு) நாடியே துவாரபதை தேடியே வந்திட
வேடிக்கையாக தெரியாக்கிட

(தரு)

புருஷ வடிவை எல்லாம் காட்டி இடப்பாகத்தில்
அருவை உருவை மணிப் பூட்டி
வருஷ காலம் கழித்து வந்தோமென்றதனாலே
(சு) வாசத்துடன் [illegible] பிரகாசத்துடன் மணி
பேசவும் என் மனம் கூசுதம்மணி. (ஏழ)

(தரு)

வாவன் அரண்மனையைத் தாண்டி தேவியும்கண்மை
காரணமாகக் காண வேண்டி
(சு) வல்ல கெம்பீரனும் நல்ல மனதுடனே
சொல்லியே வந்த தொல்லைகள் நீங்கி. (ஏழ)

(கவி)

மங்களவதியே வாழி வனவாச காலமெல்லாம்
நங்கையே கழித்து இன்று நாளையென்று அதிகமாச்சு
பொங்கமாய் இருக்கும் போது ஆவையே இங்கு வந்த
சங்கதி இன்னதென்று சாற்றுவாய் அறியத்தானே.

(தரு)

என்ன மொழியுரைத்தாய் பெண்ணே
கன்னிக் கரிசியானே
பின்னப் பயலுக்கு வர்ண ரதம் நடத்த
(சு) காரணமாய் கூறவில்லை
பாராமலே போவாய் இனி.

(தரு)

(78)

74 பெய்யலுக்கு எதிர்த்த தெய்யவமே வந்தழைக்க
பாசமோ விசு வாசமோ
துய்ய இனை மாதரசே அய்யமில்லா சொல்லும் வார்த்தை
துக்கமே பசுந் தங்கமே
(சு) சுகமும் தீரமும் வீரமில்லாதவன்
போரதனை வென்ன தோரமும் உண்டோ.
(த ரு)
என்ன வார்த்தையம்மா துரியோதனன் மன்னர் மன்னவம்மா
உனது மைந்தன். சின்னப்பாலனம்மா எதும் நடத்த
சொன்ன போது சும்மா
(சு) என்னைக் கட்டிமகன் தன்னை வேவினன்
அன்னையே ஜெயம் என்ன வாகுமோ. (என்)
(த ரு)
கட்டியே பசுகளை அட்டி இல்லாமலே = உத்தரப்பாலகா
திட்டமாய் பாருமே கட்டியவிழ்ப்பினேன் = " "
(த ரு).
தேசத்தில் கிடைக்காத சீரான நல்லாக்கு = உத்தரப்பாலகா
நேசமதாகவே சேர்ந்ததே உமக்குமே = " "
(த ரு)
ராஜனே இது வாக்கு நல்ல ஜெயமுண்டு = உத்தரப்பாலகா
தேசத்தில் கிடைக்காத சீரான நல்லாக்கு = " "
(த ரு)
தீரனே எதமோதி வந்திட துரியன்
சேனையைக் கண்டுமே நொந்திட
வீரிய மிது தானோ வேந்தர்க்கழகோமோ
தேரியே உன் மனம் திடத்துடனே படித்து.
(த ரு)
என்னபுத்தி கெண்டிருந்தாய் = நீயும்
சங்கை இல்லாமலே பங்கமெண்ணாமல் (என்)
மன்னர் மன்னவர் முன்னே வந்தோம் எதம் நடத்தி
(சு) மிகவும் படையைக் கண்டு அருவம்பயங்கொண்டு
வாடித்தயங்கமனம் ஓடிப்பதுங்கலாமோ.
(கந்.ம்)

(79)

75
மண்டலம் மதிக்கவந்த மகிபதியின்றபாலா
சண்டைநான் செய்வேனென்று சவுரியத்துடனே வந்து
அண்டியப் படையைப்பார்த்து அஞ்சியே எதம் திருப்பி
கொண்டுமே போனலிந்த,
(த ரு)
கொற்றவர் நகையாரோ கைகளை கொட்டி (கொ)
கொற்றவரு முன்னே மற்றவரும் நகைக்க
சித்தம் துணிந்து உயிர் வைத்து இருமென்று
(சு) சீவனுக்கு விதியாகவே
தாவியே எதம் விடும் தேவகமாகவோ.
(கந்.ம்)
தன்னிட்டப்படியே ராஜன் தாண்டியே இத்தப்போக
என்னிட்டம் செல்லாதென்று எண்ணியே யோசிக்கவன்
முன்னிட எதம் திருப்பி மொழிவகை தருமோவென்று
பின்னிட பரிநடத்த,
(த ரு)
பிடித்து இத்து யெறிஞன் உத்திரன் தன்னை (பிடி)
பிடித்து கொடிகம்பத்தில் துடித்து இருக்கக்கட்டி
அடித்துப் பரிகள் தன்னை நடத்த அதிவேகமாய்.
(கனி)
சாத்துடன் தேர்விடுத்து சடுக்கென வந்து வன்னி
மரத்தடி தனில் நிறுத்தி மன்னவா காட்ட வித்தேன்
அரத்தினில் இருந்த தீரா ஆயுதம் இருக்குதப்பா
திறத்துடன் மரத்தில் ஏறி சீக்கிரம் எடுத்துவாராய்.
(கந்.ம்)
பிரபல்யம் இவர்ந்த இந்திரப்பிரஸ்தம் தன்னை ஆண்டு
திரமையாய் மனம்போராமல் துரியனும் சூது ஆடி
அரண்மனை யாவும் வென்று அனுப்ப ஆரண்ய வாசம்
(த ரு)
அவர் வைத்த ஆயுதம் இதுவே பஞ்சபாண்டவர் (அவர்)
வைத்த ஆயுத மிது மற்றொருவர் இதை எடுத்தால்
கொத்தும் பாம்பாகவே உத்தமர் சொற்படிக்கு.
(த ரு)

உன்னிட76த்திலும் இருப்பார் ருத்திரப்பாலா = தன்னிடத்திலும் இருப்ப
தன்னிடத்திலும் தங்கி
உன்னிடத்திலும் சொன்ன
முன்னை துரிய ராஜன் சொன்ன காலம் துலிய. (உன்)

(சுபம்) (சுபம்) (சுபம்.)

கிருஷ்ணன் தூது நாடகம்: சகாதேவன்.

(கவி)

நல்ல சாஸ்த்திரங்களாரும் நலமுறுங் கல்யுணர்ந்த
வல்ல பாண்டவர்கள் தன்னில் வகையுள்ள இளையோனை
வில்லினில் விஜயன் போல விற்பனர் கண்டு மெச்ச
சொல்லிடும் சகாதேவன் சொகுசுடன் வருகின்றானே.

(தரு)

வெண்ணிலா குலத்திலகர் புண்ணியர் தனக்கிளையோர்
வேத கல்கறுத்தவர் சகாதேவனென்னும்
நீதி சாஸ்திரங் கற்றவர்
அண்ணன் தம்பி சூதன் ஆண்ட நகரம் தோற்றோம்
கன்னி துரோபதையுடன் கானகம் தன்னில் சேர்ந்தோம்
(சு) தலங்களே பிராது நலங்களே துறந்தோம்
துலங்கும் உபாயம் தோன்றியே அடைந்தோம். (வெ)

(தரு)

குருமர் எனது அண்ணன் வழுவை மணி வெண்ணி
தந்தார் கெங்கையிட்டாய் பேயம் - உலகோர்காண
பிடித்தார் பிர்ம்மதேவன் சாபம்
இரும்பு செய் வீமசேனன் திரும்ப பலபல்லனானார்
கரும்பு வில் அழகுடைய காண்டீபன் பேடியானார்
(சு) காணவே தாமகிரந்தியும் நகுலன்
தோணவே தந்திர பாலனும் ஆனான். (வெ)

(தரு)

பாஞ்சாலன் தபத்தில் வந்த பைங்கொடியாகவேனி
பணிப்பெண்ணாய் ரூபமானாள் - விரித்த கூந்தல்
பாரில் முடிப்பனென்று கூறினாள்
சகல மனதுடனே மிக்கும் ஆயுதமெல்லாம்
அங்க வன்னிமரத்தில் அடக்கமாகவே வைத்தோம்
(சு) அரவமாய் சாபமும் வருகவே தந்தோம்
உரமுடன் விராடன் திருமுகம் வந்தோம். (வெ)

(கவி)

கந்தி மாமா நீயும் தனியாக அழைத்த தென்ன 77
சுந்தர வீமன் கிரீடி சுகமுறும் நகுலதேவன்
விந்தை சேர் தருமனன்னன் விளங்கும் சபையிலென்ன
புந்தியில் மகிழ்ச்சியாக புகலுவீர் செய்குவீரே.

(தரு)

தூது நீ போனதென்ன மாமா தூது
போகாத விட்டாலென்ன மாமா
கூட்டுதல் முடித்தாலென்ன மாமா
முடிக்காமல் விட்டாலென்ன மாமா
அதுவன் மாண்டாலென்ன மாமா
கர்ணன் தான் ஆண்டாலென்ன மாமா
இப்போது உரைத்தாலென்ன மாமா நீயும்
பூபாரம் தீர்த்தாலென்ன மாமா. } இந்தப்பாட்டுக்கு அடுத்தபாட்டு கடைசியில் உள்ளது பார்க்கவும். (பூபாரம் பாட்டு)

செய்யுள்: (1)

சிந்தித்த படி நீயும் சென்றாலென் கெழிந்தாலென் தெரிந்த நாளு
மைந்தர்க்குள் முதல்வனிடம் வழங்காமலிருந்தாலென் வழங்கினாலென்
கொந்துற்ற குழலிவளும் முடித்தாலென் விரித்தாலென் குறித்த செய்கை
அந்தத்தின் முடியும் வகை அடியோர்க்கு (யோர்க்கேலா) அத்தே சேர்த்தி.

(2)

முருகலிக்கும் பசும் துளப முடியோனே
அன்று அவனை ஒழிப்பாயுண்டு
மறுதிடச் சென்று உயிர்ச்சகடம் விழ உதைத்து
பொதுவர் மனை சென்று வளர்ந்தமாலே.

(3)

நீ பாரத அமரில் யாவரையும் நோக்கி
பூபாரதம் தீர்க்க பிறந்தாய் புயல்வண்ணா
கோபாலா போர்வோ கோவிந்தா நீயன்றி
மாபாரதம் அகற்ற மற்றோர் கொல் வல்லாரே.

(4)

ஒருவருக்கும் தெரியாது உண்மையைக் கானர்யென் உண்மையாக
திருவுளத்தின் செயலிதுவோ அதுவனக்கும் கருத்தென்றேன்
தெய்வமன்னன்.

(5)

பாவைக் 78 கர்ணனையும் பார்த்தனையும் கொன்றவன்தின்
காரர் இழுல் கலந்து காலில் கிடையட்டி
நேராக கைப்பிடித்து நின்னையும் நான் கட்டுவேனில்
வாராமல் காக்கவாம் மாபாரதம் என்றேன்.

(தரு)

விட்டு விடுவே னென்று எண்ணாதே நீ
வீணை வார்த்தைகள் பண்ணாதே
எட்டுவெண்ட வதாவடம் திட்டமாய் எடுத்தாலும்
வலுபோட்டு சாஸ்திரத்தால் வருத்துன்னை கட்டுவேன்.

(தரு)

உலகமே உபிராகி நின்றேலும் பரமன்
உடல்பாதியாகவே சென்றேலும்
அங்கு வில்பள்ளி அரிதேவர் கொண்டாலும்
வலுபோட்டு சாஸ்த்திரத்தால் வருத்துன்னை கட்டுவேன்.

(கந்-மீ)

உரித்திடும் தேவ் தந்த உத்தமா எனது மாமா
அரித்திட மடியா வண்ணம் ஆயிரம் நேமமாயை
பரித்திட ஞானம் தன்னால் பவந்தாமா நெஞ்சு தன்னில்
இருத்திடக் கண்டு யானும்,

(தரு)

ஞானக் கயிற்றேல் கட்டினேன் இருப்பதைக்கண்டு. (ஞா)
யானைக் கருள் தந்தவா அயுபமென்றிட்டப் போது
அடியவனெந்தனைக் காத்து அருள் தருவாய் இப்போது.

(தரு)

என்ன சொன்னாலும் இனி உன்னை விடுவதில்லை
மன்னவைக் காப்பதாய் சத்தியம் - செய்தாலே இன்று
உன்னை விடுவேன் நிச்சயம்.

(சுபம்) (சுபம்) (சுபம்)

பூபாலம் தீர்க்க வந்தவர் நீயென்று புந்தியில் அறிந்துகொண்டனே தேவாதிதேவா (புந்)
பாரதயுத்தங்கள் பதினெட்டு நாளென்று பகைகளும் ஏற்படுத்தி தேவாதி தேவா (பகை)
சகலமாய் செய்து மன்னர் அவ்வரையும் கண்ணை பில்மடித்திடவே தேவாதி தேவா (கண்)
வீமனைப் பிடித்து நீரும் மாமா விர்ப்பன சிறையில் போடும் மாமா
காலனைப் பின்றுமானை மாமா காண்டிபத்தில் கட்டி போடும் மாமா
இவனே என்று துரோபதையே மாமா சிறைத்து மொட்டை அடிக்க வேண்டும் மாமா
பரந்தாமா உனக்கட்டினேன் மாமா பாரதம் முடிந்த தேமமாமா

(சுபம்) (சுபம்) (சுபம்)

கிருஷ்ணன் தூது - விதுரன்

(கவி) விதுரன்

பிரியமாய் கிருஷ்ண தேவர் பித்தன் போல் வரவுங்கண்டு
தெரியவே சேதி எல்லாம் தெரிந்திட மனதில் எண்ணி 79
பரிசில் வில்லும் ஏந்தி வாசவன் வருகைக்கண்டு
தெரியுடன் விதுர ராஜன் திருப்பமும் வருகின்றானே.

(தரு)

சத்திய விதுர ராஜன் வந்தேன் நல்ல
சவுரிய புஜபல அதிபல தீரன் (சத்)
சத்திய விதுரராஜன் எத்திசைப் புகழ் செய்யாரவன்
பத்தினைப் பணி துலங்க சத்திய சந்தனமானவர்
(சு) பங்கயன் வருகையை மங்களமாக
போங்கமாய் அழைத்திட எங்கும் அன்பாக (சத்)

(தரு)

அண்ட முனிவர் பயந்தோட என்
ஆர வீரத்தனைக் கோலத்தைக்காணவே
கண்ட முனிவர்களும் பயந்தோட
எண்திசை புகழும் கீர்த்தி கொண்டு மன்னர்கள்தோட
மண்டலவாசி போரும் கண்டு மலர்கள் போட
(சு) மன்னரும் போகை உன்னிதமாக
கன்னியர் பாடிடும் நன்னயமாக (சத்)

(கவி)

அரிகரி முகுந்தா போற்றி
கரிதனை காத்தாய் போற்றி
தமியேன் என்குடிசை தன்னில் சித்தம் வைத்தான்வாய் போற்றி
அடியார் தமது மீது அன்பு வைத்தான்வாய் போற்றி

(தரு)

என்ன புண்ணியம் செய்தேனோ நாதர்
கொண்டு தங்கிட திருவடி காண. (என்)
அன்ன வாகன மேரும் அயனுக்குத் தந்தையாகி
சின்னஞ் சிறுவன் செய்த குடிசைக்கு வரவேகி
(சு) தூதாக வந்திடும் பாதயுந்தோனே
நீதரா உன்பாதம் நான் காண வந்தேன் (என்)

(தரு)

அடியார்க் கானந்த வதியே என்
அதமது நோக்கியே பகைவனைப் போக்கியே

மடியக் 80 காலமும் மக்களை இருக்கவும்
தடியுத் தலைவர் வந்தால் தாளத்தில் நிற்கவும்
(சு) ஓரடிக்காகவே மாபலிக்கு நீர்
மேவடி யாருக்குமே தாவி தலையில் வைத்தீர். (அடி)

(தரு)

பாண்டவர்க்காக வந்தவா அந்த
பகைதீர முடிக்கவும் விருப்பமாய் இருக்கவும்
தூண்டாமணி விளக்கானவ
வேண்டிய வரந்தரும் வல்லான கீர்த்தியே
கொண்டவர் அடியாருக்கு கொடுத்திடும் கீர்த்தியே
(சு) கோவா காளிங்கமாய் மேவா வாழ்வு தரும்
மேவா அருள் புரியும் ஞானத்தில் நிறைந்தவனே. (பாண்)

(தரு)

அன்றிலை புரிக்கு நீர் வந்த தென்னவோ
அன்பாய் எனக்கிதை அருளையய்யனே.

(தரு)

மருதமாம் சாய்ந்திடவே உதைத்த பாதனே
மலையடியைக் காண வேண தவங்கள் செய்தேனே.

(தரு)

ஒருவனை புள்ள மன்னவனோ தர்ம தானமே
உங்களுக்கும் தெரிந்திருக்கும் எங்களையனே.

(தரு)

கொடியப்பாவி துரியனவன் கொடுக்கமாட்டானே
கொடுமையான சண்டை செய்து வாங்க வேண்டுமே.

(தரு)

விதிப்படி நடந்திருக்க நாம் என்ன செய்யலாம்
விருந்திற்கு நீர் சம்மதிக்க வேண்டுமையனே.

(தரு)

என்னாளும் கண் தூக்கும் வேத அதி மேலமே
அன்னை சாமி தானம் மகிழும் ஜோதி சுடரே.

(கவி (...))

சமையல் காரகோ கேளும் சுவாமிக்கு தனியாக
இலையில் நாடியிலாம் பேர் இங்கு சாமி சமைக்க வேண்டும்

சுவையும் பாகம் தாலும் சரியாக இல்லாவிட்டால் 81
அவையும் என் வாளினால் ஆக்கினை செய்திடுவனே.

(வலாவலா பாட்டு)

கோவிந்தமே அரி கோவிந்தமே
கோபாலா அரிஹரி எடுத்தியப்பாய்
ஆவலாய் மூன்று முடி அகலமது கொண்டு
அன்பான வாழை இலை எதிலே பரப்பி
சீவன் சம்பா நெல்லு ஆயிரத் தென்கலம்
சிதறிமேல் பரமேல் பச்சரிசி குத்தி. (கோவி)

ஆவின் பால் கூட்டிவிட்டு கன்னையது செய்து
அன்பான புளியன்னம் தயிரன்னமாக
மாவான பின்கன்னம் சக்கரைத் தனிகை
மதுரமானக்கலை கிச்சிலியன்னம் (கோ)

காவியே வாழைக்காய் கத்திரிக்காயும்
தடிப்பான் கிகாய் புடலங்காய் பாவக்காய் முன்னி
சுவையான வெண்டைக்காய் பரங்கிக்காய் மாங்காய்
திகையான கொத்தவரை பீக்கன் முருங்கை. (கோ)

அவரைக்காய் வழுதலங்காய் வாழைத்தண்டு கீரை
அரைக்கீரை சிறுகீரை வெந்தய முன்னை
மாவள்ளி சிறுவள்ளி பெருவள்ளிக்கு
மருவள்ளி ஆள்வள்ளி கோவள்ளி முன்னி. (கோ)

தவமான முன்னிப் பிரண்டை யும் சேர்த்து
தப்பாமல் இரும்புமது பொரியல் உபக்கடியும்
துவரம் பருப்புடன் கலப்பு பதார்த்தம்
சொல்லியே நாத்தெட்டு விசையது நெய்யும். (கோ)

எசுமுடன் தயிர் மோரும் பாயாசம் வெண்ணீர்
வர்த்தான் வாழைப்பழம் மாம்பழம் கூட
வசமான வட தோசை அப்பளம் போலி
திரமான ஆயிரம் தேங்காய் உடைத்து. (கோ)

அதிரசம் சுய்யுண்டை வட்டுண்டை வெறும்
தீபமுடன் சாம்பிராணி பத்தி கற்பூரம்
தீபமான வெற்றிலை பாக்குச் சுண்ணாம்பு
தேனான வாழைப்பழம் ஏலம் லவுங்கம். (ஜெகா)

தேங்காய் ஜவத்திரி குங்குமப்பூவும்
சாம்பிராணி தைலமுடன் அத்தப்பண்ணியும்
அதி லேப்பியங்கள் அவர்முன்பு வைத்து
அலங்காரத் தீபத்துடன் ஆராதனை செய்தான். (ஜெகா)

(சுபம்) (சுபம்) (சுபம்)

அரவான் களப்பலி நாடகம் சகாதேவன்

(கவி)

இமையவர் புகழும் சீலன் இருநிலத் தோர்க் கொண்டாட
அமையுறு சாஸ்திரங்கள் ஆய்ந்திடவே வல்ல தீரன்
உமை யருச்சுனனை போலும் ஏனிவற தூரிய னென்றும்
தமையனை வேண்டி சகாதேவனும் வருகின்றானே.

(தரு)

சாஸ்திரம் தனக்குகந்த பார்த்திபமாக வந்த
சகாதேவ ராஜன் வந்தேன் — நல்ல
நவமணி பெருஞ்சோதி நன்மணி பாதிய (சகா)
வாழ்த்து வந்தனம் பொய்யாது வல்லவன் மிக்க நல்லவன்
(சு) வாசவன் பணிந்திடும் கேசவன் திருபதம்
பூசனை புரிந்திடும் மாசில்லா தீரன். (சாஸ்)

(தரு)

உலகமெல்லாம் நிறைந்தருள் மாயன்
கட்ட வெசபதமும் இட்டு முடித்திட
நலமெங்கும் அறிந்தவர்க்கு நேயன்
நலமிசை புகழ்படைத்த சந்திரகுலம் தனில்வந்த

(சு) தாவிய கோவண் மேவிய கருடன்
தேவனைப் போலவே கோவுகள் மேய்த்த. (சாஸ்)

(தரு)

வந்திடும் துரியனான் அஞ்சினடிதியவை
தருமரு மீஞ்சி சரி இவரென்றுமே
சந்தேகமில்லாமல் அந்த நினைவெல்லாம்
ஆசை கொண்டும் ராஜதீரனே.
(சு) அம்புலி மன்னரும் இன்பமாய் பணிந்திடும்
தென்புள்ள தீரனும் சம்பிரமாகவே. (சாஸ்)

(கவி)

கருதி என்னடி பணிந்த காவலாளிகளே கேளீர்
வடிவுள்ள எனது அண்ணா வந்ததை கண்டறிந்தேன்
பரிவுள்ள பொற் பீடத்தில் பத்தமும் குலைப்பு கட்டி
அடியினி அலங்கரித்து அகமகிழ்ந் திருந்திடவே.

(சேபத்தியம்)

சந்திர குல சீலனே சாம்ராஜ்ய பாலனே
தமையனே உன்பாதமலர் சரணடிமையேன்
மந்திரகிரி தாங்கியே மாயவர் மைந்தனே
மலரடிக் கோடிகோடி சரணடிமையேன்
சுந்தர கெம்பீரனே சோதிமுடி பூஷணை
துய்ய பாதந்திற் கோடிகோடி சரணடிமையேன்
அந்திரர் பதிமெச்சியே அதிதீரனே கிருபை
அன்பு வைத்தாள்வாய் சரணம் சரணம்.

(தரு)

ஆரும் வெகு சனம் பணிந்திடும் ஒருநாளும் இங்கு வந்துமறியேன்
மன்னாநாடி வந்ததை கேளுமண்ணா
(சு) நாகரீகபதி போககுணபதி
யேகதீரவை யோகனை எந்தை. (ஆ)

(தரு)

என்னமாய் துணிந்து வந்தீரோ சாஸ்திரமே கேட்க நான்
இடர் செய்வ தொன்று வந்தீரோ
மண்ணும் உலகந்தன்னில் பண்ணும் வேதசாஸ்திரம்
தன்னை விடவே நெட்டி சொன்னதோர் உந்தனுக்கு. (என்)

(தரு)

நாடு 84 நகராண்ட மன்னவா   பாரதம் தோற்க
நாளிட்டுத்தா என்று சொன்னவா
ஆடும் பரமசிவன்   கூடுமான வரைக்கும்
தேடிவக்கணம் வைப்பவன்   மடி நம்பிவதுண்டோ. (நாடு)

(கவி)

வெங்கையை மானும் கொல்லும் வேடனை உடும்பு கொல்லும்
ஓங்கிய பெம்மந்தன்னை ஓதிய யானை கொல்லும்
ஆங்கால மரியாக்கிள்ளி அரவத்தை தேரை கொல்லும்
நீங்காது நீங்களிந்த நெறி தப்ப ஜெயம் தாரதே.

(விருத்தம்)

தப்பிதமிதுவோ சுவாமி   சாஸ்திரம் பொதுவெவர்க்கும்
ஒப்பியே ஒருவர் கேட்க   ஓரவஞ்சகமாய் சொல்ல
எப்படி தாணி வதைப்பேபோ   வைவென்றேல் எனக்கு மென்று
அப்படி முகூர்த்தம் வைத்தா   வரில்லை என்பார் சுவாமி.

(சுபம்) (சுபம்) (சுபம்.)

கிருஷ்னன் தூது நாடகம் : கிருஷ்னன்

(கவி)

பாண்டவர் நினைக்கும் போது   பரவாசு தேவன் தானும்
வேண்டியே காண வேண்டி   வெண்டையம் கலகலென்ன
காண்டீபன் விஜயனாலே   காரணம் முடிக்க வேண்டி
ஆண்டவன் கிருஷ்ணமூர்த்தி   அய்வர்முன் வருகின்றனே.

(தரு)

அரிகரி கிருஷ்ன தேவர் வந்தார்   அய்வர் சபைக்கு
முகரி கிருஷ்ன தேவர் வந்தார்
கரியை ரக்ஷித்த மாயன்   காருத்தனெனும் உபாயன்
(சு) கனக நவமணி   முடிகளும் துலங்க
எனது மார்பினில்   திருவையுமிலங்க.   (அரி)

(தரு)

நம்பி சாத்தகி ஆழ்வார்   சன்மார்க்க முனிவோரும்
நம்பும் அடியாருக்கிடம்   ரக்ஷித்தருள் புரியும்
(சு) நாதனென்றிடும்   காரணப் போதன்
தானென்றிடும்   நாரணப் போதன்.   (அரி)

(தரு)

பேயின் முலைபாலுண்டு   பேதையை கண்டு களித்தின் 85
தாயும் தமையன் பக்கல்   ஆயர்பாடி ஒளித்தோன்
(சு) தாரதிலவையும்   பாரதப் போரதே
தெரதாய் துதித்திட   வாரேன் நான் தூது.   (அரி)

(தரு)

என்றும் என் திருவடியை   நம்பினவர்க்குத் தாசன்
அன்னை சாமியின் நாவில்   அருள்தரும் பிரகாசன்
(சு) அருமறை தேடியே   ஆனந்தப் பொருளே
குருவாய் வந்து   அனுதினம் அருளே.   (அரி)

(தரு)

தருமனே வாழி   நானும் சுகித்து   இருக்கறீரோ
தருமனே இவ்வுலகில்   பெருமை இணைத்துடன்
வறுமை இல்லாத செல்வம்   பெருகும்படி அளித்தேன்.

(கவி)

முரசு கேதனனே வாழி   முடிவினில் எனை நினைந்து
வரவழைத்தென்னவோ தான்   வாட்டமாய் இருப்பதேனோ
உனுடன் எந்தனுக்கு   உண்மையை உரைப்பாயானால்
திடமுடன் காப்பதாக   நீ தெல்வா அருளுவேனே.

(தரு)

வந்தால் சந்தோஷம் தான்   எந்தனரும் மைத்துனரே
ஏதுக்கு   அழைத்தீர்   தோதுக்கு
சிந்தையில் ஆனந்தம் கொண்டு   உந்தனிடம் தேடி தன்னை
சொல்லுமே   இன்று   வில்லுமே.

(தரு)

போச்சுதென்று என்னிடத்தில்   பேச்சியும் உரைக்க வந்தீர்
தங்கையே   சொல்லுவேன்   இங்கையே
ஆச்சுதே பதின்மூன்றும் தான்   வீச்சியே நடந்திட வாம்
தங்கையே   சொன்னேன்   இங்கையே.

(தரு)

தூதுக்கு போகவே   மன்னவா   என்னை
தாண்டி அழைத்தது   மன்னவா
வாதுக்கும் சூதுக்கும்   வகையாக நான் வல்ல
யேதுக்கு என்னிடம்   இப்படி பேசுரீர்.

(தரு) (90)

பாகம் தரவிடிலே வேகமாய் யுத்தம் செய்து
பார்த்துக்கொள் வைத்து வாளேன் தருமநந்தனே
பாவம் உனக்கு ஏதுக்கு பாவமாய் இருக்குமோ
பார்த்து நீ சொல்லுங் காணும் தருமநந்தனே.

(தரு)

யானை மதமடக்க வேண்டுமோ கண்டக் கோடாலி
அது விடாங்கிடுமோ ராஜதீரனே.

(தரு)

அருமை அன்பு வீமாக்கோனே ஆசீர்வதித்தேனே பூமா (ஆசீ)
(சு) பெருமை மிக உள்ள உத்தமனாகவே
மருகன் போல் வாழ்ந்திருக்க நிரந்தரமாய்.

(தரு)

கொடுத்திட்டால் நாடு கேட்கவும் முடியாது = வீமனே
திடத்துடன் நீ போய் விருத்ததை கேட்டுவா = ,,

(தரு)

வேண்டியே அடிபணிந்த காண்டீபனே நீயும் வாழி
தாண்டியே உனக்களித்தேனே = சந்தோஷமாக
பாண்டியன் மருகா கர்த்தனே.

(தரு)

என்னால் ஆவது ஏது கன்னியரே சொல்லும் = தங்கையரே
சொன்ன சபதம் போல மன்னர்கள் முடிப்பார்கள் = ,,

(தரு)

போங்கி அழுவதினால் நீங்குமோ வல்வினை = தங்கையரே
ஏஜமான் அய்வர்களும் நிஜமாய் இருக்கும் போது = ,,

(தரு)

வசமது கேட்கவோ மன்னனே - இந்த
வையகம் நகையாதோ சொன்னனே
உலகத்து அரியனை உங்கள் பாகம் கேட்டு
தருகா விட்டால் காணேன் சண்டைக்கு நாள் வைப்பேன்.

(தரு)

சாஸ்த்திர இணைந்தே ஆசீர் அளித்தேன் - (சாஸ்)
சாஸ்த்திர இணைந்தே வாழ்த்துவமாகவே
ஆண்டியோடிருள் அளித்தேன் நான் போகவே.

KP. D[illegible]

(கவி) (91)

சீராக நல்வருமே சொன்னபடி செல்லாமல்
திறந்து சொன்னப்பா இவ்வசன மைந்தனுக்கு
வாராய் நீ அந்தரங்க மண்டபத்தில்
பாராய் நீ பாரதமும் முடிக்கும் சேதி
பெருக நினைத்திடாதே தம்பி என்றும்
விளங்கிடவே இருவருமே பேசுவோமே.

(தரு)

(வ) வந்தவனை நீ கட்டிவைப்பாய் எவரெவர் தலைகளை வெட்டிவைப்பாய்
உத்தமனாக் கட்டிட உன்னாலே யாகுமோ
சற்றும் எளிதுமாய் சாமார்த்தியம் கொள்ளாதே.

(தரு)

என்னை பெண்ணாக எண்ணாதே இப்போ
நான் மொழி யொன்றும் பண்ணாதே
மன்னர் அய்வர்களில் வல்லவனோ நீயும்
உன்னிடம் சமர்த்தாலே உன்கைத் தென்னைக் கட்டுவாய்.

(கவி)

இன்பமாய் கேசவரே இந்த நல் உலகம் காண
தன்பதினாயிரம் நான் பெறும் உறவுங் கொண்டு
அன்புள்ள சாஸ்திர வல்லோன் அறிந்திடா வகையைக் கண்டு
ஐம்பதினாயிரம் நான் வடிவுடன் நெஞ்சில் மறைந்திட்டனே.

(கந்-ம்)

துன்னிய சபையிலென்னை துரத்தியே ஞானம் தன்னால்
என்னையும் வருந்த தன்னில் சதியுடன் கட்டக்கண்டேன்
தன்னை நீ அங்கு சந்தித்து தயவுடன் கேட்டனப்பா
அன்னிதம் நினைக்க வேண்டாம்.

(தரு)

அய்யய்யோ உயிர் போகுதே மைத்துனரே யிங்கு. (அய்)
வையமெல்லாம் ஒருமையாய் அனந்த மதுசூதனைக்கே
செய்த கொள்கை பொறுத்து அய்யய்யோ கட்ட விதிப்பாய், (அய்)

(கவி)

சந்தேகம் தெளிந்து வந்த சகாதேவ மணியே கேளாய்
தந்தேனே உனக்குச் சத்தியம் சாஸ்திரம் உரைத்ததுபா
இந்த ஓர் ரகசியத்தை இன்னிவமதியப் போறார்
முந்தியே தேவர் சாட்சி முருந்தனும் அளித்தேனப்பா.

(தரு)

வைகுந்தன் ரதத்திலேறி யானவர்கள் மேவர் தாவ
வெய்யிலேந்தன் வேகமாகவே = அதிவிரைவாய்
தெய்வயோக சம்பன்னன் போகவே
பாண்டவர்க்கு தூது செல்ல மாயன்பரி தேரிலேறி
பாரிடமே தேடி வந்தேனே = அரிகிருஷ்ண தேவர் (பா)
வேண்டியே விதுரன் மனை ஆண்டவனும் போக வேண்டி
வேணதோர் சந்தோஷங் கொண்டுமே = வேணு கோபாலன்
காணவே ஆனந்தங் கொண்டுமே.

(தரு)

மெச்சு மனைக் கண்புனைய விதுர ராஜனே
வேண்டி வந்த காரியம் நான் விளம்புவேன் கேளும்.

(தரு)

கருமனவர் பதின்மூன்று வருஷம் துலைத்து
காரணியில் உபலவியம் வந்து சேர்ந்தார்கள்.

(தரு)

குருநாட்டை பாண்டவர்க்கு கேட்க வந்தேனே
இவ்வயத்தை அனுப்படி செய்யப்போறேனே.

(தரு)

பத்தனிலே எனக்கு அன்னம் பகர்ந்திட வேண்டும்
பக்ஷமுள்ள எந்தனையே விதுர மன்னனே.

(தரு)

துரியன் சபையை நாடினர் - அரிகிருஷ்ண தேவர் - (துரி)
கரியை ஏற்றிய மாயன் கனக ரதத்திலேறி
அர்ச்சுனனோ வென்று பக்தர் அடிதொழ புஷ்பமாரி
(சு) அச்சுதனே பர நிச்சயனனே
பச்சை மேக வர்ண்ண மச்சவதாரன்.

(தரு)

சந்தன ராஜன் பெற்ற விந்தையுடைய வீஷ்மா
சரியே வீஷ்மா சரியே
வந்தவுந்தனைத் தேடி எந்தனிடம் பேசுவீர்
சரியே வீஷ்மா சரியே.

(தரு)

துரோண கும்பத்தில் வந்து பாரில் அவதரித்த
டாரியே துரோணச் சாரியே

நோய் எழுந்திருந்து கூடவென்னதோ பதில்
நீருமே கண்ணால் பாருமே.

(தரு)

காந்தார தேசமாளும் எந்தனுடன் பிறப்பே
தமையனே சகுனி தமையனே
துரியன் தம்பியரான பிரியமுள்ள மைத்துனரே
வந்தனே கால்கள் நொந்தனே
சரியாமோ உங்களுக்கு நெறியாய் இருக்கின்றீரே
கர்மமோ இதுவும் வர்மமோ.

(தரு)

அண்ணன் மகன் பெருந்திருவான் கண்மணி புலவரான
ராஜனே துரிய ராஜனே
பெண் கொடுத்த சம்மந்தியான் கண்ணனும் வந்திருக்கேன்
பாருமே கண்ணால் நீருமே.

(தரு)

எதிரில் விதுரன் வந்து என்னை அழைத்துப் போனார்
புசித்தேன் அவர் வீட்டில் ராஜ தீரனே.

(தரு)

இறவென்றும் உறவென்றும் எனக்குப் பேதமில்லை
இனி வரும் சேதிகேளும் ராஜ தீரனே.

(தரு)

மன்னவர் பஞ்சவர்க்கு தூதாகவே வந்தேன்
மகிழ்ந்து உரைக்கலாமோ ராஜ தீரனே.

(தரு)

உன்வீட்டில் அமுதுண்டு உன்னை வெறுக்கலாமோ
உண்மை நினைத்திருந்தேன் ராஜதீரனே.

(தரு)

வேண்டும் துணைவர் ஆண்ட நாட்டை கேட்க வந்தேன்
வெட்கி இருப்பதேனோ வேந்தர்களே.

(தரு)

காதகமாய் பேசுவதும் நீதியாமோ உந்தனுக்கு
கருத்தை அறிந்து பாரும் ராஜதீரனே.

(தரு)

(94)

90

பார்க்க வந்தேன் அவர் நாட்டையே உன்னை
கேட்க வந்தேன் ஒரு பாட்டையே
நாட்டை யுவக்கெல்லாம் பகிர்ந்திடும் அய்வருக்கு
காட்டினிலேயும் கலங்கிட லாகாது.

(தரு)

தேசம் தராவிட்டால் தர்மமா அய்ந்து
ஊராகிலும் விடு தர்மமா
உலகெல்லாம் கீர்த்தியாய் இருந்திட அய்வருக்கு
ஐந்து ஊராகிலும் விடுவாயோ வேந்தனே.

(தரு)

வல்ல உன் அண்ணைக்கு வல்லியே அய்ந்து
வீடாகிலும் விடு தொல்லையே
வீடாகிலும் விடு கலகமும் வேண்டாம்
காடாளும் அய்வரை காத்திடுவாய் நீயே.

(தரு)

இப்படி சொல்வது உபாயமா ஒரு
மனையாகிலும் விடு ஞாயமா
உலகெல்லாம் அய்வர்தன் கீர்த்தியழியாமல்
கலங்காமல் நீயுமே கண்டிப்பாய் தரவேண்டும்.

(தரு)

மதிகுல அய்வரும் வாடவே காண்.
வந்தேனே தூது போகவே
அது விதமாகவே அவர் நாட்டை கேட்டால்
பதியினில் கேலியாய் பரிகாசம் செய்கிறீர்.

(தரு)

வந்தது சந்திர குலம் மறுபடி குரு குலம்
வில்லவர் குலமல்லவோ ராஜர்களே
புருஷனில்லாத பெண்டு பிள்ளை எத்தனை உண்டு
பேசாதே வாயை மூடும் ராஜர்களே
குந்தி பிள்ளை பெற்றேன் என்று உந்தன் தாயார் சேதி கேட்டு
கோபி அவையும் போல • குந்தி உங்களை பெற்றாள்
கோகுல மாகி வந்தீர் ராஜர்களே
நடந்திடும் என்று சொல்லி திடமாக சொல்ல வந்தாய்
ஞாயம் தெரியும் போம் போம் கர்ண ராஜனே

K.P.செ[redacted]
7-வது [redacted]
L.R.[redacted]
[redacted]
செங்[redacted]

(95)

அறிவார்கள் உந்தன் பேரை உன் அன்னை தந்தையாரு 91
அகம் கொண்டு பேசுவாரோ கர்ணராஜனே.
தெரிவார்கள் உந்தனையே தேர்ப்பாகன் மைந்தனென்று
தேசம் பழிக்கும் போடா கர்ணராஜனே.

(கவி)

சர்ப்பமே கொடி படைத்த சத்திய மறந்த பின்னாய்
இப்புவி பாகம் தன்னை இயலுடன் கொடுக்கா விட்டால்
ஐப்படன் நாளை சன்னை உகந்துமே அய்வரைவர்
கர்ப்பனை யாகவே நீ கைப்பேட்டு தந்திடாயோ.

(தரு)

அகப்பட்டு கொண்டானே துரியோதனன் (அக)
அகப்பட்டுக் கொண்டானே திகைப்பட்ட மான் போல
(சு) தேன் மொழி கூந்தல் தன்னை முடிக்கவென்
நாணிட்ட சபைத்தை முடித்துப் பேரடைக்குவென்.

(தரு)

துரோணர் மைந்தனே இங்கு வரும் துரியன்
சகுனம் வஞ்சனையும் பாரும்
அரவக் கொடியோன் சூதும் அவன் செய்த மோசமும்
தரணி பூபாலருக்கும் தானது முறையாமோ.

(தரு)

அஸ்வத்தாமனே கிட்ட வாருமே வலி
அந்தர விபகாரத்தை பாருமே
சுந்தர நிலமாதி வந்ததும் என்னமோ
சந்திரன் மீதினில் சகல ஐய்யாவமோ.

(தரு)

காணாமல் போனாலும் போகட்டும்
கையில் கிடையாது மீட்டும்
வீணாய் நீ வந்து வெகு கோலமாச்சுது
காணாமல் துரியனும் கண்டிப்பவன் உன்மேல்.

(கவி)

இந்திரா சொல்வேன் கேளாய் இப்போது மறையோன் போல
மைந்தன் கர்ணனுக்காய் மனமது இரங்கி நீயும்
சுந்தர கர்ணன் பக்கம் சொகுசுடன் சென்று நீயும்
சிந்தையாய் கவசகுண்டலத்தை சிறப்புடன் தானமாய் பெற்று வாராய்.

உ

இராஜ[redacted]யாகம் கிருஷ்ணன்

(கவி) (98)

நாரதமுனிவர் வந்து [redacted] நால்வந்தரசரெல்லாம்
திரமாய் மகத[redacted]னை சிறைவைத்த சேதிதன்னை
கூறவே இண்டலிசன் கொற்றவர் சேதி சொல்ல
தேறவே மாயகிருஷ்ண தேவரும் வருகின்றாரே.

(தரு)

கருட வாகனமேறி கதைசிலை வாளாழி தண்டம்
புருஷ ரத்தினமென்னவே சாரங்கபாணி
பொங்குடனே வந்து மேவினான்.
எட்டுதிக்குமன்னர் போற்ற இன்பமாய் இசைகள்பாடி
பட்டு பீதாம்பர மின்னவே சாரங்கபாணி
பகட்டாக வந்து மேவினார்
அம்புவி மன்னர் நடுங்க யாகம்செய்து கோன் மிடுக்க
இன்பங்கொண்டவர் களிக்கவே சாரங்கபாணி
இமையவர் துதிக்கவே வாராரே
கோவியலூர் மேலநகர் சாலிகிருஷ்ண தாசன் போற்றும்
மால் திருச்செல் கேசவன் சாரங்கபாணி
மன்னவர்கள் முன்னே வந்தாரே.

(கந்தம்)

பரிதிஎதிர் அகப்பட்ட பனியைப்போலும்
பார்மதியைக் கண்ட தெருளிருளைப்போலும்
சுருதி முறை கொண்டவர்கள் பாவம் போலும்
கோதிமுடி அரசர்களை உங்களுக்கு
கருதிய தீவினைப்பறந்து ஓடியென்றும்
கடைசேர் உலகமெங்கும் கீர்த்தி ஓங்க
உறுதி பெருமலிந்த உலகையாள்வீர்.

(தரு)

உத்தமரே வாழ்வீர் ஜெயமுங் கீர்த்தி
பெற்றுமே வாழ்வீர்
பக்தியாக நம்மை பாங்காய் வரவழைத்தீர்
சத்திய வாசகசே சங்கதி அதிவிப்பீர்

(தரு)

இராஜசூய யாகமென்றால் பேசவும் எளிதல்ல
ராஜனே கேளும்பா தருமபூபா (ராஜ)

(97)

தேச தேசங்களை ஜெயித்திட்ட அரசரை
ஜெயமுண்டு பிறகாட்டி சுயம்பெற வேண்டுமே.

(கவி)

தருமகுல தருமபூபா சராசந்தராஜனுக்கு
சிசுபாலன் முதலாயுள்ள தேசபூபதியைத் தன்கை
வசமாக்கி இருக்கு மற்ற. வல்லவன்தனை மடித்தால்
பிசகிலா இந்த யாகம் பிரியமாய் நடத்தலாமே.

(தரு)

மனப்பருதுகள் சொல்லவில்லை மன்னா
நினைப்பு வேற வதுங் சொல்லு
அனுப்பும் தம்பி வீமனை அர்ச்சுனன் என்பின்னால்
அவனை மடித்து வாரேன் புவனமீதிலே.

(தரு)

வீமனால் கொல்ல விதியிருக்க அவனை
ஆமோ ஒருவராலே அருக்க
சோம குலேசனே துணைவரையனுப்பினால்
சொல்லும் அவனைக்கண்டு வெல்லுவேன் மயங்காதே.

(கவி)

ஏத்தனை சொன்னாலென்ன எங்கள் தேசத்துவண்மை
இத்தம் நீர் வைக்கவேண்டாம் இவபுத்திரமணியே கேளாய்
சத்தியவானே வந்த சங்கதி என்னவென்றால்
உத்தரபிக்ஷைக்கு வந்தோம் உகந்துமே அளித்திடாயே.

(கவி)

வருவது வருமே யென்றும் வாராதது வருவதுண்டோ
அருமைசேர் மகதமன்னா அந்தணரல்ல நாங்கள்
தருமருக்கிளைய வீமன் தனஞ்ஜெயன் இவர்களோடும்
திருவணி அதிகிருஷ்ண தேவனென்றறிவாயே.

(தரு)

பகைத்தேன் நானென்று பேசுறேய் சராசந்தனே
பதட்டமாகவே பேசுறேய்.

(தரு)

அறிந்தேனென்று முடுக்குறேய் நமதுக்கிரை
அன்பாய் வந்தோமே கொடுக்க.

(தரு)

துண்ட 91 னை நீவாடா சமர்கள் செய்ய (98)
துன்னவண்டம் நீ வாடா.

(தரு)

இப்படி கோபிக்க லாமோ ஏகுபாலா தம்பி (இப்)
அப்பா வீஷ்மாச்சாரியும் செப்பும் மொழியைக் கொண்டு
இப்புவி மன்னரெல்லாம் ஒப்பியே இருக்கக் கண்டு.

(சுபம்) (சுபம்) (சுபம்)

அரவான் களப்பலி நாடகம் : கிருஷ்ணன்.

(கவி)

அண்டமெண்ட புவனமெல்லாம் அளந்த சோதி
அங்கடலில் பாம்பணைமேல் பள்ளி கொண்ட நாதன்
தண்டமொடு சக்கரமும் வில்லுமேந்தி
தமித்தர்கள் மதமடக்க வந்த தீரன்
கொண்டலனி திருமேனிக் கமலக் கண்ணன்
கொடிய துரியன் செய்த விதமழிக்க
வண்டணியும் துளபமலர் ஆரம் வீச
மாயகிருஷ்ண தேவரிதோ வருகின்றாரே.

(தரு)

தேவக்கோபாலக் கிருஷ்ணன் வந்தார் - அரிமாயனான
தேவகியுன் பாலன் வந்தார்
தேவக் கோபாலக் கிருஷ்ணன் செல்வ ருக்மணி மார்பன்
பாவையர்கள் ஆலமேந்த பட்டுத்திரிகள் சூழ
(சு) பன்னிய முனிவரும் உன்னிய தேவரும்
துன்னியங்கே உறவே தன்னிகரில்லா. (தேவ)

(தரு)

இத்துகள் பளபளென்ன நெற்றியில் சுட்டிகள் துன்ன
சத்த தண்டைகளும் சதங்கை கல கலென்ன
(சு) சங்கமும் ஆழியும் செங்கதிர் நவமணி
தங்கிய கடகமும் வெங்கதிரென்ன. (தேவ)

(தரு)

நாரதனோடிய வேதா நீடும் பிரிய கெம்பீரன்
மாதவம் பெருகிய யசோதை மனம் பூரிக்க
(சு) மங்கூடர் வீசவே கந்த கோத்திரன்
ஏந்திர பந்தவர் சந்தலம் தீர. (தேவ)

(தரு) (99)

அகலம் சாலியில் வாசன் பகரும் வன்னியக் குலேசன் 95
புகலும் எங்கையனாரும் மகிழும் கிருஷ்ண சுவாமிக்கு
(சு) புத்தியும் வித்தையும் சுற்றமும் அருளிய
கர்த்தனென்றுமே உத்தமர் பணிய. (தேவ)

(தரு)

கொடிய துரியனை நீங்கள் மடியச் செய்யலா அவன்
அடியிலாழ்ந்துமே ஒன்றிய் கதிகலந்தீர்கள்
(சு) கொண்டானும் கொண்டானும் சம்மந்தியாகவும்
அண்டி வந்து நான் அம்பலமானேனே.

(தரு)

கெடுக்கும் துரியன் பகை முடிக்கும் காலத்தில் அவன்
நடக்கை புரிந்துமே அவனை அருக்கலாகுமோ.
(சு) கெட்டுதே எனும் விட்டு தெந்தனை
ஒட்டி அவனுடன் முட்டி வாழ்குவீர்.

(விரு-ம்)

கருத்துமே கேட்க வந்த தர்ம்ம புத்திரனே கேளாய்
அருத்துமே துரியராஜன் அவன் கேட்ட படியே எல்லாம்
நடக்கவும் உண்டு உங்கள் ஞாயம்பின் அறியப்போறீர்
விடுத்துமே வந்த சேதி விளம்புவீர் அறியத்தானே.

(தரு)

மதிகெத்து ராஜமன்னு வஞ்சகனை கொல்கொடி
(சு) மனதொத்தவா ஜெயத்திட
நாயமோ இது கனமோ இது.

(தரு)

மோசக்கார சேர்க்கையன் செகுத்திட்டான் துரியனுக்கு
(சு) ஒட்டி அவனிட கெட்ட புத்தியை
விட்டு வந்தனன் கெட்டி ஜெயித்திட.

(தரு)

இற்றம் பொருத்தனே இலைத்திர படைகளெல்லாம்
சித்தம் மகிழ்ந்துமே செகுத்தும் கொள்ளும் மனதாக
(சு) சிந்தை மகிழ்ந்துமே வந்த துரியனை
சந்திட பலியாய் முந்தி செய்யவே.

(தரு) 100

பாரதத்தில் 96 தமக்குள்ளே   பலி கொடுத்து வெல்லும்
தவறாமல் ஆயுத பூஜை   செய்வதோ சொல்லும்
(சு) ஜாலம் செய்யவும்   காலமல்லவே
நீலா சமாதான   வேளையே.

(கலி)

சல்லியன் தன்னை வைக்க   சாய்ந்தனன் சூரியன் பக்கல்
வில்லாளி தன்னை வைக்க   வேர் அறும் ஐவர் பூண்டு
நல்லவரானை வைக்க   நமக்கவன் சொந்தமல்ல
செல்வம் செல்வதற்கு   செட்டியார் இருக்கின்றனே.

(ஜம்பை தரு)

பகையாளி தனக்கு இனி   பலியிடுக்க அரவானும்
வெகு கேட்டு மகிழ்ந்து கொண்டு   விதமதியேனே.

(ஜம்பை தரு)

நாளைய ராத்திரி பூஜை   நடத்தும்படி நேர்த்தம் வைத்தேன்
வேலி நல்ல வேளையிது   அளவில்லா கடபலிக்கு.

விருத்தம்

சித்தமாய் இருப்பவனென்று   செல்வனை அரவதீரா
பெற்ற தாய் தந்தைமார்கள்   பிழைசொல்லத் துணிய மாட்டேன்
சுத்தமாய் அவ்வர் தன்னை   சோதித்து பதிலுரைப்பேன்
சித்திர நாககன்னி   செல்வியை அழைத்து வாராய்.

(விருத்தம்)

தங்கையே நாககன்னி   தாயே நீ சுகமாய் வாழி
இங்கிலே சூரியன் வந்து   இருந்திட கடபலிக்கு
பொங்கமாய் மகனை கேட்க   பொருந்தினன் அவர்களுக்கு
அங்கமாய் இருப்பவனென்று   அதையுனக்கு அறிவித்தேனே.

(தரு)

ஆதிசேஷன் மகளே   என் தங்கா இனி இங்கே
அழுது புலம்பாவேனோ
நீதிவா பதிபோனி   செத்தியதிந்துமே
(சு) நெரியாகவே பரிபாலனம். வருவான் பலி தருவான். (ஆதி)

(தரு)

வர்ணப் பசுங்கிளியே   என் தங்கா இனி இங்கே
வாடித் தவித்து மென்னே

என்னை வெறுக்கவும்   மன்னவருடன் கூடி
(சு) இன்றும் என்றுமே   அருமைப்பலி
தருமென்றுமே   தனை கேட்கவும். (வர்)

(தரு)

மகனை பலி கொடுக்க   என் தங்கா இனி இங்கே
வலுவாதம் செய்வதுண்டோ
ஜெகமானவும் சூரியன்   மனம்போல் நடக்கவும்
(சு) நேரமாகிய காளின்சியே. அரவானிடம் உரவாகுமே. (மத)

(தரு)

மங்கை நீ லோன்மணியே   என் தங்கா இனி இங்கே
மயங்கித் தவிக்காதே
தங்கமே அரவானை   இருக்காதே பலியென
(சு) தனை செய்யவும் முடியாதினி. கொடிமின்சியே வடிவே. (மங்)

(விருத்தம்)

வஞ்சியே மகிழ்ந்து கேட்ட   வரமது தருவேனம்மா
அஞ்சியே தவிக்கவேண்டாம்   அவ்வலை மனம் சோதிப்பேன்
கொஞ்சியே அவர்கள் தம்மை   கேட்பதை கேட்டுக்கொண்டும்
பஞ்சணை நடுவிறந்த   பார்த்தனை வரச்செய்வாயே.

(பாண்டவர்படம்)(விருத்தம்)

பரமனார் அருளைப் பெற்ற   பஞ்சபாண்டவரே கேளும்
அரவானும் சூரியனுக்கு   அவயம் உயிர் கொடுத்தால்
மறவாமல் கடபலிக்கு   வாரேனென்று உரைத்த இந்த
உறவாகி இதைக்கதாலுங்க   விஷ்டத்தை சொல்லுவீரே.

(தரு)

பலியாக்க   பலி மாசக விதிக்கிந்த
அலியாருதீர்   யாவென்ன செய்யவாம்
(சு) அரவபாலனை   பருவமின்சியே
மருவி விதைத்திட   சூரியன் விடுவானோ. (பர)

(தரு)

தர்ப்பனை செய்யும்   சதிகாரபாவிக்கு
கர்ப்பினை தாரா   கடபலிகிடைக்கது
(சு) கலை கொண்டாலும்   தேவுமலை பாவி
பாவிமரியவை   அவருமுடித்திட

(தரு) (102)

98

இளப்பமென்னவே எங்கே தவிக்கிறீர்
கடவுள் என்பதை கண்டதில்லையோ நீங்கள்
(சு) கருத்து அவயவம் உடலில் கொஞ்சமாய்
அமைவிப்பது வருவாள் போர் முகம். (இள)

(தரு)

சொல்லுவேனொன்று சந்திர அய்யரே
நல்லகாலம் நமக்கிப்போ வந்தது
(சு) நித்தி தரியனும் வைத்த காரியும்
பத்தி புலட்டவும் வெற்றி நம்மதே. (சொ)

(கலி)

மறைவேந் தனிலுதித்த சாஸ்திரிமாரே சொல்லக்கேளீர்
தரணியில் இன்றுதானே தர்ப்பணம் செய்கின்ற
உரை செய்யும் அமாவாசை ஜோதி யோகங்களும் உரைத்து
உரைவிடா இருப்பதேனோ ஜோதிடர் அறியத்தானே.

(தரு)

பரிவாக பஞ்சாங்கம் பார்த்தீரோ
பார்த்தெனக்கு பதில் சொல்வீரோ
சொல்லும் அமாவாசை துவக்கத்தை அறியாமல்
வல்லமை கண்டிங்கே வாய் பேச வந்தீரோ.

(தரு)

பஞ்சாங்கம் தன்னை நன்றாய் பாரும்
பார்த்து பதிலைக் கூறும்
கூறும் அமாவாசை இனிமேல் இன்றைக்கே
சாருமவர்களெல்லாம் தர்ப்பணம் செய்யவே.

(தரு)

இருவரும் கூடி வந்த போதே அமாவாசை
இன்னும் வரவேயுண்டோ இப்போதே
இருவருமாக இங்கே வந்த போதே
சரி சரி இன்றைக்கே அமாவாசை.

(தரு)

குஞ்சிரிப்பு கொண்டு நகைத்தார் மனதிலெண்ணி. (குஞ்)
அஞ்சாமல் உலகத்தில் அமாவாசை இன்றைக்கே
சஞ்சலங்களில்லாமல் சரிதம் விட்டபோதே.

(தரு) (103) 99

தருமருக்கு உந்தன் தாய் தந்தை மார்களுக்கும்
சம்மதமோ நீ புவியிருக்க
(சு) தருமலோலனை அவமதிலனே
சமய மோசம் உண்டாகுமோ சொல்லும்.

(தரு)

அப்பா நீ இந்த கடவுள் என்பதை
அறிந்திருக்க மாட்டாய் அதை சொல்வேன் கேளாய்
(சு) அதிக்கைக் கண்டுமே சரிகை கொண்டு
அரக்கர் உடல் அழிபுத முண்டு.

(விருத்தம்)

காருங்கள் புவியில் நீயும் சாகாமல் பாவத்தில்
அருள் கொடி மீட்டுத்தவீரன் அவனே பூதலி
பெருந்திரு வரம் பாலித்தேன் பிரியமாய் தந்து அய்யம்
பெருக்கத் தந்தாரிப்போ ஜனகனும் போகலாமே.

(சுபம்) (சுபம்) (சுபம்)

சுந்தர மாலையிருவாட்கம்: கிருஷ்ணன்.

(கலி)

அண்டமெண்ட புவனமெல்லாம் வயிற்றில் வைத்து
ஆதரித்து படியளிக்கும் ஆதிமாயன்
தண்டலையமாலையது மார்பிலாட
தங்கத்திர செங்கையுடன் மீதிலேறி
கெண்டை விழிமாதர்கள் சங்கீதம்பாட
கெம்பீரமுள்ள சத்துருக்கள் வாட
புண்டரீக மெய்விளங்க கிருஷ்ணமூர்த்தி
பூரித்து தரியன் முன்னே வருகின்றானே.

(தரு)

அரவணை சயனன் திருவேங்கட நாதன்
ஆதிநாராயண மூர்த்தி வந்தேன் இந்த
சோதி சுடரொளியாய் நின்றேன்
ஆதி த்ரேதா யுகத்தில் அயன் தனை உண்டு செய்தேன்
அரித்து நான் குலத்தை களித்து மனமகிழ்ந்தேன்
(சு) அண்டத்தை ஓரடி அளவை அளந்தேன்
கடந்த மாபலி கர்வத்தை ஒழித்தேன். (அர)

(குரு)

சக்கரம் கதை கோதண்டம் சாரங்கம் சங்கும் தாங்கி
சாயி கிருஷ்ண மூர்த்தியும் நானே ஜெகரஞ்சகன் (சாயி)
(சு) சக்கினை தாசர்கள் என்னை மதித்தேன்
சண்டாள ராக்ஷர் இனமதை அழித்தேன். (அர)

(குரு)

பாதமதை போற்றி செய்த பண்புடைய மாதவனே
ஆதரவா என்னையும் அன்புடனே வாழி வாழி.

(கவி)

வஞ்சகம் கபடில்லாத மதிவல துரியா வாழி
மிஞ்சியே கீர்த்திமன்ன விளம்புவாய் வந்த சேதி.

(கஞ்சம்)

மருமலர் மார்பா உந்தன் மகளுக்கென் மகனை வேண்டி
வருகவே மன மகிழ்ந்தேன் வந்ததே போதும் பெண்ணை
இருதய மனங்களிக்க ஈயும்.

(குரு)

என்ன பரிசம் தருவாய் துரிய பூபா (என்ன)
என்ன பரிசம் தர மன்ன நினைவு கொண்டு
உன்றன் பெண்ணை வேண்டி என்னிடம் நாடி வந்தாய்.

(கஞ்சம்)

சரி சரி சதை விற்றல்லோ சங்கடம் தீர்க்கப் போகேன்
நரி நரி போன்றென்றிலே நேசித்து மொழிவதன்றோ
இரு இருவான எந்தன் தோபாலப் பெட்டியுண்டு
அதுநிறைய தந்தாலே

(குரு)

அதுவே பரிசமாமே துரியபூபா (அதுவே)
அதுவே பரிசமாகும் இதுநிறைய தந்தாலே
அதிரூப சுந்தரியை இசைந்துடன் தருவேன்.

(குரு)

பொன் மிகுந்த மன்னவனே போதும் போதும் சொன்ன வார்த்தை
என் மனது இச்சையாமோ துரியபூபா (என்)

(குரு)

பொன்னளவு காண வந்தேன் பூமானே அமர்ந்த வந்தாய்
என்னடா புதுமை இருக்குது - இந்தப் பொன்னிலே. (என்)

(குரு)

பொன்புதனை காட்ட வந்தேன் பேதகமில்லாத மன்னா
பொன்புதனைத் தூக்கி காட்டுவேன் = அளவு காண (பொ)

(குரு)

தூக்கிக் காட்ட வேணுமிப்போ சுந்தர அனுமந்தனே
பார்த்தனைத்து வாருமாதவா - கொடிக்குள்ளாக. (பார்)

(கவி)

அற்புதமாக வந்த அனுமந்த வாழி வாழி
பெரிப்புள்ள கனமெடுத்து பொன் தூக்கி அளந்திடவே.

(குரு)

பார்த்தாயோ துரிய பூபா பசும் பொன்னும் புதுமையிதே
காற்றினிலே ஓடிப் போக கால் பெட்டி அளவு கண்டேன்
மாத்திடத் தாம்பூலம் தான் வகை சொல்லும் இக்கால் பெட்டி
சேர்த்திடும் இல்லாவிட்டால் திரும்பி ஓடுவாயே.

(கவி)

திரவியம் இருந்து சிந்தை துரியனும் திகைக்க கண்டேன்
பிரமாக இடைந்து போக பேச்சுக்கில் அரியவானேன்
பரிவாக வளரச் செய்ததாம் பாரஇக்கால் பெட்டிக் கண்டோம்
உலவாக கால் பெட்டிக்கு ஒருமொழி சொல்லுவாயே.

(கவி)

சுந்தர மகனே வாழி துரியன் தன் மகனுக்கின்னை
தந்தேனன் உந்தன் பாக்கியம் உன் அறிவினில் அறிவாயே.

(குரு)

அவனே உலகில் வல்லவன் துரியன் மைந்தன்
தவறில்லா செல்வம் வாய்ந்தவன்
சிவன் செயலாலே அந்த செல்வம் கிடைத்ததம்மா
(சு) சிந்தையும் வாடி நொந்திட வேண்டாம்
வந்துமே பதில் மொழி தந்திடலாமோ.

(குரு)

அன்னக்கிளியாலே என் அருமை மகளான சுந்தரியே
சொன்ன மொழியைத் தள்ளி வந்து சோதிக்கிறாய் மாதை
(சு) சுந்தரியே உன்னை எந்த இடம் தனில்
தந்திடவே எண்ணி வந்ததைக் கூறும் நீ.

(106)

(தரு)

பட்டமதை இழந்தானவர் பாவி தங்கையை அழியவிட்டு
வனவாசம் போகவிதி வந்து நேர்ந்ததே அம்மா
(சு) மெல்லியைப் போலவே செல்வமில்லாமலே
தொல்லைகளாகுமோ நல்லதோ அம்மணி.

(கவி)

வடிவான எந்தன் மகனை நீ கேளும் வளமான துரியனும்
பழமொழிகள் கான என்தங்கைக்கு பரியங்கள் தந்தாயென்னை
நீடமான தங்கையவளை கொண்டுமே பார்த்தேன் சிந்தை களிக்கமனமும்
அடவாக நானே செய்ததேனம்மா

(தரு)

அருமை படவும் ஆக்கதே என்தங்கையானதும் (அருமை)
அருமை கண்டறிந்து ஒடுங்கிமனமும் நொந்து
தகைவே உந்தனை பெருமை படவுமானேன்.

(தரு)

எந்த விதம் வந்து பேசுவேய் துரியனுக்குப் பெண்ணை
தந்ததென்று மனம் கூசுவேய்
உந்தனை விஜயனுக்கு தந்து நீ தவித்திடவும்
சிந்தையுங் கலங்கிவாடி கண்பிசைக்கப் பார்ப்பதுண்டோ. (எங்)

(தரு)

பஞ்சவர் வனத்தில் வாடவே உங்களுக்கெல்லாம்
சஞ்சலம் மிகுந்து வாடவே
ஏந்திழை மகளே கேள் நோயமோ உந்தனுக்கம்மா
கண்ணில்லாமலே வாடி கண்பிசைக்கப் பார்ப்பதுண்டோ (பஞ்ச)

(தங்-ம்)

என்னாலே குற்றமுண்டோ என்னிடத் தங்கா நீயும்
முன்னாலே வந்து கேட்டால் மொழிவேனோ இல்லையென்று
உன்னாலே குற்றமம்மா உனைப்பெற்றேன் நன்மை துன்மை
பின்னாலே அறியப் போவாய்.

(தரு)

போகாமல் நடந்திடுவாய் அரண்மனைக்கு (போகா)
பேசவும் ஆகுமோ ராஜனுக்கீந்திட
நேசமாய் தந்திட்டேன் யோசனை உண்டோ.

(107)

(பிராமணர்)(கவி)

அருவையும் மகனை அன்பாய் அனுப்பிடமாட்டாளென்று
பிரியமாய் அதிமாயன் பிராமண வடிவங்கொண்டு
தருமசாஸ்த்திரங்களோடு தள்ளாடி தடியை ஊன்றி
பெருமை சேர் கங்கை முன்னே பிராமணர் வருகின்றாரே.

(தரு)

அதிநாராயணர் அந்தணராகியே
வேதியனாகியே விரைந்து நடந்தாரே
அதிநாராயணர் அபிமன்ன ராஜனுக்கே
மாது சுந்தரியாளை மணமது செய்ய வேண்டி
முத்துக்குடை கவிய முன்கை கடகமின்ன
சித்தம் மகிழ்ச்சியாக தேவாதி தேவனை
காவி வேஷ்டிகள் பூண்டு கனகபூஷண மின்ன
தாவி நடை நடந்து தள்ளாடி தடியை ஊன்றி
தங்கை சுபத்திரை தன்மனை நாடியே
பண்ணிய வேதங்கள் பலவகை பாடியே.

(தரு)

தென்தேசம் வரதராச்சாரி திருமகள் சுந்தரிக்காக
திருமணத் தீர்க்கவே போவேன் அம்மணியே.

(கவி)

தந்தையரோ வனவாசம் செய்வாரிப்போ
தாயாரும் பிள்ளையுடன் வருத்தம் தரும்
சொந்த அம்மான் மகளாகும் இவர்க்குப் பெண்ணும்
சோபனமும் வாதிட்டு செய்ய தகும்
சிந்தையிலே அச்சமில்லை எதிர்த்த பேரை
ஜெயம் பெறவே ஜெகநாதன் வந்தாரம்மா
இவ்விதங்கள் சூதென்று நம்ப வேண்டாம்
எம்பிரான் வரமீது பெற்று போகுவாயே.

(தரு)

சந்திர குல மன்னவனே உந்தன் மகனை சேர்ந்திடுவாய்
ஜாலமோ செய்ய கோலமோ.

(தரு)

குற்றமில்லை சத்திய தீரா உந்தன் திருமணமும்
கூறுவேன் நீறை வேறுமோ.

கே.பி. செல்வகுமார்,
மாவட்ட பொதுச்செயலாளர்,
தமிழர் தெருக்கூத்து கலைஞர்கள் இயக்கம்
திருவண்ணாமலை மாவட்டம் (தெற்கு)

(108)

(தரு)

நாடி வந்தவளை கைவிடலாம் ஏற்றதோ சுவைபுகன்று
என்றிதோ போக என் செய்வேன்

(தரு)

தாண்டி போக வீரம் கூறி மீண்டு போக என்னை அருகில்
தள்ளுவாய் இன்பம் கொள்ளுவாய்.

(சுபம்) (சுபம்) (சுபம்)

13-ஆம் நாள் சண்டை நாடகம்: கிருஷ்ணன்

(கவி)

மதிகுலத்தில் வந்துதித்த ஐவரவர்
மாமறையின் விதிப்படிக்கே வகுத்தியற்ற
துதிபெறும் பசுந்துளப முடியோன் தானும்
பதின்மூன்நாள் பகையுடனே மனதிலெண்ணி
அதிவீர சுவனெனும் வக்கிரதந்தன்
அம்சமென தோன்றியதோர் அபிமன்னன் தன்னை
கொதி கொளவே இன்றமரில் மடிப்பேனென்று
கோபாலக் கிருஷ்ணனிதோ வருகின்றானே.

(தரு)

பங்கயக் கண்ணனிதோ வந்தார் அன்பு மிகுந்த
பக்தர்கட் கேவலம் தந்தார்
பொங்கும் திருமுகத்தில் பொன்னிற நாமந் துலங்க
சங்கம் அழியும் வில்வாள் செங்கரம் தனில் விளங்க
(சு) தங்கமாமணி பணிகளும் வீச
புங்கவர் யாவரும் புகழ்ந்துமே பேச. (பங்)

(தரு)

வெற்றிசேர் விஜயன் மைந்தனானவன் வலிமிகுந்த
வீரவான் அபிமன் என்னும் பேரான்
இன்றுநாள் அமர்முகத்தில் நன்றான அணியில் வைத்து
கொன்றிடுவேன் சூழ்ச்சியினால் இன்றுமே கோபாலக் கண்ணன்
(சு) டுமடும் சல்லரி பேரிகைபாட
டமருங்கின்னரி தாளங்கள் போட

(கவி)

வேதமும் மாதவர்க்கேன் எதிரான ஐவராசர்
அமர்களம் தன்னில் இன்று அன்புடன் அதிப்பதாலே

(109)

விமலனவன் போக வேண்டும் மெல்லி ருக்மணியாள் தன்னை
கமல வாசகியினுடன் கன்னியை அழைத்து வாரீர்.

(தரு)

கலங்குகின்ற நாயகியே கமலமுக வதனியே
பரம்பொருள் நிறைந்திருக்க பத்தினியே சுகித்து வாழி
(சு) பலகாலமும் நலமாகவே
இலமாமணி தலமீதிலே.

(தரு)

இஷ்டமென் பிராண சகியே எப்போதும் என்மேல்
பக்ஷம் மிகுந்த சகியே
அஷ்ட பாரியில் மிக்க அன்பில் சிறந்தவளே
(சு) அமர்களம் தனில் ஐவராசர்கள்
எமதுள்ளம் கோரியே ஏற்றிடச் செல்கிறேன்.

(தரு)

பயம் வித்தகள் ஒன்றும் இல்லையே - பாவையே நீயும்
பதறிவாடாதே தொல்லையே
கடிமணங் கமழும் நல்ல கமலமலர் வாசகியே
(சு) கார்த்திட ஐவரை வார்த்தையின்படியே
சேர்த்திடும் அவ்விதம் முடித்திட வேண்டும்.

(கந்:ம்)

மானமில்லை என்றுரைக்கும் மாதுருக்மணியே கேளாய்
கனிவுடன் ஐவர் தம்மை காதலா கண் போல் காக்க
எனக்கும் வாக்குதிப்போ பிடிவாத ஐவர் தம்மை
கனமுடன் யானும் காத்தால்.

(தரு)

உண்டு ஐவர்க்கு லாபமே அதை
உணராமல் பேசுவாய் கோபமே
பண்டு மொழிப்படி பாண்டவர்க்குப் பலி
பாவனிருந்தால் மேலும் நமக்கென்ன வலி.

(தரு)

முன்னால் வரப்படி மானே அன்று
முடிந்தாலும் அரவானும் தானே
என்னை விடாது எப்போது மில்லையே
கன்னி உளறியாள் கலங்குவதேதுக்கு.

(கவி)

 (110)

அலர் மெகவுதனியாலே அம்பிகை பாகனை
விலகிலா பீமனம்சம் ஆகிய விஜயனுக்காய்
வலவனும் ஆகி நின்றோன் என் மெத்துவம் குறைந்திடாது
நலம் புகழ் நாரணர்க்கு.

(தரு)

தாழ்வு எக்காலம் இல்லையே ருக்மணியாளே
தடுத்தால் வருமோ தொல்லையே
வாழ்வாகி நாயகமே வஞ்சி ருக்மணியாளே
மாறாத நேசத்தாலே ஏதேது நடத்துவானேன்.

(தரு)

விண்டவர் தனை பகைத்த துண்டவை கருவறுத்த
வீரவில் விஜயனை மேவும் வாழியே
பாரதில் அரிவளித்தேன் நாளும் வாழியே.

(தரு)

சந்திரகுல மணி தீபா ஒருசங்கடம் நேர்ந்தது பூபா
வந்துதே இன்னளில் உந்தனுக்குத் தீம்பு
எந்த விதமென்று எடுத்துரைன் சொல்லுவேன்.

(தரு)

விற்குரு தோரணரும் நாடி விருதுகட்டி வாலசன் தேடி
திக்குதே மனம் தேவனும் ஏன் செய்வேன்
பக்குவ நீதர்க்கொன்றும் பரந்தாமனே யேயனை.

(கவி)

வஞ்சகத்துரியோதனன் வகுத்திட்ட சூழ்ச்சியாலே
சஞ்சயக்கனிங்கன்றோ சமரது செய்யும் போது
நெங்கு நீ நினைத்ததாலே நெடியமால் வந்து காத்தேன்
மிஞ்சியே அஞ்ச வேண்டாம் விதமதை புரைப்பேன் யானும்.

(தரு)

நலிய வேண்டாம் துரியன் சேனை வலிய வந்தழைக்கும் போது
கலியது வந்தனுகாமல் காக்க வேண்டுமே.

(தரு)

சுத்துரு துரியன் படை சூத்தியே ரணகளத்தில்
சக்ரயூகம் வகித்து சமர்க் கெழுந்தாரோ.

(111) (கவி)

பார்த்தனே பண்ணவேண்டாம் நான் யுத்தத்தில்
பகதத்தன் மடிபடவே துரியன் சேனை
வேர்த்துமனங் கடிந்துரைக்க துரோணாச்சாரி
விரத மொழி தனைப் பேசி தருமன் தன்னை
நேர்த்தியுடனே பிடிக்க வரவேனென்று
நிகரில்லா மகர யூகம் வகுத்து
பேர்த்தடி வைத்திடாமல் முன்னும் பின்னும்
பிசகில்லா காவலது புரிந்திடுவரே.

(தரு)

சஞ்சய கனிங்கதிரனே இவர் சண்டையில் மெத்த சூரரே
வஞ்சகத் துரியனுடம் வாக்குரைத் தனுப்பி
வலிய சண்டை செய்ய புலிபோல வாராரே.

(தரு)

பதறாதே பொறும் பொறும் மைத்துனா
பதறிடல் ஆபத்து பார்க்கினே
மிதமில்லா சேனைகள் மீறியே வந்திடும்
கதமாக பேசிடும் காரணம் அறியாயோ.

(தரு)

மைத்துனா என் மொழி தள்ளாதே உன்
மனதில் யாதொன்றும் வையாதே

(தரு)

சித்தம் வாடாதே சுத்த கெம்பீரன்
ஜெயவீரவானபின் அஞ்சாதே
மெத்தவே அணியில் இத்தத் நிறுத்த
அடிமை வருமோவென்று அஞ்சாதே
(சு) மீரியே சேனையை கூறது செய்துமே
வாரிப் போரிட்டிடும் வீரியனுக்குதே.

(தரு)

சொல்லுவேன் நானே செல்வனும் தானே
துணிவுடன் பதினேழும் நாளமரிலே
சல்லியன் தன்னை தண்டிவல் மோதி
சமர்களம் தன்னில் மூர்ச்சை யாக்கனே

(சு) தன்னைப் பாட வீரனை அடைவுடன் யாவுமே
படைப் பினில் வைத்திட கெடுதி வராது.

(கந்.ம்)

இதயமும் வாடுகிறதிம்மா எழில்வாள விஜயா கேளாய்
மகன் பிறைக்கும் மட்டில்லா பலம் படைத்தோன்
அதுவிதம் அறியமாட்டாய் அமருக்கு அடங்கா சூரன்
புகரிட துரோணர் தன்னை,

(தரு)

பற்குணை வதைத்திடுவானே துரியன் சேனை
மங்கலை வதைத்திடுவானே
திங்கள் குலத்தில் வந்த தீரனுக்கு எதிரியுண்டோ
அங்கமும் வாடாதே எந்தன் தங்கை இடம் கேட்டறிய்யும்.

(தரு)

தங்கையே சுபத்திரையே இங்கினி வரவழைத்த
சங்கதி உரைக்க மனம் வாருதம்மணி
திங்கள் குலத்திலகன் பாங்கினன் உனது நாதன்
செங்களத்தில் மாளவினி ஆக்குதம்மணி
(சு) தீரக் குறை இதுவோ தங்கா பேராய் விளங்குது போ
மாருகப் புகழ் ஏதோ வேணுதும்.

(தரு)

வஞ்சகத் துரியனவன் பஞ்சவர் பூண்டு நீங்கிய
மகா சூது செய்தானம்மா தங்கையவே
சஞ்சயக் களிக்க தேனே வெஞ்சமர் அனுப்பிடவே
தனஞ்செயன் மன்னோ நின்று தங்கையவே
(சு) சங்கையகப் பேச பெரும் பாங்கமோ குதம்மா
உன் கணவன்றியினி உயிர்தரியானே.

(கந்.ம்)

அவையும் எந்தங்கையவே அர்ச்சுனன் உனது நாதன்
மானத்தைக் காக்கவேண்டி மல்லுக்குச் சென்று விட்டால்
போனதோர் சமயம் பார்த்து சூரன் துரோணாச்சாரி
தானவன் வந்து தர்மமன்,

(தரு)

தன்னையே பிடித்துச் செல்வானே — துரியராஜன்
முன்னையே அடித்துக் கொல்வானே

கன்னியே உடனே காவலர் காவல் பதி சேர் வாரம்மா
தகைமையுடனே காவல் தமருக்கு வைத்தாலே.

(தரு)

சுகமென்று சொல் மொழி போலே எந்தன்
சோதரியே நடந்தாலே
மிகபல தீரனும் வீரவாளபிமன்னன்
தகைமையுடனே காவல் தமருக்கு வைத்தாலே.

(தரு)

மைந்தனென்று மனம் வாடுறேய் விஜயன்
மாண்டுவிட வந்த தேடுறேய்
சுந்தர தனஞ்செயன் சொல்மொழி தவறானே
அந்தணன் வந்தாலே அபிமனுங் கொல்வானே.

(தரு)

விதிவசமென்று சொல்லி என் அம்மா என் தங்கா.
வெம்பியழுகாதே
அதிகபலசாலி அஞ்சாத என் சிங்கன்
(சு) அற்பனென்றுமே கர்ப்பவனிடம்
சொற்ப மாகனி செப்பலாகுமோ.

(தரு)

பாரத வீரனென்று என் அம்மா என் தங்கா
பைங்கிளி நீ அறியாய்
வீரவாளபிமன்னன் அதிமகான் போரிலே
(சு) விகர்ன்னன் சாரதி ரதமும் குதிரையும்
மிகவும் பொடிபட அதமே செய்தவன்.

(தரு)

தங்கையவே என்னை வைய்யாதே நீயும்
தயங்கியே மனம் நைய்யாதே.
மாங்கல்யம் நிலைக்கவும் உன் மன்னவன் பிழைக்கவும்
இங்கு உனக்குச் சொன்னேன் என் மீது பிழையேது.

(தரு)

மைத்துனரே என்ன ஜாலம் நீயும்
செய்த கதிக்கு இனி காலம்
சத்துரு அனுப்பிய சஞ்சய சேனைகள்
சங்கையாகப் பேச எம்பெரும் பாங்குமும் அல்லவோ.

[illegible]

[illegible]

(தரு)

[illegible]

[illegible]

[illegible]

(தரு)

[illegible]

[illegible]

[illegible]

(தரு)

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

(தரு)

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

(தரு)

சக்ராயுதம் வாங்கத் தொடு
கண்ணா அந்தம் விரித்தானே
நிலத்தில் வெற்ற வீரவாளையேந்தினான்
பக்கத்திலே அர்ஜுனா பார்த்து இருப்பவனோ.

(சுபம்) (சுபம்) (சுபம்)

18-ஆம் போர்த்தன்னை நாடகம் கிருஷ்ணன்

(கவி)

அண்டமெல்லாம் அகில மெல்லாம் அளவுகண்ட அனந்த சோதி
கொண்டல் வண்ணியனார்க்கன்பன் கோவிந்தன் அய்வருக்கன்பன்
சண்டையில் கையில் யாதும் தொடேன் என்று சொன்ன
தொண்டு செய் பார்த்தசாரதி தோழுடன் வருகின்றானே.

(தரு)

பாண்டவர்க்குத் தொண்டன் பார்த்த சாரதி [illegible]
பலபிறப்பை எடுப்பதும் கோதை - திருமேனியில் வருவோர்
பரந்தாமன் என்றும் பேர் கொண்ட
நீண்ட பூமி பாரத்தை நீக்கித் தீர்த்து வைத்தேனே
கொடிய அசுரர் படை எல்லாம் சமர்க் கொலித்தேனே
கீர்த்தியும் நானே பர் கீர்த்தியும் நானே
(சு) நீண்ட மண்ணவர் என்னை மதித்தேனே
பண்டைக் கோ உலகினில் [illegible] (பாண்)

(தரு)

கொற்றக் கர்ணனுக்கு உயிர் காத்துப் பதம் கொடுத்தேனே
வீடுபுன்னல வித்தைகேடு சொன்னேன் உயிர்க் கொடுத்தேனே
பீமனுக்கு உரைத்தேன் ஆதி பலம் [illegible]
(சு) பலமுள்ள வீரனை அதமாய் செய்தேனே
இவ்வரசர்க்கு கீர்த்தி மானனே. (பாண்)

(தரு)

அய்வர் தவிர மற்ற யாவரையும் விடேன்
செய்யும் ஜெயம் துரியனுக்கு ஜெகமுழுதும் கொடுப்பேன்
துரியனைக் கொல்வேன் அவன் சேனையை வெல்வேன்
(சு) அவனுடைய தேரையை அடக்கிய விதம் போல்
சர்வேதும் குருநாதன் சண்டையை கெடுப்பேன். (பாண்)

(தரு)

திருவளர் பாத நகர் வாசனாகிய கிருஷ்ணன்
செந்தாமரை நயனன் வந்தார் வந்தாரென்று
தேவரும் புகழ மற்ற யாவரும் மகிழ
(சு) எத்துணித் துதிகள் வித்தைகள் அறிவேன்
சத்துருக்களைக் கொத்துடன் கொல்வேன். (பாண்)

(கவி)

மாதவா சொல்லக் கேளாய் வண்மைசேர் கொலுவில் வந்தோம்
சேதிகள் நகர்வை மத்தை நீக்கியும் உரைத்த பின்பு
நீதிவா அய்வர் பக்கல் நீக்கியும் போகவேண்டும்
காதகமில்லா பக்தன் [illegible] அழைத்து வாராய்.

(தரு)

மிகுந்த அரசாலே மெலிந்த பூமாதேவியார் = மாதவனே அடா மாதவனே

ஜகத்தை அளிக்கும் பிர்ம்ம தேவனையே செய்தான். மாதவனையட மாறிவட
அந்தபிர்ம்ம தேவன் எந்தவேடமுனை செய்தான் : ,, ,, ,,
மேலுமாக வேதங்களாம் கையிலேயாம் : ,, ,, ,,
கலைகளைக் கொண்டு ஸேவிப்பினை செய்தோம் : ,, ,, ,,
வேதமென்றெங்கள் வடிதாளம் நடத்தினர் : ,, ,, ,,
மேலுமாக மேற்கடலைக் கண்டோடாம் : ,, ,, ,,
யமுனை அகலவே போற்றித்துதி செய்தோம் : ,, ,, ,,
வளமானதே ஏக வனிட்டார் பூமிக்கு : ,, ,, ,,
பிர்ம்மன் துரியனை பிறந்தானே பாரினில் : ,, ,, ,,
பஞ்சாட்சரப்பெயரினை பண்ண வகையும் : ,, ,, ,,
பாரினில் வந்தேன் பூமணக் கிருஷ்ணனைப் : ,, ,, ,,
பூமிபாரம் தீர்க்க பிறந்தோமே மேலும் : ,, ,, ,,
பூர்வி கணத்துடன் பிறந்தனே பூமியினில். : ,, ,, ,,

(தரு)

அகோ யக்கெடுடனே பஞ்சவர்பக்கல்
இடமாய் கிருஷ்ணரும் வாராரே.
(சு) அண்டவகைச்சும் இண்டவாசகர்
பக்ஷிசமாய் அய்யர் கண்டமகிங்கியே. (அகோ)

(ஷ)

அண்டபுவனமும் அளந்த மாயனுமே - சதுரங்கசேனைகள்
நின்று ஜெய ஜெய வென்றுகூட்டவே
(சு) தண்டை வெண்டையம் மண்டி ஜொலித்திட
தெண்டு சக்கரம் கொண்டு ஜொலித்திட. (அகோ)

(ஷ)

இருபுறங்களும் ஆலம் போற்றிடவே - சாமரைகள்வீசி
வனிதைமாதர்கள் வந்து சூழ்ந்திடவே
(சு) சுருதி மறைமொழி கருதி வெண்குடை
பருதி தோணி நிறைந்திட. (அகோ)

(தரு)

தருமபூபதி அன்பாய் கேளும்
சண்டை முடிவாக இருக்குது இந்த நாளும் (தரும)
செருவருமீ எதிரில்ல சண்டை - மிக்கசெய்
சல்லியனும் வருவானுன் அண்டை (செரு)

மாறிவட ஆசையும் பெரிது செய்ய மாட்டான்
,, அச்சமில்லாமல் வந்து உன்னுடன் எதிர்ப்பான் (ஆசை)
,, திரனை நீ வெற்றிக் கொள்ள வேணும் அந்த
,, சித்திரச் சல்லியன் மாண்டால் வெற்றி இன்று காணும் (திர)
,, சுயபாலன் நகுலனுமே வெல்வான்
,, சகுனி மற்றுப்பேரை எல்லாம் சகாதேவன் கொல்வான் (சுய)
,, தேவரவர் சேனை எல்லாம் - அந்த
,, காண்டீபன் ஜெயமடைவான் தனை யொன்றும் இல்லை. (தேவ)
,, வீமனும் துரியன் தன்னை மடிப்பான் - அந்த
,, வீரியன் சொன்ன சபதம் இன்றோடு முடிப்பான் (வீம)
,, மணிமுடி தங்கேதுவைக்கிப் போகுதே - இந்த
,, வையகத்தை ஆளப்போறீர் உனக்கிலாதே. (மணி)

(கலி)

சிந்தை நீர் கலங்கவேண்டாம் தேவர்கள் சாக்ஷியாக
பந்தயம் வந்து கூடும் பார்த்தனே ஆளப்போறீர்
முந்தியே பதினெட்டாம்நாள் முடித்து துரியனோடே
சிந்தை சேர்பணையைக் கட்டி நீங்களும் வருகுவீரே.

(கலி)

அதுநிதத் தருமபூப அதனை சொல்லக்கேளாய்
சதிசெய்ய உனதுமாமன் சல்லியன் எதிர்த்துவாறான்
வருகிறேன் எதிர்த்துவாறான் மன்னனை உன்னைக்கொல்ல
துருசுடன் வென்று நீரும் சுருக்கினில் வந்திடீரே.

(தரு)

சஞ்சலமேது சமயமிப் போது
தடை செய்ய வேண்டாமைப்பா - ஜெய வேலா
கஞ்சனை நாளை கடிந்துக் கொண்றோனை
கண்டறிந்திடத்தில்லையோ - குணசீலா

(தரு)

தன்னைக் கொல்லும் கோவக்கு தர்மமும் பார்க்கலாமோ
சாஸ்திரம் தெரியாயோ தருமபூப
சொன்னன் மொழி வதை கேள் எதிர்த்துவாறான்
காளையை ஜெயித்து வாரும் மைத்துனரே.

(கலி)

(கவி) 114 (118)

பகலவன் ஒளிவதனை   பராக்கிரமம் மிகுந்த தீரா
சகாதேவனை கொல்லிக்கக்கோரய் நாடியே தறுவெடுத்து
சகுனியைக் கொன்று நீயும் சடுக்கென வந்து சேதி
தீ முடன் செல்வதற்கு சீக்கிரம் போகுவாயே.

(தரு)

அதிபலம் படைத்தபீமா நமக்கு அபாயமே வந்து போச்சு
மதியிலா சூரியன் செய்யும் மந்திரம் தனை யழிக்க
நதிதனில் சென்று நீயும் நாடின இடமறிந்து
சதிசெய்து கொண்டுவந்தால் அவனை சாடித்து விடுவேனலே

(தரு)

போதும் போதும் பகருதே. மதகரிபீமா சூரியனை மருகோ. (போது)
போதும் போதும் பகருதே இருவருக்கும் நேர்யார்
சரி சொல்ல ஒருவரும் தரணியில் இல்லை கண்டாய். (போது)

(தரு)

சூரியன் என்றால் உலகம் கொதி கொண்டு வாய்மூடுதே
சரி சரி வீமனுக்கும் தகுந்தவர் உண்டாகுதே.

(தரு)

வடவனர் மாருதியும் வந்து எதிர்த்தால் புவி
பிரிவினை ஒருவரால் பார்த்துசொல்லவும் போமோ.

(தரு)

இப்படி அனேக காலம் இருவர் சண்டையை போகும்
செப்பிட ஒருவராலே ஒப்புக் கொண்டாலே தீரும்.

(கவி)

இருவரும் தான் சரிபலத்தை மெச்சிக் கொண்டவன்
இனி உங்களுக்கு நிகர் யாருமில்லை
சரி சரி சபாஷ் ஒரு வார்த்தைக் கேளும்
சபதப்படி இன்றுமுடி வாக வேணும்
மறையபெரு தொகு நாழிகை இருக்குதுன்னாம்
மட்டங்கா கோபமது தீரவேணும்
கொரி தவறை உறுதி நீ கட்டிக் கொண்டு
நில்லும் ~~நி~~ ஒருவருக்கொருவர் வெல்லுவீரே.

(தரு)

பாதநகர்க்கவே. என் அம்மா என்தங்கா பாஞ்சாலன் சீர்மகளே
பகோர் தயார் நீ துஷ்டசம்மாரினி
(சு) பாரோர் இனி பீடோவை

17 ம் நாள் சண்டை கர்ணன்

... கானனா (119)

(கவி) 115

பரிதியின் புதல்வன் நானும் பரமனை தியானம்செய்து
சரிகையும் கிரிகைபூண்டு சம்பரமாய் எழுந்திருந்து
சூரியன் வாழ் கூடாரத்தில் துரோசாக கர்ணராஜன்
பரிவுடன் படையைக் கூட்டி பார்சபை வருகின்றேனே.

(தரு)

கதிரவன் பின்றமைந்தன் அதிகப்பலமுடையோன்
கர்ணமகிபதி வந்தேன் - திக்கெல்லாம் நடுங்க நீக்கும் இவனை. (க
கவிஞர் கூடும் பாட கனத்தக் கொடு கவிய
கவர் சாமரை போட இருபுறமும் (கவ)
(சு) மேதினியோர் கூடும் வீதிட சாமரை
மாதவராகிய வேதியர் கூடி நின்றிட. (கதி)

(வை)

ஒத்துமத்தள தாளம் ஒலித்திடுமுழங்க
ஒப்பில்லா சங்கீதம் பாடவே இருபுறமும் (ஒப்)
(சு) திக்கிம் திமியென தாளம் முழங்கிட
சுத்திநாத சாரங்கநாதா. (கதி)

(வை)

கேட்டப் பொருளுக்கும் கொடுபெற்ற கர்ணராஜன்
கீர்த்தி மிகவும் படைத்தேன்
வாட்ட முடன் எளியோர் வருந்தி யதைக்கேட்டாலும்
வண்மையாய் நான் தருவேன்.
(சு) கேட்ட பொருளதை தாஸ்திகமாகவே
வாட்டமில்லாமலே வண்மையாய் தருவேன். (கதி)

(கவி)

பெருந்திருவை மாலையிட்ட மன்னர் மன்ன
பேர்பெற்ற உலகாண்ட சூரிய பூபா
வருந்தியே மனக்கவலை கொண்டுஎன்னை
வரவழைத்த விதமதனை அறிய வேண்டி
மர்மமாய் இன்ன தென்று ஒருவார்த்தை
மன்னவா எந்தனுடன் சொல்லீரானால்
கர்ணனும் நான் இனி சும்மா இருக்கலாமா
கருத்தறிய சொல்லும் சூரிய பூபா.

(தரு)

பதினெட்டு வருஷமாய் காட்டில் கனி புசித்த
பஞ்சபாண்டவருக்கு பயந்து நான் வருவேனோ
அதிவீரனென்றுவந்த அர்ச்சுனன் மேலெந்தன்
அரவபாணத்தைவிட்டு அழிக்காமல் விடுவேனோ
சதிசெய்ய வேணுமென்று வந்தானோ மாயகிருஷ்ணன்
சங்கரிக்காமல் யாரையும் விடுவேனோ
மதிகுலத்தில் உதித்த மன்னா நீ யெந்தனுக்கு
மனதார விடைதாரும், போய்வாரேன்.

(கவி)

எனக்கொரு இணையில்லை இன்னமோர் சேதி கேளும்
தினகரன் போலக் கிருஷ்ணன் தேர் விஜயன் சாரதியுமானார்
மனைவந்த சல்லியபூபன் மாமன் சாரதியுமானால்
கனிவுடன் அவ்வர் தம்மை கண்டித்து வருகுவேனே.

(கவி)

ஆண்டவன் உதவியாலே அமராது செய்து யாவும்
பாண்டுவின் புதல்வனை பார்க்கின்ற ராஜன் தன்னை
நீண்ட தேர் பாணத்தாலே நிலகலங்கி லை செய்து
மீண்டும் நான் வருவேன் மன்னா விடையெனக்கருளுவாயே.

(கவி)

நீர் உரைக்கும் நேர் இவையும் அறியா என்னை
உங்கள் குலத்துள்ளோனில் ஒருவனாக்கி
தேரேறும் அவர்மன்னிக்கு இசைந்த என்னை
செம்பொன் முடி எனக்குத் தந்த அம்புராசி
பாரேறும் புவி அரசும் பவனும் போற்ற
பதித்தமுடி எந்தனுக்கு தந்தாய் தம்பி
யாரேனும் இனி இந்த உற்ற போரில்
பியம்புவேன் கர்ணன் உயிரை தேம்புவேனே.

(தரு)

தேர்மீதேறி வந்தனனே கர்ண ராஜன் (தேர்)
தேர்மீதேறி வந்தனன் தீரமாய் பணபோர் புரியவும்
மானன் யென ஆர்ப்பரிக்க
அரவபாணமாய் கூற்றி வந்தி (தேர்)

(கவி)

[redacted]

இன்னமோர் தரமும் தோழி எதிரியன் அங்கே சென்று
மன்னவன் உந்தன் கையால் வரிசை தாம்பூலம் பெற்று
என்னுடை குலத்தோரான எதிரியை ஜெயிக்க வேண்டி
வண்ணமாம் பொன்னிப்பாரில் வகையுடன் அழைத்து வாராய்.

(தரு)

பெண்ணை உன்னை அழைத்த வண்ணமதை சொல்வேன் : பெண்ணரசே
முன்னே அயனமைத்த முறைமை பிசகிடுமோ : ,,
பின்னகுலத்தோனென்று என்னை அலட்சியமாய் : ,,
உன் அண்ணன் பிதாவின் அன்பு கொண்டிருந்துவிட்டாய் : ,,
அருணன் உதயமுன்னே நான் அமருக்கு போகவேண்டும் : ,,
மரணமடைவேனோ திரும்பி வருவேனோ தெரியாது : ,,
பிரமத்து விருந்தப்பின் என் அருகினில் வருவாயோ : ,,
திரையின் மாவிலைதான் நின்று தாம்பூலம் தாரும் : ,,

(தரு)

எந்தன் குலத்தை நான் சொன்னதின் பிற்பாடு : பெண்ணே எந்தன் கண்ணே
எழிலாக தாம்பூலம் தந்திடு வாயோடி : ,,
குந்தமா தேவிக்கு முந்திப்பிறந்தேனடி : ,,
குமரி வயிற்றினில் பிறந்தவன் நானடி : ,,
நிந்தனை யாரும் என்னை ஒருபெட்டியில் வைத்தனளே : ,,
நேராக ஆற்றினில் விட்டுவிட்டாளடி : ,,
பெட்டி வருவதை தேர்ப்பாகன் கண்டுமே : ,,
பிடித்துப் பிரியமுடன் எடுத்து வளர்த்தானேயடி : ,,
கிட்டியென் அருகினில் வருகவும் வேண்டாம் : ,,
தெளிவாகத் தாம்பூலம் தந்துவிட்டால் போதும் : ,,

(கவி)

கன்னியில் குந்தா தேவி கவனித்தால் பரிதிதன்னை
வண்ணமாய் கதிரோன் வந்து வரப்பமாய் கொடுத்தபின்பு
மன்னன் யான் உதிக்கப்பாரில் மாதாவும் பங்கப்பட்டு
என்னையும் பேழைவைத்து பெட்டிச் செய்தனள் ஆற்றில்.

(தரு)

அஞ்சுகமே மாமயிலே கொஞ்சும் கிளி ரஞ்சிதமே
வஞ்சியரே போய் வாரேண்டி என்மானே தேனே. (வஞ்)

(தரு)

அன்னை 118 யெனும் தர்மனை அவர்க்கு இடி கட்ட வேண்டி
வன்னை இடர் போய்வாவென்டி. என் மானே தேனே... (வன்)

(௯௫)

சிங்கம் போல நானெம்பி தேர்விஜயன் தன்னைக் கொன்று
மங்கையவே போய்வாவென்டி. என் மானே தேனே. (மங்)

(௯௬)

பலனுண்டு இல்லை யென்றும் பெண்ணே நீ அறிந்ததை
பதிலங்கமாகச் சொல்வாய் வழியோடே
நீயறியமலும் தன் மனம்போனபடிக் கெல்லாம்
நின்னையம் சொல்ல வாவோ பொன்னுருகி.

(௯௭)

அம்பம் இடித்த மண்டலம் அதிர்ந்தாலும்
உன்னவன் விட்டிற்கு வெண்டகம் நீங்கிப்போனதோ பொன்னுருகி
சண்டப்பிரசண்டமெல்லாம் பெண்டுகள் மொழி கேட்டு
கண்டதை சொல்லும் நீ. பொன்னுருகி.

(௯௮)

பிள்ளை பேர் நடந்து போன மொழியதை கேட்க வில்லை
மன்னவன் திருநாட்டி தன் மகனென்று வளர்த்தானென்றே
உன்னிடம் வார்த்தைக் கேட்டு உயர்பஞ்ச பாண்டவரை
வன்னமாய் சேர்ந்ததினால் வைகுந்தம் அடைவேனோ.

(௯௯)

எந்தவகை வந்திட்டாலும் உந்தன் மொழி கேட்பதுண்டோ
பெண்ணே எந்தன் கண்ணே
இந்திரனின் கோலம் தன்னில் விந்தையாய் பெருந்திருவாள்
அம்மானும் வந்து நம்மிடம்
விந்தையும் மிக மகிழ்ந்து இந்திர பகை பாட
பெண்ணே எந்தன் கண்ணே
சோதையின் ஆட வெந்தன் ஆட்டமும் கொடுத்திருக்குமே
வேள்வியில் சூரியன் காமியில்
சூரியன் வருகைக் கண்டு தோகையும் எழுந்திருந்து
போகைதான் கையால் தாவினான்
ஆசையுடன் தூண்டிருந்த ஆபரணம் அற்று வீழ்ந்து
போச்சுதே நேசம் மாச்சுதே.

K.P. [illegible]

சூரியனும் அருகில் வந்து பிரியமாய் மணிமொழிக்கு 119
சொல்கிறான் : என்றே சேர்க்கிறான்
அருமை தன்னை யழைத்து பிரியமுடனே வந்து
ஆடவன் நின் பகை போமென்றான்
அரிபுத்திர நாயகனை அவனை மனதிலன்பாய்
எண்ணினான் மனம் இன்னினான்
பிரியமுள்ள மன்னனையும் உன் இனிய மொழியைக் கேட்டு
சேர்வேனோ வைகுந்தம் போவேனோ.

(௧௦௦)

சங்கராசிவ சந்திர சேகரா — சிவ மகாதேவா
சாம்பசிவ லிங்க மூர்த்தியே
ஆலமுண்ட நின் நீலகண்டனே — சிவ மகாதேவா
அம்பலத்தில் ஆடும் பாதனே.

(௧௦௧)

ஆசை பூர்த்து வந்தேன் பெண்ணே எந்தன் கண்ணே
போனதும் அறிந்திடும் கண்ணே
தந்திடும் தாம்பூலம் கையிலே நல்வாக்கு
தந்து தனை சொல்லாமல் கையிலே அனுப்புவாய்.

(௧௦௨)

போர் செய்து பாண்டவரை வென்று யானும்
புகழுடனே வருவேனோ தெரியாதத்த
தீரமுள்ள காண்டீபன் கையால் பட்டு
இகழ்வே பார்த்தனிலே விழுந்ததனால்
தேரவனை ராஜனவன் மீண்டுரைத்த
சொல்லோக எனியின்ற இந்தா தேவி
மாலடித்து என் மீதில் விழுவாளோ
மங்கலத்தான் என்றென்னை அழைவாய் பெண்ணே.

(௧௦௩)

விளையாய் நடத்துமைய்யா எதமதை : வெகுதூரம் இருக்குது இவைத்திடம்
ராஜமான் மொழிப்படிக் கேட்ட தேவதை : பேசிடச் செய்வீர் அதிவேகமுடனே
வில்லினில் வல்லவனாய் அந்த : விஜயனை நாடிப்போய் சேர்க்கையால்
தூண்டி நடத்துமைய்யா அதி வேகமாய் : துரோணாச்சாரியிடத்திலே தன்னைக்

(௧௦௪)

கண்போம்

பகைத்தவனை நீ வந்தவனை பதுங்கி போனதோர்
இடமெங்கையோ சொல் சொல்
புரந்தரனதிபர் பிரம்மாதி தேவர்கள்
படை கூட்டியே வந்தாலும் கொல்லுவேன்
அந்தநாளையில் அர்ச்சுனன் என்னோடு
அடிப்பட்டு பங்கப்பட்டவனல்லவோ
இந்த நாளையில் எந்தனைக் கொல்லவோ
இந்திராதி தேவர்கள் வந்தாலும் கொல்லுவேன்
எட்டித்திக்கும் யானை கட்டி அடித்தாலும்
கட்டுங்கிலேயுமோ கர்ணன் நான் இருக்கையில்.

(கரு)

சண்டை செய்ய பயந்து ஓடினாய் = அடாதிருட்டுப்பயலே
சமர்த்தனென்றுமே ஓடிவந்தாயோ " " "

(கரு)

பெண்டுகள் மெச்சிடும் பொடிப்பயலே = அடாதிருட்டுப்பயலே
பெருமையாகவே இங்கு வந்தாயோ = " " "

(கரு)

பூசைபுரிந்து கர்ணன் = பொற்பத நற்பத அற்புதமாய்
ஆசை மந்திரம் சொல்லி = அற்புத பொற்பத நற்பதமாய்
அப்பா என் அரவமானே = அருமைக்கண்ணே எழுந்திரடா
எப்போ நீ சொன்ன சபதம் = என் சபதமல்ல உன் சபதம்
தப்பாமல் வந்து நீயும் = தனஞ்சயனைக் கொன்று வந்திடுவாய்.

(கரு)

இதந்தாய் இத்தனை நாளாய் எண்ணி இருந்தேன் உன்னை
எண்ணம் பிழை மோசம் செய்தாய் நாகேந்திரா
நான் ஒன்று கவம் பாலி ஊட்டி வளர்த்தேன் உன்னை
நாணம் அடையவைத்தாய் நாகேந்திரா
உண்டவன் வீட்டுக்கு ரெண்டகம் நினைத்தாயே
உருவம் இழந்து நின்றேன் நாகேந்திரா
கெட்ட நாகபாசமே கிட்டே வராதே நில்லும் உன்னை
தொட்டாலே தோஷமாகும் நாகேந்திரா
வெட்கமேது உந்தனுக்கு என் கைக் கணையாய் இருந்து
வீம்பை முடிக்காமல் போனாய் நாகேந்திரா

கெட்ட நாகபாசமே என் கிட்டே வராதே போம் போம்
தொட்டால் எனக்குத் தோஷம் உன்னை விட்டால் எனக்கு பயம்
தொட மாட்டேன் தொடமாட்டேன் நாகேந்திரா உன்னை
விடமாட்டேன் விடமாட்டேன்
அன்னையாள் சொன்ன வாக்கு என்னமாய் மறப்பேனடா, என்னை
அவதிப்பட விட்டாயே நாகேந்திரா.

(கரு)

வில்லெடுத்து கையில் பிடித்தேன் தண்டாயுதங்கள்
வாங்கியே எடுத்துப் பிடித்தேன்
கல்லுமலை போலவே நம்பி கொல்லுவேன் பார் என்று சொல்லி
வல்லவனாம் பாணமதை வாள்விஜயன் மீதில் விட்டான்.

(கரு)

எந்தன் கை பாணமெல்லாம் இன்றோ முறிந்து போச்சே
இனி என்ன செய்யப் போறேன் திருவிளையே
ஆதியிலே பகைவனாம் அறிந்த சேவத்திலே
அமர்க்களம் தன்னில் நின்றேன் திருவிளையே.

(கவி)

ஏது போனால் எது வந்தால் எனக்கொரு பெருமையல்ல
மதிசரியாய் இருந்தால் மானமும் போகலன்னு
சத்துருவின் ரதத்தை தாக்கி சாதித்த விஜயன் தன்னை
பதமாக நானும் பார்த்து பார்த்தன் மேல் போகவில்லையே.

(கவி)

என்ன நான் செய்வேனையோ எல்லாமும் பாழாய் போச்சே
கன்னிதனில் நேர்ந்த சாபம் யுத்த களத்தினில் நேர்ந்ததையோ
விஜயனுக்காய் வார்த்த நாகமும் முடிந்ததையோ
தீரனும் சல்லியராஜன் கேட்டிட்டு உதைத்துச் சென்றான்.

(கரு)

புதைந்த ரதம் தன்னைத் தூக்கியே கர்ணராஜன்
போர்விஜயன் மீதில் தாக்குவேன்
விஜயன் விடுத்த பாணத்தாலே — யானும்
வீழ்ந்து கர்ப்பக ரதத்தில் சாய்ந்தேனே.

(கவி)

(கலி)

அருமறை போதுகின்ற அய்யனே உன் பாதம் போற்றி
அங்கு தேசத்தையாளும் அதிபல கர்ணன் நான்தான்
ஆண்டவரின் வேண்டுவதை அளித்திடுவேன் உந்தனுக்கு
மகிழ்ந்து நீ கொள்ளுமைய்யா மாதவரே நான் தருவேன்

(கலி)

தேடிய பொருளெல்லாம் செழுமறையோர்க்கே ஈந்தேன்
கூடிய மனையாளுக்கு இலையினைப் பலனித்தந்தேன்
நாடியே வளர்த்தோருக்கு நல்கிய உயிரைத் தந்தேன்
வாடினன் இருக்கும்போது வாசவா உன்பாதங்கண்டேன்.

(தரு)

கர்ண மாலயன் முந்தி எனக்கொரு கடினசத்துருவாகினர்
பிரியமாய் என்னீன்ற இந்தியும் பெருத்த சத்துருவாகினள்
எந்தனுக்கிருந்த பரசுராமரும் இன்பசத்துருவாகினர்
வித்தையாகவே இந்திரதேவனும் விளங்கினன் சத்துருவாய்
பூமிதேவியும் தீமையாகவே பொருந்த சத்துருவாகினர்
காமதேனு யென்ன கோபமே கடினசத்துருவானது
சத்துருவாகிய அறுவரின் சாபம் வந்துமே மேன்மையின்
பட்டபோர்க்களம் தன்னிலே உந்தன் பாதமே கண்டேன் தரிசனம்.

(சுபம்) (சுபம்) (சுபம்.)

18. அம்போர்சண்டை நாடகம்: துரியோதனன்:

(கலி)

பாராண்டும் திறமை இல்லா பாவியானேன்
பஞ்சவர்மேல் பகைமை தொடுத்து விடுதோரானேன்
தானகி மனம்போல ஒண்டியானேன்
துணையிழந்த பட்டதைப்போல் தவிக்கலானேன்
நாகச்சங் காய்ச்சி நடுசெவியிற் சொருகினாற்போல்
நடுநடுங்கி பலமொடுங்கி துரியராஜன்
போருமை சகுனி சல்லியனுங் கூட
புறப்பட்டான் அமர்களத்தில் வெளிப்பட்டானே.

(தரு)

வந்தேனே துரியராஜனெனும் பூபன்
வரவென் பாசீர் இலகாவனெனும் கோபன்
சந்திரகுல மகிபாலனெனும் சீலன்

தலைமைதந்த மரம்போலாகினேனோர் கோலன்
(சு) மட்டில்லா கொடும்பகை கிட்டுகிறான் அவ்வரை
கொட்டியே தட்டியே கிட்டினேன் வந்தேனே. (வந்)

(தரு)

தம்பிமார்கள் தொண்ணூற்றொன்பது துரைகள் மாண்டார்கள் அய்யோ
தமையன் கர்ணன் வீஷ்மர் துரோணர் மடிந்தாரைய்யோ
அம்பலத்தில் ஒண்டியாய் நின்றேன் சிவனே
ஆரும் எனக்கினி துணையும் காணனே அய்யோ
(சு) ஆஸ்த்தான கொலுமேடை சுஸ்த்திர பீடமும்
அத்தனையும் அவ்வர் வைத்து ஆள்வாரோ. (வந்)

(தரு)

மாத்திரூபா சகுனி மாமா இங்கே வாரும்
வஞ்சகப்பாதை யெந்த வண்ணத்தாலோ தீரும்
வெற்றி நமக்கினி எவரால் வரப்போகுது
வீரமெல்லாம் போக எந்தன் மனம் நோகுது
(சு) அன்னையும் தந்தையும் என்னமாய் அழுவாரோ
தின்னிய தேவிமார் துயரத்தை அறிவேன். (வந்)

(கலி)

இந்திரனுக்கீடான சபையைப் பெற்றேன்
மீசனிட் தோழனைப்போல் வாழ்வைப் பெற்றேன்
சந்திரனைப் போல் விளங்கும் குடையைப் பெற்றேன்
தரணி மன்னவர் வணங்க செங்கோல் பெற்றேன்
மந்திரத்திற் கொப்பான புஜங்கள் பெற்றேன்
மகமேருக் கொப்பான மனதைப் பெற்றேன்
தந்திரத்திற் கிணையில்லா சகுனி மாமா
சல்லியனே திடம் சொல்வாய் புலம் சொல்வாயே.

(கலி)

வீமனையும் விஷமூட்டிக் கொல்லப்பார்த்தேன்
வெந்தணலில் அவ்வர்களை கொளுத்திப்பார்த்தேன்
திண்மையில்லா துரோபதையை அபிமானம் செய்துபார்த்தேன்
திடமிருந்த வனமேக துரத்திப்பார்த்தேன்
போர்க்களத்தில் என் சேனை எல்லாம் பலிகொடுத்தேன்
பூமியின் தருவதில்லை என்று சொல்லிப்பார்த்தேன்

எனது உயிர் பிழைக்கவழி எந்தனுக்கு
நீ சொல்வாய் மாமாவே எனக்கு ஒரு விதி சொல்வாயே.

(சல்லியனிடம் கவி)

என்னவோ மாமா நீரும் இப்படி சொல்லவந்தீர்
பண்ணிய பகையின் ஊடே பாரதம் முடியவேண்டும்
துன்னிய படையைக் காண்டியானை ஜெயித்து
இன்னிலம் மெச்ச நீரும் பேசியே வருவீர் மாமா.

(கவி)

திருவுளத்தின் செயல்தானோ நான் செய்த பாவம்
சேர்ந்திருந்து பலம் இழந்து தியங்கலானேன்
கர்ம்மணி மனப் பொறுப்பு தாழ்வு தானோ
தம்பிமார் செய்த தவோபல மிதானோ
கற்புடைய திரௌபதையின் சாபந்தானோ
கானகத்தில் ஓட்டி வைத்த தீம்பு தானோ
ஒருதுணையும் எனக்கில்லை ஒண்டியானேன்
ஏனோ ஏனோ இவ்விதிக்கு ஆனேன் அய்யோ.

(தரு)

அய்யய்யோ பாவி தெய்வம் சதி தானோ
ஆறாத துயர் ஆற்றுவாரில்லையே
(சு) அவலமாகினேன் கவலை கொண்டு நான்
புவனமெப்படி விட்டு பிரிகுவேன். (அய்)

(வை)

தரணி செங்கோல் தலைமையெல்லாம் போச்சுதே
தருமருக்கே ஜெய பெரும் உண்டாச்சுதே
(சு) தந்தித்துரும்புதே சித்தம் கலங்குதே
சுற்றுவட உயிர் வைத்திருப்பேனோ. (அய்)

(வை)

பெரியோர் சொல்மொழி கேளாமல் போனேனே
பிடிவாதம் உயிர் கெடுத்திட்டமாச்சே
(சு) பெற்ற தந்தை சொல் புத்தி கேளாமல்
எத்தப் பகைகளும் பெற்றேனர்கள். (அய்)

(வை)

கெட்டப்பாவி கெடுமோச திருவினால்

பட்டு ஆகவெந்தன் படைதிரண்டு போச்சே
(சு) பாரில் உந்தனை யார் மதிப்பார்
தீன மில்லையே ஆகவாகவே (அய்)

(வை)

சகுனிமாமா உந்தன் தந்திரமெல்லாம் போச்சே
சாதித்ததெல்லாம் கவிழ்ந்திட்டமாச்சே
(சு) சக்தி இல்லையே யுத்தம் செய்யவும்
பகைத்துப் பாண்டவர் ஜெயித்திட்டார்களே. (அய்)

(தரு)

என்னை அழைப்பதேன் என்னவோ கேட்டிடீர்: மாமா சகுனி மாமா
எனக்கு இத்தொல்லைகள் வருவதென்னவோ: சொல்லும் பதில் சொல்லும்.

(தரு)

எல்லாம் உன்னாலும் எனது படைகளும்: போச்சே நாசமாச்சே
எத்துபித்துக்கள் தந்திர கல்வியெல்லாம்: போச்சே காலமாச்சே.

(கவி)

என்னுடன் எதிர்த்த வீரரை அவ்வகை ஜெயிப்பவரொருவரில்லை
உன்னையும் அழைப்பிலையேன் ஒருகொடி தனிலே யாகி
மன்னர் மை பாணம் வாய்த்த மாவலியிடமே சென்றே
அன்னிலம் தனக்கே கொஞ்சம் அடிபிடித்திடுவீர் மாமா.

(கவி)

சகுனியும் சகாதேவன் கையால் சாய்ந்துமே மடிந்தானென்று
திகிலிட தூதர் வந்து துரியனுக்கு இரைத்த போது
அகிலமும் ஆண்ட மன்னன் அரியே மூர்ச்சையாகி
பகையெல்லாம் போச்சுதென்று பதறுவன் கதறுவனே.

(தரு)

அய்யய்யோ சகுனி மாமா என்னை அலையவிட்டாய் நீ
அநியாயமாய் கையை குலுக்கிவிட்டாய்
பிடித்த சூதமெல்லாம் தீர்த்துவிட்டாய் உன்
பிடிவாதங்களெல்லாம் முடித்துவிட்டாய்
அரியசிங்கம் வாழும் இடந்தனிலே மாமா
ஆனையிருந்து அரசாளலாச்சே
குதிரைகட்டும் அந்த இடந்தனிலே மாமா
கோட்டான் இருந்து அதில் உலாவுதய்யோ

புலிகட்டும் அந்த இடந்தனிலே மாமா
புல்லும் புதர்களும் அடைந்ததைய்யோ
நாணிருக்கும் அந்த மஞ்சத்திலே இன்று
நாய்களிருந்து உலாவுதைய்யோ
அன்னை தந்தை பெண்டிர் பிள்ளைகளும் விட்டு நான்
அனியாயமாய் மடிய போறேனைய்யோ
என்னையும் ஐவர்கள் தேடும் முன்னே சிவனே
என்னுயிர் பிழைத்திடவே போறேனைய்யோ
பஞ்சவரும் என்னை தேடுமுன்னே சிவனே
பதுங்கி உயிர் பிழைக்க போறேனைய்யோ
ஐவர்களும் என்னை தேடுமுன்னே சிவனே என்
அசுந்திலேகிறுத்த போறேனைய்யோ. (அய்)

(கவி)

தாரம்பினைக் கத்தீர்த்தேன் தரைதனில் மோதிக் கொண்டேன்
பிலவான்கள் மடிந்தாரென்று பிதற்றியே மனது வாடி
புயமாக ஐவர் வந்து பிடித்திடா முன்னே ஓடி
தடாகம் பிணைத்துக்கொண்ணே தண்ணீரும் புகுந்து கொள்வேன்.

படுகளத்தில் புகுந்து கொள்வது - (தரு)

இது நல்ல விதி வசமோ வேதனர் சொற்படியோ என்
பதியும் இழந்து மீந்த படுகளத்தில் நுழைந்தேனைய்யோ
எதிரியென்னுயிரைக் கொன்று எமலோகம் சேர்த்திடுவார்
பதி என்னுடைய மெல்லாம் பஞ்சாய் பறக்குதைய்யோ
ஆனையின் உடல் புகுந்தேன் அரண்மனை போல் இருக்குதைய்யோ
சேனை படுகளத்தில் செத்தவன் போல் ஒத்து இருந்தேன்
நாணை விதமுடைய நல்பரியினுடல் புகுந்தேன்
கோணை தமரங்களெல்லாம் கொடிமரம் போல் இருக்குதென்பார்
வெட்டி இட்டு நான் நகை முழங்கால் புண்ணாகுதைய்யோ
மண்டி இட்டு நான் நகை என் மார்பும் புண்ணாகுதைய்யோ
பூதப் பிசாசு அண்ணே புலம் சொல்லப் போரீர்கள்
வேதாளமே நாணிருக்கும் இடம் சொல்லப் போரீர்கள்
காளி கூளியினமே உங்கள் காலில் விழுவேன் நான்
கோள் சொல்லப் போரீர்கள் கும்பிடுவேன் உங்களுக்கே.
கண்டால் விடமாட்டார் கண்ட துண்டம் செய்திடுவார் எ

கொண்டாடி உங்கள் பேரை குவலயத்தில் சொல்லிடுவேன்
கெட்டான் கள்ளநரி அண்ணே இவனும் அந்த மாமனாலே
கெட்டா அவரில்லையென்று திட்டநெடுங்கா கொட்டுமுங்கோ
போட்டி கொள்ளும் பூதங்களே உன்னை என் பிறப்பென்று எண்ணிடுவேன்
கெட்டால் என்னை இல்லையென்று திட்ட நெடுங்கா கொட்டுமுங்கோ.

(கவி)

உளவினன் கருத்தை நன்றாய் யோசனை புரிந்துக் கொண்டான்
இனிப் போல் சஞ்சீவி மந்திரம் அது பலனிருக்கும் போது
காணியாளர்களை வெட்டி கதிர் முடி பெறுவேனென்று
ஆணை வைத்தோடி இந்து அதும்பியே நடக்கின்றானே.

(தரு)

அண்டம் நடுங்க புலிகளித்த அக்கர்த்தானே துரியன் (ஆக்)
பண்டு போல சஞ்சீவி மந்திரம் பலனிருக்கவே
படை கண்டிறந்து போனாலும் பயமில்லையே எனக்கு (பார)
தொண்டு செய்திடும் பஞ்சபாண்டவர் துரைகளோவாவோ
தொல்லுலகு அனைத்தையும் நான் கொள்ளை கொள்கிறேன்
இறந்த படைகளை பிழைத்ததென்று எண்ணம் கொண்டிலோ
இக்கணத்தில் மந்திர பலத்தால் எழுப்பிக் காட்டுவேன்
அச்சுதனென்று மீசை முறுக்கி அதிரத் தாண்டினான்
அடவியில் சமர் பஞ்ச நதிக் கரையை சேர்ந்தனன்.

(கவி)

மங்களவல்லி போற்றி மனோன்மணி தாயே போற்றி
திங்களை தரித்தாய் போற்றி திகம்பரி தாயே போற்றி
இங்குனம் காப்பாய் போற்றி இசாமல புத்ரி போற்றி
சிங்கவாகனியே போற்றி திகம்பரி தாயே போற்றி.

(தரு)

மங்கையே மனோன் மணி மயேசன் செங்குடரதரி
திங்கள் கொன்ற வாசகி திகம்பரனர் தேவி நீ
எங்கள் குல தெய்வமே எனக்கு வரமருள்வாய்
கெங்கையே உனை நம்பினேன் கிருபை வைத்து காரும் நீ.

(தரு)

வினை செய்திடுவேன் பீமன் என் எதிர் நிற்கிறான் வீமன்
என்னுயிர் போகுதைய்யோ: அய்யய்யோ சிவமே: தன்னுயிர் வாங்குவானோ

(132)

தண்ணீரில் பதுங்கியே தடங்கொண்டு இவ்விடம் வந்தேன்
சாதித்து விடுவேனோ ; அய்யய்யோ இவமே ; போதித்து விடுவானோ.
(கு) முன்னே முனிவன் சொன்ன மந்திரம் தன்னை அறிந்து வந்தேன்
கள்ளம் களவனைப்போல் என்னை அழைக்க வந்தான்.

(தரு)

வீமா எனைத் தொடாதே மெய்யுதே என் தேகமெல்லாம்
வெர்வை கொட்டுதைய்யோ அய்யய்யோ இவமே சூவும் போகுதைய்யோ
நிலைமைய விடச்சொல்லி ஜோமகம் செய்குவேனே
நிந்தை செய்தால் வருமோ இந்த நிந்தை செய்தால் தான் வருமோ
(கு) மாமன் சகுனி மாண்டான் கர்ணன் வல்லவனிறந்து போனான்
நானும் ஒருவனாகி அய்வரை நத்துவதற்கிலேனே.

(தரு)

இதற்கு நான் சம்மதப் படுவேனோ - என்னை
எதிர்த்தோரை இனி சும்மா விடுவேனோ
பதைக்கப் பதைக்க சேனை வதைத்தவன் நீயல்லவோ
கொதித்தெழும் வீட்டில் கொள்ளி கேட்கவே வந்தீர் (இத)

(வை)

பகைகளத்தில் ஐப்பசி கொள்வேனோ எந்தன்
பாகத்தில் என்னளவும் தருவேனோ
கொடையும் பணையும் விட்டு ஓடியோடி போனவர்க்கு
இடமில்லை தானது திடங்கொள்ள வேண்டாம் போம் போம் (இத)

(வை)

என்னை வெல்லலாமென்று வந்தீரோ என்னை
எதிர்த்து போர் செய்யாமல் கொந்தீரோ
இன்னும் மீண்டும் காடும் இரவலைப்போல் திரிந்து
மன்னுக்கு வழக்காட வந்தீரோ இருக்கட்டும். (இத)

(கவி)

ந... ம் போல நகுலனை அறுப்பினையும்
...கு மகாபல சேனையுண்டு
...தான் எதிர்த்து போர் செய்யும் போது
கொள்... திலம் சிங்களும் சொல்வொணாது.

(தரு)

கோல் செ...
கண்டால் வி... ர்த்தார் இருவர்களும்
திதித்தார்

(133)

எல்லையில் அடங்கா கோபம் புல்லவும் தங்களுத்தந்தை
அல்லது போலவே ஓடி அரிய இருவருத்திரம் கூடி.

(வை)

கைகளோடு கைகள் பின்னி கண்களில் பொறி பறக்க
கட்டியே மண்மீது விழுந்தார்
மண்டி இட்டே கால்களுங்கள் இண்டு இண்டாக வெக்கட்டி
சென்றதுபோல் தாக்கி எறிந்தார் இவர்களை
கண்டபின் ஓடிமறைந்தார்

(இயங் கவி)

கதை முழுதாகும் தானியம் எனக்கே
வருமுயிர் நெற்றியில் வைத்துயார் பீமா.

(தரு)

கதையதை எடுத்தான் - துரியோதனன். கிளம்பியே குதித்தான்
அடவாக எழுந்துமே திடங்கொண்ட வீமனை
அடித்து கதையினாலே மடித்திட வேணுமென்று. (கெ)

(தரு)

இந்த மோசம் செய்யலாகுமோ கோபால கிருஷ்ணா
நிந்தை கொந்து வாட வாகுமோ
உந்தன் இவத்தை விட்டு நந்தன் இடத்தில் வந்து
அந்த ஜாதி அய்வருக்கு பந்தம் பிடித்தாயே துரோகி. (இந்)

(வை)

மாட்டிடையர் பெண்கள் கையாலே கோபால கிருஷ்ணா
மத்தாலடியும் பட்டாய்
காட்டில் இடி இருந்து வேட்டி வுறங்கினவன்
நாட்டு அரசனோடா போட்டி செய்தாயே துரோகி. (இந்)

(வை)

பீனகுல இடப்பயலே சதிகார துரோகி நீ
இப்படியும் செய்யலாகுமோ
பீனமரணம் உனக்கு வேனோ இல்லியப்பாவி
தீனதயாபரனென்று வீணாய் பேர்ட்டுக் கொண்டாய் (இந்)

(வை)

மாமனை உயிர் வதைத்தாய் அது போதாமல்
மதிவெத்தையும் கெடுத்தாய்

தெ.பி. செல்வகுமார்,
மாவட்ட பொருளாளர்,
தமிழ் தெருக்கூத்து கலைஞர்கள் இயக்கம்
விழுப்புரம் மாவட்டம் (தெற்கு)

(134)

பூமி விட்டென்று துரோகம் செய்தாய் பாவி
வீமனைத்தில் உயிர் காண்பித்தாயோடா துரோகி (கிரு)

(தரு)

சங்கரா சிவ சந்திர சேகரா என்ன செய்குவேன் என்
தரணி அவையும் விட்டு ஆண்டியாய் தவிக்கலாகினேனே
திங்கள் புனைவனே செஞ்சடாதர தேவ தேவனே
தேசபாச பந்தம் விட்டு நான் திடுக்கிட்டேங்கினேனே
கூடை கட்டிடும் குறவர் போல் வந்த குந்தி மக்களுக்கு – என்
கூடமும் கொலுமேடை தந்து நான் இரவலாகினேனே
காடு மலைகளும் ஓடி திரிகின்ற கள்ளப் பசங்களுக்கு – என்
நாடு நகரமும் ஆள விட்டு நான் நலியலாகினேனே
தாலி சரட்டுக்கு நூலில்லாதொரு தரித்திர அய்வருக்கு
தங்க சரப்பளி மாலை தந்து நான் தயங்கலாகினேனே.
உண்ண சோறு உடுக்க வஸ்திரம் இல்லாத அய்வருக்கு
உயர்ந்த பட்டுகள் அன்னம் தந்து நான் ஆண்டியாகினேனே
ஆமை இத்தியே தீமை செய்திடும் அந்தர ஜாதி அய்வருக்கு
சீமையும் செங்கோலும் விட்டுமே நான் தியங்கலாகினேனே.

(தரு)

வாரும் வாரும் அஸ்வத்தாமனே இந்த வேளை வந்து அபயஸ்தம் தாருமே
பூர்வீகம் எங்கள் குலக்குரு அல்லவோ
புவியின் வாழ்வு நீங்கி மேலுலகம் செல்லவோ (வா)

(வை)

அண்டபயரும் போச்சே உலகமெல்லாம் பாண்டவராலே ஆச்சே
தாண்டியும் தந்தையை தலையறுத்த பாவியை
மீண்டும் வரச் செய்தால் வீரமல்லவே சரியே (வா)

(வை)

இப்பவும் என் குருவே சேனாதிபதி பட்டமதுவும் தருவேன்
தப்பாமல் அய்வர்களின் தலை கொண்டு வாருமே
ஒப்புக்கொண் தாம்பூலம் உடனே பலிக்கும் போம் போம். (வா)

(தரு)

அய்யய்யோ பாவி என் குலம் போச்சே
அறியாத பாலகர் சிதவாச்சே
பொய்யுரையா பாண்டவர் எனக்கு பகையாச்சே

(135)

புத்திரர் என் குல மணியாச்சே
சூனிறந்து மக்களா நீங்கள் இருந்திடும் [illegible] தகல்
என்னும் கண்ணீரும் இவைப்பீர்களே
பெற்றதொரு தாய் அறிந்தால் பிதரியே மண்மீதில் விழுந்திடுவாள்
பார்ப்பனன் உங்களுக்கு சதியானன் பழிக்கஞ்சா பாவி உங்களுக்கு எமனானன்
குலநாசம் செய்ய கொடும்பாவி என்று இருக்கிட்டு வந்ததனை படுபாவி
பஞ்சவர்கள் எங்கு சென்றேனோ அய்யோ இந்த
பாவனை எப்போது காண்பேனோ.

உயிர்விடும்போது அகவல்

தெய்வமே எந்தன் தீவினை காணோ
உயிர் விடும் போது யுத்தகளத்தில்
சிதைவதைக் கண்டு சிவனும் போக
காலம் தீர்கவோ கங்கை வேணியனே
சிந்தையில் அரசு சீரெல்லாம் மறந்தேன்
அசைவிலா சீமை அய்வருக்காச்சே
தந்தை தாய் பெண்டிர் தங்களை மறந்தேன்
நினைத்து நினைத்து நெடுமூச்சு விட்டேன்
மனமது கலங்கி வாழ்வெல்லாம் மறந்து
அய்வர்கள் வஞ்சம் அதுவென்றும் தவிர
மற்றதை எல்லாம் மறந்து கைவிட்டேன்
கைவிரல் ஐந்தும் கணக்கதாய் மடக்கி
உயிர்விடும் போது வெள்ளி உதயத்தில்
விடிய காலத்தில் வேந்தனைக் கொண்டேபோய்
வீர சொர்க்கத்தில் பந்தமாய் எவரும் பணிய வைத்தனரே.

(சுபம்) (சுபம்) (சுபம்.)

உ

18-ஆம் போர் சண்டை நாடகம் : வீமன்.

(கவி) (136)

பட்டையும் பச்சைகளும் பலவாயிட்டு
பலமணிகள் அலங்கரித்து புகழ் நெஞ்சம்
விட்டதொரு கட்டி நங்கு கச்சை கட்டி
வீரமணி கலகலென்ன விருது பூண்டு
கிட்டதொரு சுயோதனனை பிடிப்பேனென்று
பிடி போல அதம்பி இளஞ் சிங்கம் போல
கட்டுடன் மாயனிட பாதங்காண
கதைவேந்தி வீமனுமே வருகின்றானே.

(தரு)

வீமசேன மகாராஜன் வேடிக்கை உல்லாசத்தீன்
வீமசேன ராஜன்
சோமசூரியன் போலவே
சந்தரன் போல் வந்து மேவினான்.
கட்டுங்காவல் தன்னைத் தாண்டி கைகடகம் பளபளென்ன
வீமசேன ராஜன்
பட்டுச்சாலுவை இலங்கவே
பகலவன் போல் வந்து மேவினான்.
ஓசையுள்ள வீரகண்டா ஒளிபெற அலங்கரித்து
வீமசேன ராஜன்
தேசமன்னவர் புகழவே
திங்கள் இவ திரன் வந்தேனே.
கின்னரி பாதிமார் கீதமயில் மாவாசீலன்
வீமசேன ராஜன்
கிட்டமுடன் பூசை செய்துமே
மேன்மையுடன் வந்து மேவினான்.

(தரு)

சகுனம் சகுனமன்னா என்னை அழைத்த சங்கதி என்ன
சகுனம் செய்தே உன்னை தற்காத்து அருள்வாய் என்னை
வளமது தரவேணும் வாக்குப் பதமளிப்பீர்.

(தரு)

கிருஷ்ணரும் எங்கே அவரால் கெடுதியும் அறியேன்
பட்டப் பாடுகளெல்லாம் பாழாக போச்சுதே
படுகளங்களெல்லாம் துடித்து விடுகுதே. (கி)

(தரு)

அண்ணாவே கேளும் அவனை நானும் அதம் செய்து வருவேன்
இன்னவிடம் என்று இயம்புவீர் எந்தனுக்கு
மன்னவனைப் பிடித்து மடித்து நான் வருவேன். (அண்)

(கவி) (137)

அய்யனே போற்றி போற்றி அருள்புரிந்திடுவாய் போற்றி
கையில் ஆழி தரித்தாய் போற்றி கஞ்சனை வதைத்தாய் போற்றி
வையப் பாம்பணையின் மீது பள்ளி கொண்டவனே போற்றி
வையம் இன்பமுடனே உந்தன் மலரடி அடியேன் போற்றி.

(தரு)

கொடிக்குள் அவனைப் பிடிப்பேனென்று முறுக்காய் பேசினான்
வீமசேனன் துடுக்காய் பேசினான்
படுகளத்தில் நடந்ததைக் கண்டவன் மடிபிடித்து நான் வெளி இழுக்கிறேன். (கொ)

(தரு)

அடிமரமேட்டமாய் நடந்து வந்தவன்
விதத்தை பாருங்கோ மதிகெட்ட திடத்தை பாருங்கோ
ஒடுங்கி நடுங்கி பிணத்தில் புகுந்து ஒடுங்கி பதுங்கி ஜலத்தில் புகுந்த. (கொ)

(தரு)

வெளியில் வந்தவன் பயந்து ஓடின
விதத்தைப் பாருங்கோ மதி கெட்டதைப் பாருங்கோ
அதிபலத்துடன் அவனைப்பிடித்து கொடியும் தேரும் நொடியில் ஒழிக்கிறேன். (கொ)

(தரு)

சமந்தபஞ்சக நதிக் கரையிலோடி குதித்துப் பார்த்தனன்
நடந்து வந்த விதத்தைப் பார்த்தனன்
அலையும் இதற்குள் இருக்கின்றானோ சுவையும் பிடிக்க கருணைமாக்குதே. (கொ)

(கவி)

தேவ முகுந்தா போற்றி தேவகி சுந்தரனே போற்றி
ஆதரவாக எங்கள் அபாயம் தீர்த்தவனே போற்றி
பாதகத் துரியன் செய்த பகையெல்லாம் கண்டு நீயும்
காமதம் செய்யொண்ணாது சலத்தை விட்டெழுப்புவாயே.

(தரு)

துரியனை எங்குமே தேடித் திரிந்தேனே மாயவனே
எரியுதே என் வயிறு எரிகிறப் போலவே மாயவனே
போர்க்களம் முழுதெல்லாம் பேர்க்குமிழ்படி பார்த்தேன் ,,
பூமி விடுவென்று ஒருமகம் செய்தேனே ,,
பூமி அளவோ வென்று போய் பதுங்கிக் கொண்டானோ ,,
பாவியைக் கண்டாலென் பகை எல்லாம் தீர்ப்பேனே ,,
தொல்லுலகில் எங்கே போய் ஒளிந்திட்டானோ ,,

சொன்னபடியே சமர் பங்க நதி வந்தேன் மாயவனே

நதிக்கரை முழுதுமே அடிபிடித்துப்பார்த்தேன் ,,

நதியிலிருந்து போன அடி போலே தோணுதே ,,

சொன்ன சபத மெல்லாம் என்று முடிப்பேன் நான் ,,

துரோகியைக் கண்டாலே கோரவதை செய்குவேன். ,,

(கவி)

இவந்தனைப் பார்த்து வீமன் இதைப்பின் அறிந்துக் கொண்டேன்

ஜலந்தனில் மந்திரம் செய்யும் சாயலை தெரிந்துக் கொண்டேன்

இருத்திட வேண்டுமென்று இதேத்தை மனதிலெண்ணி

வலியவைக் கூவி கூவி வார்த்தைகளைப் பேசுனே.

(தரு)

அண்ணே வெளியேப் புறப்படா இல்லே

அரசை பாதியும் விட்டு விடடா

மண்ணுக்காக சண்டை வம்பு வழக்கு வேண்டாம்

தின்ன நிலமுனக்கு இன்னும் இருக்குதோ சொல். (அண்)

(வை)

நன்றல்ல உனக்கிது நீது இப்போ

நான் வந்தேன் சும்மாப் போகாது

ஒன்றல்ல இரண்டல்ல உன்மேல் எனக்கு வாதம்

பண்டு பதிராமல் பதுங்கினால் விடுவேனோ. (அண்)

(வை)

மாதை சபையில் வைத்தாய் அய்யோ அன்று

வாக்கு நான் சொன்னதும் பொய்யோ

பேதுந் தெரியாதவன் போலே நீ பதுங்கினாய்

சாதியின் துரோகி சண்டாளா புறப்படு. (அண்)

(வை)

சத்தியம் தவறிப் போனாயே இப்போ

தனித்திந்த வித்தின் ஆணையே

புத்தியேது உனக்கு புருஷ தத்துவ மேது

வித்துகள் செய்தாலும் ஜீவன் பிழைப்பதேது. (அண்)

(~~கவி~~)(கந்டம்)

எத்தனையோ விதமுரைத்தேன் வருகவில்லை

இனியவனை வெளிப்படுத்த எண்ணங் கொண்டேன்.

சுத்த மின்ன கெங்கையலோ அவனுக்கிங்கே

ஜெருதி மந்திரம் செபிக்க இடம் கொடுத்தாய் நீதான்

உத்தமியே நீயன்றேல் உலகம் போற்றும்

உன் கீர்த்தி இவனாலே அழிந்து போகும்

சத்தியமில்லாதவனை மடிப்பேனிப்போ

கண்டமது கொண்டுமிக சாடுவேனே.

(தரு)

அடித்தேன் கதையால் அவமது அண்ட மெண்டுமே நடுங்கிடவே

துடித்தேன் பலத்திலே கவலையுற துள்ளிப் பிரண்டு வழிந்திடவே

கடித்தேன் பல் கரகரவென்று கண்களில் அக்கினி பெருகிடவே

மடித்தேன் தன் மீசைகளிருபுறம் மளமளவென்று மலர்ந்திடவே

இடித்தேன் தன் உதிரபானமும் இமை துரியன் எழுந்திடவே.

(வை)

எதன்டினாலே உன்னை அழிப்பேன் சொன்ன

சபதத்தை இப்போ முடிப்பேன்

மிண்டனே எங்களை வெகுதுன்பம் செய்திட்ட

விதமெல்லாம் கைலாச பதிக்கென்ன தெரியாதோ.

(வை)

பகை யானும் காவம் செழிப்பும் எங்களை

பார்த்து பார்த்து செய்த பதிப்பும்

சகடை போல் வாழ்வென்று சற்றும் எண்ணாமலே

சதிசெய்ததெல்லாம் சோதி மடி கூடியரியாதோ.

(வை)

எந்தன் கோபந்தீர இதைப்பேன் உந்தன்

சிந்தை கலங்க எட்டி உதைப்பேன்

[illegible]

முந்தி எனக்கு விஷம் தந்தாயோ படுபாவி

சந்திரவண்ணை என்றால் காண்பிடுவேனோ.

(தரு)

சபத்தில் பதுங்குவது ஞாயமோ எங்கள் பேரில். சமர் செய்ய வராதது மாயமோ

இத்தை கெடுக்க வந்த இவ துரோகி நீயாச்சே

பவுத்தை பின் கதையினால் நீவத்தில் விழ அடிப்பேன்.

(தரு) (140)

மல்லுசண்டை செய்ய எதிர்த்தோம் இருவருமே
கொல்லு வென்பார் என்று குதித்தோம்
வல்லவீர சிங்க வீமன் கெக்கலி கொட்டியதும்பி
நில்லு மென்று துரியன்முன் வல்லமை கொண்டு குதித்தேன்.

(தை)

கைகளோடு கைகள் பின்னி கண்களில் பொறிபறக்க
கட்டிப் பிரண்டு விழுந்தோம் - இருவர்தோறும்
கட்டியே உதிர் விழுந்தோம்.

(தை)

வந்திரு முகங்களும் செந்தணல் பொறி பறக்க
மண்டிகோப நகை நகைத்தார் ஆக்ரமத்துடன்
ஏண்டி சிங்கம் போல உதைத்தேன்.

(தை)

அடிக்கடி முட்டி முட்டி எடுத்தெறிந்த ஓசையினால்
அண்டகளும் விருவிட்ட கண்களிறுடி
துஷ்ட கோர கோபமிட்ட.

(குறுங் கவி)

அரிகரிமுகுந்தா அச்சுதா நந்தா என்
சிறிலை உயிர் நீவ செப்பினேனய்யா.

(தரு)

கதையதை எடுத்தான் அண்டகடாகம் கிளம்பியே குதித்தான்
மதகரிவீமனும் கிடு கிடு கிடுவென
(சு) மட்டடங்கிட எட்டி கோபமும் - தட்டி கொக்கரி கொட்டி அதும்பியே
வட்டமாகவே விட்டு சுழண்டுமே
கிட்டி வருகவும் கொட்டி கொட்டியே.

(தரு)

அடிப்பட்டு விழுந்தேன் இதோ என்சபதம் முடிப்பனென்றெழுந்தேன்
படவொத்த கிரி போலும் திடமொத்த பலசாலி
(சு) வந்து வீமனும் நொந்துமோதவும் அந்தரப்பதி சிந்தைவாடவும்
விந்தை துரியன்மேல் கெந்துபாய்ந்துமே வந்து நெற்றியில் தந்துமோதினான்.

(கந் - ம்)

கெட்டவுன் விஜயனுமே வீமன் முன்னே
தொட்டி தொட்டி என்றுமே தன்னுடை துடையைத் தட்டி
காட்டியதோர் சைகைதனைக் கண்டறிந்து
கதைதனைத்து கதை எடுத்து எழுந்து வீமன்

(141)

வலட்ட முடன் அவன் சிரசை குறிப்பாய் வைத்து
வந்து கதையால் அடிக்க துடை முறிந்து
நாட்டை விட்டு மெய்மறந்து மலை போல் வீழ்ந்தான்
வானவரும் தேவர்களும் நடுங்கித் தென்னா.

(சுபம்) (சுபம்) (சுபம்)

சுந்தரி மாலையிடு நாடகம்: அபிமன்னன்.

(கவி)

இடி கொண்ட புயம் உ வேந்தன் மீண்டிரும் விஜயன் மைந்தன்
வடிக்கனை சிவப்பமைந்த மணிபணி அலங்கரித்து
படிக்குள்ளே வீரர் அஞ்சும் பராக்கிரமம் உள்ளத்தினன்
அடிக்கடி பணிகள் கொஞ்ச அபிமன்னன் வருகின்றானே.

(தரு)

அரம்புகழ் இந்திர நகர் அரசுக்குரிமையான
அபிமன்ன ராஜன் வந்தேன் வெகு சவுரிய புஜபல
சுபயோக சீலன் நானே
பெரும் புகழ் பரவிய குமர் தம்பியும் தந்த
பிரபலன் நானே சவுரியமன்னன் திலகனே
(சு) வெற்ற சுயத்தினை நித்தம் மகிழ்ந்திட
எத்திசை புவனமும் வெற்றிகள் செய்வன். (அர)

(தரு)

வாசவன் மருகனாய் தேசமெங்கும் துதிக்க
வந்த வீரியன் நானே இந்த ஜெகமதிலதிக
சுந்தரத் தீரன் நானே
வீசும் மணிகொண்ட ராஜ ராஜர்க்கொண்டாட
வெண்டையமாட கீத தண்டைகளாட
(சு) வேட்டைகளாடவே காட்டினிலேகியே
கூட்டியே சேனை மேட்டிமையாகவே. (அர)

(கவி)

பிடிவில்லா வடிவுமின்ன எண்ணிட்த்தோழமாரே
கூடியே நாமிருந்து இலவயமதிசயிக்க
காடியே வனம் புகுந்து நல்லமான் புலிகள் தன்னை
வேடிக்கையுடனே வாட்டி வேட்டைகளாடுவோமே.

(தரு)

வேட்டையாடுவோம் வாருங்கள் வன
வேட்டையாடுவோம் வாரும் காட்டித் தலையைப்பூட்டி
வீரர்களை எண சூரர்களை நாடம் (வேட்)

(சு) வீரிட வீரிட யானைகள் பன்றிகள்
நேரிட கூறிட நீட்டிக் கணையைப்பூட்டி. (வேட்)

(தை)

இம்பம் கரடி செந்நாய் சிறுத்தை புலிகளெல்லாம்
பம்பரம் போல் சுழன்று பதைத்து இறந்து விழ
(சு) பத்தி பத்தியாய் கணைகளை யேவிட
சுத்தி சுத்தியே அடிபட முடிபட. (வேட்)

(கவி)

மாசில்லா தோடிமாலை வந்தோம்நாம் வேட்டையாடி
வீசியே காற்றில்வந்து விழுந்தது நீருபம் பாராய்
ஆசையாய் அதை எடுத்து அறிந்தோம் நாம் நமக்கு வந்த
வாசக மாகுமப்பா வாசித்து அறிகுவோமே.

(தரு)

சுந்தரியைக் கொள்ளவாச்சுதா துரியன்
எந்தனிட வீரம் போச்சுதா
சுந்தரியைத் துரியன் மைந்தனுக்காகவே
தந்தி பரியமும் வந்துதே நிருபமும். (சுந்)

(தை)

என்ன கெடுமதி வந்ததோ அவன்
இன்னப்பட விதி நொந்ததோ
மன்னர் மன்னர்களும் வையகத்தோர்களும்
கன்னி எனக்கென்று கண்டுமே இருப்பாரோ. (சுந்)

(தை)

கட்டிக் கலியாணம் மாற்றுவேன் சபதம்
இட்டப்படி நிறைவேற்றுவேன்
கட்டழகி என்னை கண்டு களித்திட
அட்டி உண்டோ இனி ஆகட்டும் ஆகட்டும். (சுந்)

(தை)

சேனை மிகுத்திடும் வீரனே துரியன்
நானிலமீன்றிலே தீரனே

(143)

ஆனையைக் கண்டாலே அஞ்சுவோ சிங்கமும்
நானை கெலித்திந்த வாழனை வாட்டுவேன். (சுந்)

(சுந். ம்)

அட்டியுண்டோ கலியாணம் கனை முடிக்க
அரவக் கொடி வேந்தன் மகன் தன்னை எல்லாம்
கட்டிவைத்து நானும் மணம் புரியாவிட்டால்
கன்னியவள் அக்கினியில் வீழ்வேனென்று
இட்டதொரு சபதமதை முடிக்க வேண்டி
இப்பவே துவாரகைக்கு போக வேண்டும்
மட்டில்லா இன்பமுடன் என்னைப் பெற்ற
மாதாவே ஒரு நொடிக்குள் அனுப்புவாயே.

(தரு)

வகையுள்ள என் தாயே நீயும் வாழ்த்தியங்காரே
பகையுள்ள பங்காளி மைந்தனுக்கு வந்த பஞ்சமரிக்கேவனே.

(தை)

பாரெங்கும் புகழ் படைத்த துரியன் பாக்கியவானென்று
ஆணைமா என்ன மதியாமல் பொன் கொண்டு நின் தலையன்.

(தை)

எப்படியோ அரியன் மாயன் எண்ணத்தை என்ன கண்டாய்
அப்படி தந்தால் சுந்தரியை விட்டு எப்படி நானிருப்பேன்.

(தை)

எந்த விதமுரைத்தாய் துரியன் தந்த பரியம் கொண்டு
சிந்தை களிப்பாக நானிட்டு தந்தாலோ உந்தனைக்காணமல்.

(சுந். ம்)

காரிகை கிணற்றில் விட்ட கணையாழி எடுத்துத் தந்தால்
பாரியாள் என்று சொல்லி பஞ்சமாய் எடுத்துத் தந்தேன்
சூரிய வடிவமுள்ள சுந்தரி மகிழ்ந்த போது
சூரியே அதிமாற்றி

(தரு)

கொண்டோமே இருவருமாய் தேவரீர் - (கொண்)
கொண்டவன் மனது விண்டிடப் போமோ
அண்டியே விதமெல்லாம் கண்டுமே வாரும். (கொ)

தெ.பொ. செல்வகுமார், மாவட்ட பொதுச்செயலாளர், தமிழ் தெருக்கூத்து கலைஞர்கள் இயக்கம், விழுப்புரம் மாவட்டம் (தெற்கு)

(கந்.மீ)

அஞ்சிடி 140 மொழிய வேண்டாம் அம்மணி சொல்லிக்கொள்ளாய்
மிஞ்சிய தூரியோதனன் வீரிய துலங்களெல்லாம்
பஞ்ச பஞ்சாக வாட்டி பாவையை மணம்புரிந்து
சஞ்சலம் அகற்றி வாரேன் தாயே நீ அனுப்புவாயே.

(தரு)

எப்படி என்று நீ யோசிக்கவும் வேண்டாம்
ஒப்பி என்னை அனுப்பும் என் தாயே.

(ஷ)

அம்பிகை உண்மை அறிந்து நான் வாறேன்
தாமதம் செய்யாதே என் தாயே.

(ஷ)

நீதுக்கு அஞ்சா தூரியனை வாட்டி
தாயே மணம்புரிந்து — நான் வாறேன்.

(ஷ)

துணையென்று மாயன் இனியடி இருக்க
மனதில் வைச்சுமும் உண்டோ - என் தாயே.

(கந்.மீ)

அந்தரனமாயன் பெரிதானமாமன் அதுயெந்தனுக்கு துணையே
தெரிந்தான தர்மர் அவர் செய்த தர்ம்மம் நிலையான துணையுமதுவே
அதிவாலுயர்ந்து என்னைவெற்றத்தாயே அஞ்சாத நானோ இயே
பரிவாக வாரை தூரியர்கள் தன்னை,

(தரு)

பந்தக்காலில் கட்டி வைத்துமே மணம்புரிவேன் (பங்)
பந்தக் காலில் கட்டியே எந்தன் நாடியே
சுந்தரியை மணம் விந்தையாய் செய்குவேன்.

(தரு)

உந்தனை நான் விட்டுப் போக எந்தன் தாயார் கோபிப்பாளே
உத்தமா வாரும் சித்தமா.

(ஷ)

கூடுவேன் வசனமொன்று வாரேன் நானுந்தன் பின்னே
கூடியே மணம் நாடியே.

(ஷ)

என்னிட சமர்த்தைப் பாரும் உன்னை எடுத்துக்கரை
யேறுவேன் தாண்டி சேருவேன்.

(தரு)

உன்னை விட மாட்டேன் ஐயா மெல்லவாரும் பக்கத்தில் 141
நீந்துமே கையை வாங்குவேன்.

(தரு)

அந்நிலையை நானும் அறிந்து விட்டேனையா அத்தேவமே
வந்த விதமாக என் மனம் தானே இளவேன் ,,
தேடமாக இன்பம் பெறுபின் மக்களோடே ,,
மோசம் செய்யே என்று கருதுகிறே அய்யா. ,,

(சுபம்) (சுபம்) (சுபம்)

14 - ஆம் நாள் சுண்டன் திருவஞ்சரான்

(கந்.மீ)

தெரியில்லை என்றுவந்த அந்தேதுக்கா
உன்னையும் இருக்கமகனே
சத்தியமாய் பெருமையாம் புத்தியிலேன் சுதனே
தனக்கேது தரையிற் சுகமே
விதியில்லை போலை நந்தகுடும்பிதன்
புகழுமே பெற்றவன் பகையானை சயித்தனே,

(தரு)

பருதி மறையு முன்னமே - பற்குணந்தீவன்
பகைக்கவே அனுப்பான் சென்னியை
இதயம் வாடாதே யம்மா எந்தனுக்கும் சோதரியே
உரிமையுள்ள மைந்துனர்க்கே ஒருகுறையும் வந்திடாது

(தரு)

வருத்தமென்னிடத்தில் வாடுவதேன்
மாவில்லா ளாகிய தீரர்கள் மருத்துவம் கேட்டதில்லையோ - என் தங்கையரே
(ஷ) மன்னவனும் சமர் தன்னிலே இருந்துமே
முன்னிட்ட பணிகுவார் முதுகிட மடிகுவார்.

(தரு)

அவசரப்படாதே தங்கா சுபமென்று எந்தன் பேரில்
தேசமெல் உன்போல் யேதம்மா சமர்களத்தில் (சுப)
(ஷ) சத்துரு ஜெயம் பெற்றிடும் மைந்தனோடு
மெத்தவும் புகழுனக்கு இத்தலமீதிலே.

(தரு)

அருள் புரிவேனோ பரிசில் போனேன்
அஞ்சாதே நாம் ஆசீர்வதித்தேனே

142 (146)

(சு) அத்தந்தன் மேல் மறைவதன் முன்னமே (அருள்)
வாதி சயிந்தனை வாட்டுவேன் நானே.

(கரு)

பேசுவேன் நானே பூசுரன் துரோணன்
பிறைகவெங் கொடிபோனுக்காய் திடம்பேசி
(சு) பிடித்திட்ட கருமனை அடுத்துமே நீரேன்
கடுத்து உன்சபதம் முடித்திட அரியேனே. (பேசு)

(கரு)

மாயமல்ல இது உபாயமல்ல
மாயமில்லு துரோணன் கர்ணன் பெருன்மைந்தனை இவர்
மடிய அடபிலாயிவராவை வதைக்க மதியான மாக்ஷே. (மாய)

(கரு)

ஆகாதப்பா நம்மால் ஆகாதப்பா
ஆகாது தோரணைக் வகுத்த அணியதை உடைப்பதற்கே
அத்தன் மறைந்திடுவான் நீ வாதியை கண்டுவதைக்க. (ஆ)

(கவி)

அழகல்ல வென்ற அர்ச்சுன அவரவர்
பழியினை போல் பலந்தரும் நீயோ
கழல் ~~[illegible]~~ விழுந்திறக்க சாற்றிய சபதம்
விழலாகப் போமோ வெற்றி தானமோ,

(கரு)

மேலும் நானே ஜெயம்புரியும் விதமங்கேயனே
சாலு யூகம் தாண்டி நாழிகை பதினைந்தில்
பாவினை வதைத்தோனை பதைக்க சிரமறுக்க
(சு) படுகோரம் தன்னில் பகைவர்வார. லே
விடுவேன் சதமதை சபதிபிலே இவாய்.

(கரு)

நீதி விடுத்தேனே வேகமாய்
சதமதை நானே
மேலவர் கண்டுமே அவிபதறிட்டத்தானே.

(கரு)

வாட்டிடுவேன் பாவையல்லாம் ஒட்டம்பிடித்துமே = மைத்துனனே
மாபாவி தரியன் முன் வதைக்க வாறேனே = "

(147)

(கரு)

பாடி தேவாலா பாபிரம்ம லோகா
பாதகரை வீக்கும் தன்னிற் பணிந்தேனே 143
(சு) பாவி சயிந்தவன் அவன் ஆவியைவாங்கவே
தேவனே எனக்கு திருவருள்புரிவாய்.

(கரு)

இன்னும் கண் கூடி ஏத்திட்டம் ஓடி
முன்னக தேர் நடத்தி மடித்தோமே
(சு) இருபகலாச்சுதே இற்படை விலவல்
பிற்பகலெப்படி யாகுமோ பேசுவீர்.

(கவி)

முடித்திட கருமன் தன்னை முனைந்துமே துரோணைக்கொள்
பிடித்திட நெருங்கா வண்ணம் பிரபலசாத்தியும் வீமன்
தடுத்திட வதைக்கும் வீரன் சூழ்ந்துமே இருக்கும் போது
மடித்திட வலிமை ஏது மாயத்தை அறிவேனே.

(கரு)

ஆசைவன்ன மதியும் ஆசைவன்ன
மாணக்கு கொடியோன் பாவி மைத்துனன் ஜெயிந்தவனை
தேனாரும் தொடாய் முடியோய் இவம் துணிக்கவகாதே.

(கரு)

கண்டு நாமே பகைவனைக் கண்டு நாமே
கண்டுமே வதைக்காவிட்டால் கழறிய சபதம் போல
மண்டுதீயினில் வீழ்வேன் மாயவா உனக்குகழகே.

(கரு)

ஆவிக்கு ஆவியாய் ஆதரிக்கும் எந்தன். = அய்யனே
வசலியில் நீ இன்ன வாட்டிடுவேன் சேனைய = மெய்யனே.

(கரு)

வா ஓனென்ற போதே நீயதை கொப்பும் = மைத்துனனே
பாவனைப் பிடித்திடப் பாவியைப் பார்க்கவே = "

உ

கீச்சக சம்ஹார நாடகத்தில்: கீச்சகன்

 (கலி) (148)

துன்னைப் பெருத்த தோளும் துடையை எடுத்த கையும்
மன்றல் சேர் மாலை மார்பன் மவுலிசேர் முடியோனாகி
இன்று என் தமக்கை வீட்டில் யேகியே வருவோமென்று
சென்று கீச்சகராஜன் செங்கசபை வருகின்றானே.

(தரு)

கீர்த்திப்பிரதாபமுள்ள சுற்றுத்திசையோர்கள் போற்ற
கீச்சகராஜன் வந்தேன் வேடிக்கையாக (கீச்)
மார்த்தாண்ட உத்தண்ட மண்டலாதிபர்க்கு
மங்கையர் இருபுறம் வெண்சாமரைகள் போட
(சு) மாமலை யொத்த வாரண மென்னவே
பூமியையாளும் புகழ்ந்துமே பன்னவே. (கீச்)

(தை)

வாகுவல்லய மிரு தோளில் பளபளவென்ன
யோக துவந்திக நாகரிகனென்ன
(சு) பொன்மணி மாலைகள் தன்புய மோங்கியே
மின்னிடு நன்முடி யென் பொருதாங்கியே. (கீச்)

(தை)

வெற்றிக் கிடைகலிய விருது கொடிபறக்க
சித்திர மணிப்பதக்கம் சுத்தியைப் பொழியுதிர
(சு) சேவகர் போர் முனை யொழி நடுங்கவே
பார்மிசை யாவரும் கண்டு நடுங்கவே. (கீச்)

(தை)

கையில் கடகம் பூட்டி காலில் வெண்டையமாட
துய்யமணிப்பதக்கம் வெய்யோன் தனைப்பழிக்க
(சு) சுத்தியுபித்துரு பத்தியே மெய்த்திட
மத்தள வாத்தியம் தாந்தும் முழங்கிட. (கீச்)

(வேறு தரு)

ராஜராஜர்கள் பணிகள் சூழ்ந்திடவே. கீச்சக
ராஜனுங் கொலுவாகி வந்தனனே
தேசராஜர்கள் வந்து சூழ்ந்திடவே கீச்சக
ராஜனும் கொலுவாகி வந்தனனே
ஆலவட்டம் பூமியதிர்ந்திடவே கீச்சக
ராஜனும் கொலுவாகி வந்தனனே.

(தரு) (149)

வந்தான் கீச்சகராஜன் தமக்கை முன்னே (வந்)
கொந்தாரை மலர்மாலை அந்தமுடனணிந்து
சந்தோஷம் பெருகியே தமக்கை சுகர்க்க முன்னே. (

பண்டு கூடப்பிறந்த பந்துசமாகவே என்னை
கண்டு கண்களிக்கவே கன்னி சுகர்க்க முன். (வந்)

தாரணி தனிலெங்கும் மாரன் இவனோ வென்ன
ஆரவாரத்துடன் அக்காள் அரண்மனைக்கு. வந்
மச்சதேசத்தையாளும் மன்னன் விராடனுக்கு
மைத்துனரிவனென்ன உச்சிதமாகவே. (வந்)

(தரு)

சருணம் சருணமம்மா தமக்கையரே (சரு)
சருணம் சருணமம்மா கருணையுடன் உமது
தனயன் சிரம் வணங்கி பணியடி போற்றினேன். (சரு)
ஒரு வயிற்றில் பிறந்து ஒருமைப்பாடுண்டு
உத்தமி உன்னுடைய பாதத்தில் நித்தம் மகிழ்ந்துமே. (சரு)
மச்சதேசாதிபதி மன்னவன் தேவியே
மருவும் மலர் கொண்டு உன் திருவடி தன்னிலே. (சரு)
குற்றம் குறை இருந்தால் பற்றி என்மேல் கருணை வைத்து
எங்கள் குலத்தில் பிறந்தவள் நீ ஒருத்தி யல்லவே. (சரு)

(கலி)

கண்டான் தனது கண்ணாலே கண்ட பொழுதே விதிவசத்தால்
கொண்டான் மோகம் கொண்டாலும் கொடிய மன்மதனும் பகையானான்
விண்டான் மனது சொக்குகிறேன் மெலிந்தவன்
பண்டாரும் குழல் மிகும் நோக்கி பார்த்ததை யுரைக்கலுற்றேன்.

(கலி)

அங்கொரு தோழி தன்னை அருகினில் அழைத்து வந்து
மங்கையும் யாரென்று மற்றவர் பணிப்பெண்ணென்ன
ஆங்கியே காமத்தியால் பொறுத்திட முடியாததில்
செங்கையை கூப்பி காலில் தீர்க்கமாய் விழுந்து சொல்வான்.

(தரு)

மையல் லாகினேன் மடமானே (மைய்)

மத பைய்யல் விருங்களே

மைவிழியாளென் மெய்ப்பும் உருகுதே. (மை)

தையலை என்னி குயில்கூவ என்தேகம் சுடுதே.

தென்றல்வீசுதே மாமயிலோனே

மன்றல் கருங்குழல். இன்றென்னை நீ யணைந்தின்பம் கொடுத்திடு. (மை)

கற்கண்டு மொழியாளே சேல் கெண்டை விழியாளே

தெண்டம் உனக்குநான் பண்டுசெய்ப்பயன்

தொண்டை கனியிதே நான் உண்டுகளித்திட. (மை)

கூடி மகிழவாரதோ உனதுயிர் கண்டினிதனியாதோ

தேடியெடுத்த திரவியமே உன்னை

நாடிவந்தேனுன்னை கூடிமருகவே. (மை)

(ரேசபத்தியம்)

சோதிமாணிக்கமோ சுகபோக பாக்கியமோ

சுவைகன்னல் சாரமோ தோகைமயிலோ

நீதி மாதங்கமோ கைகூடின பளிங்கமோ என்

நெஞ்சைவிட்டகலாத கொஞ்சும் கிளியோ

கோதிலா மின்னலோ கற்றுயாமாவினில்

கோலமா இனிதாக கூவும் குயிலோ

ஆதிநான் செய்திடும் அதிய தவமோ. என்முன்

அன்னை உருவாய் வந்த மேனி.

(முருக்கு கரு)

புதமிந்த வேளைக் கண் பார்த்திட வேண்டும்

மதன ஷ்ய்யாரியே உன் வாய்திறந்து

இதமாக பேசிடும் கனியிதழ் ஊரல்

உதவி யெனையாட் கொள்வதுன் கடனே.

(கரு)

தங்கக் குடமோ வெண்டும் இவள்

கொங்கைமீதினில் பிம்மை தன்னைல் எந்தனை வாட்டுதே. (தங்க)

தக தகவென்று மிக பளபளவென்று மணிசரங்கள்

பருத்து பொரிந்து மருவிய (தங்)

தாவும் மலர்களை தாவும் மதன்முடி

வேதமென மகிமை வணைதிரு

ததும்பி, நிமிர்ந்து, நெருங்கி, வளர்ந்து

மருங்கி, சுமந்து, ததும்ப மணிந்து. (தங்க)

சுந்தி எதிர் வருகென்று புருஷர்கள்

சிந்தை தெளிவுற இந்த வில்லிடும்

கண்டமென்புடை வன்மலர் இகையோ

வண் கரும்பின் இதழ் வளம் பொருந்தியதோ (சுந்)

சுவைத்தர் மனத்தை தருந்து புருக்கி மினுக்கன்

கருத்து பெருத்து புடைத்த. (சுந்)

(கவி)

பூதலத்தில் மாந்தருக்கு பொன்னாசை மண்ணாசை

காதல் தரும் பெண்ணாசை கடவினிக்கும் மிகவரிதாம்

மாதரைக்கண்டில் பெய்வாய் திறக்கும் என்பார்கள்

பேதையரே இவ்வசனம் பேசவும் கேட்டிலையோ.

(சங்-மி)

சித்தஜன் கணைகள் வந்து தைத்ததுவே எந்தன்

இந்தனை கோபமோ யெனிந்த வேளைதன்னில்

முத்தமிட்டாடி முத்தமிட்டு மோகம்தீர

சித்தமும் மகிழ்ந்தேனே,

(கரு)

சேர்ந்தனையாயோ இதழ்கனி

என்று நுகருவாயோ மனம்

களி கொண்டு வருவாயோ இந்த

புண்ணியம் பெறுவாயோ

வாய்ந்த திருக்கையில் வளையல் குலுங்கவே

தேய்ந்த இடையினில் துவண்டு இலங்கவே. (சேர்)

(கவி)

அந்தரதேவர்கள் யாவரையும் வந்துமே என்னை மதித்திடுவாரே

இந்திர சாவத்தால் எங்கிருந்தேயும் அந்தமாய் உனக்கிருக்கள்,

(கரு)

அருமை யாவேனோ பெண்ணே கண்ணே, உனக்கு

பொருந்த மாவேனோ

மன்மதன் போருக்கு என்ன செய்வேனோ

தீர்க்கமாய் உந்தன் காலில் வீழ்வேனோ

(சு) அற்புதமாய் விளையாடுவோம் கூடுவோம்

பொருந்துடனே அறு போகம் கொண்டாடுவோம்.

(கவி) (152)

ஆவென்று கேட்பதென்ன ஆனைங் கணங்கோளாய்
கிளவேல் கரும்புவில்லி கண்டுமே நாணியுற்று
வண்டுநாண் பூட்டிக்கொண்டு மேசலவே புஸ்பபாணம்
தொடுக்கிறான் பொறுக்கமாட்டேன்
வானனி கொங்கை பெருந்தன் மார்புற அழுந்தி செய்குவாயே.

(குரு)

இந்த பெண்மானே உந்தன் கூர்வேல் விழிகள்பட்டு
கொல்லாதும் கொல்லுதென்னை = மடமானே.

(குரு)

கோாக பெருந்தன் இன்னே யார்வந்து தடுத்தாலும்
கிருபை செய்குவேன் = மடமானே.

(குரு)

சந்திர வதனமேயி தந்தேன் பச்சு பெண்ணே
இந்த சமயம் கண்பாரவே = பெண்மானே

(குரு)

கன்னி என்னை சும்மா காண் எடுத்தும் பெரும்
கடல் நீரை அரிக்கின்றேய் = மடமானே.

(குரு)

கமல நாயகி நல்ல காலம் வீண் போகுது
கட்டுக்கதை பேசாதே = பெண்மானே.

(குரு)

கற்றக்கல்விகளெல்லாம் மெத்தவே நீ பேசி
காலம் கழித்திடாதே = மடமானே

(குரு)

கண்ணை கண்ணே உன்னை கட்டி முத்தம் கொடுத்தால்
கனத்த பதமுண்டாமே = பெண்மானே

(கவி)

கண்டதுமில்லை பெருங் கதையிதை காதில் கேட்டு
கொண்டதுமில்லையிந்த இவ்வயத்தில் தன்னில் பொல்லா
சண்டி என்பதற்கு வேறே சாக்ஷிகள் ஆனபேரும்
வண்டனைக்கு வந்த மாயமே அரிக்கிலனே.

(குரு)

அன்னமே மோகம் பொல்லாதே
ஆசையானேன் இனி மோசம் செய்யாதே.

(153)

ஆனைக்குமட மானே உனக்கு
அடிமை தொழில் புரிவேனே உன்னே
அனுதினம் மறவேனே எந்தன்
ஆசைக்கு வழி சொல்வாய் இதனே
விண்ணுக்கினி மாமயிலே பெண்ணே என்ன செய்வேன்
உன்னால் என்னுயிர் போகுதே.

(குரு)

ஆகா இது என்ன கேட்டு நல்லா
அறிகுவனே இந்தப் பாட்டு
எங்கே அறிந்தாயோ இந்தப் பூட்டு சும்மா
ஆனாலுமே இந்த சாட்டு
வாவென்று அழைத்து மருங்கிலிருந்தாயே
போலியாம் போல தாலி முத்தம் தாராய்.

(குரு)

நெருப் பென்றாலே வாய் வெந்து போகுமோ
என்னை நெருங்கி எமன்வருவானோ
உயிர் நீங்கி உன்னை விட்டுப் போகுமோ
உருக்கமாக பெண் திருக்கண்பார்வை வைத்து
வருக்கமாக நீயும் பெருக்க வாழ்வாய் பெண்ணே.

(குரு)

ஆனாலும் உன் மனம் கல்லோ என்னை
அணியும் பட்டு என்று சொல்லு பொல்லா
அங்கஜன் போரையும் சொல்லு இப்படி
ஆகுமே இவர்க்கும் மல்லு
தேரோடும் பூங்குழல் சேயிழையே உந்தன்
சித்தம் இரங்காதோ இந்தநேரமின்பமே.

(கவி)

நெடுங்கயற் கண்ணே கோளாய் நீதிகளறிந்து சொன்னாய்
விடுவிடு இந்த வார்த்தை வேணது அறிவேன் கண்டாய்
தொடு வழக்காடுகின்றேய் சுகம் நமக்கதில்லையுண்டோ.

(குரு)

இத்தனைக் கோபம் உனக்கேனடிக்குது
என் உயிர் உன்னாலே பொங்கி தவிக்குது

எத்தனையோ கண்கள் என் தேகம் துடிக்குது
செவ்வாய் இதழின்ன என்வாய் ருசிக்குது
(சு) தீராயோ தீட்ட வாராயோ. முத்தம்
தாராயோ கிருபை பாராயோ இனி
சித்தம் இரங்காதோ பெண்ணே கண்ணே
(கரு)
வாய்ந்த கஸ்தனங்கள் மனத்தை உருக்குது
மைவிழியே உந்தன் மார்பை துளைக்குது
காய்ந்த மதனலே காமம் விளைக்குது
(சு) கற்பகமே கல்வ வர்ப்புதமே திவ்ய
பொற்கொடியே தேனு சக்கரை போல உந்தன்
சித்தம் இரங்காதோ பெண்ணே கண்ணே. (சித்)
(கரு)
கொங்கை சுமந்து மயக்குது
குங்குமமேனி குணத்தை நயக்குது
திங்கள் முகமதில் திலகம் ஜொலிக்குது
சேர்ந்து விளையாட சித்தம் துடிக்குது
(சுரு) செப்பாயோ மனதொப்பாயோ கிருபை
வைப்பாயே என் சொல் கப்பாயோ. இனி (சித்தம்இரங்காதோ)
(கரு)
எத்தனை வித்தைகள் கற்று முடித்தாயோ
என்னை இகழ்ச்சியாய் பேசத் துணிந்தாயோ
கற்ற சமர்த்தெல்லாம் காட்டப் பிறந்தாயோ
கண்டுமகிழ்ந்து கை கொண்டாட வந்தாயோ
(சு) நைய்யாதே வர்ம்மம் வைய்யாதே மோசம்
செய்யாதே என்னை நைய்யாதே இனி. (சித்தம்இரங்காதோ)
(கவி)
ஆனையும் குயிலை உந்தன் தீரங்களும் பெரியும் கண்டேன்
மானையும் மாதர்க்கெல்லாம் வடிக்கம் இப்படியே கண்டேன்
பெண்ணி நமக்குள் வாது இனி சும்மா இருந்திடாமல்
கானக மயிலை நாமும் கலந்துற வாடலாமே.
(கவி)
மூத்தவள் உரைக்கக்கேட்டு மூர்க்கமாய் எழுந்திருந்து

மாத்தவே உரைக்கத்தன்னல் வகையொன்றும் இல்லாமல்
கேத்தவும் தெரியாப்பாவி சித்தமும் கலங்கி நொந்து
சேர்த்தியாய் நமது வீடு நிலமையாய் போய் செப்பேனே.
(தரு)
வண்ணமகள் பெண் ஒருத்தி என்னை மோசம் செய்தாளைய்யோ
தெய்வமே நான் என்ன செய்குவேன்
வஞ்சியவள் வாய் திறந்து கொஞ்சி கொஞ்சி பேசும்போது
வாட்டுதே பிரம்மை மூட்டுதே
அன்று முதலான எந்தன் எண்ணமும் அழிந்து போக
வாச்சுதே நித்திரை போச்சுதே
அன்னம் போல நடந்து என்னருகில் வரக்காணேன்
ஆசையாய் கூடி பேசவே.
(கவி)
பெருகிய காமத்தீயின் பெருந்தணல் மோத மோத
வெயிலில் வீழ் தளிர்போல்வாடி ஏங்கியே துடி துடிக்க
அருகினில் தோழிமார்கள் அனைவர் சந்தனம் பன்னீர்
மருமலர் தூவும்வீசு வாட்டிகொண்டேது சொல்வான்.
(வசனம்)
நான் உன்னை சேர வேண்டுமானால் பொழுது போனதும்
வெள்ளைக்கால் மண்டபத்திற்கு வந்துவிட வேண்டும்
அப்படியான் வந்து விடுகிறேன்.
(தரு)
ஆசை கொத்து அய்யாது மோசக்கொத்து முன்னாது
பார்த்து கொந்துவேன் என்றாள் பாவையிந்த பெண்மணியாள்.
(வசனம்)
பீமனால் கீச்சகனும் அவன் தம்பிமார்கள் 104 பேர்களும் மாண்டார்கள்.
(சுபம்) (சுபம்) (சுபம்.)

கீச்சகன் தாய் தந்தை பெயர்:
காலகேயருக்கும் மாலவிக்கும்: சுதர்க்கனே பிறந்தாள்.
நிவாத கவசருக்கும் காலகேயன்ற அரக்கிக்கும்
கீச்சகன் அவன் தம்பிமார்கள் 104 பேர்கள் பிறந்தனர்.
சத்யசிருதருக்கும் உளர் வசிக்கும் ஏற்பட்ட விந்தாகப்பட்டது
அரணிக்கட்டையில் விழவும் அது இரண்டுபிரிவாக விழுந்தது

(156)

அதில் கிருபர் கிருபி பிறந்தார்கள்
சந்தனன் வேட்டைக்கு வந்து குழந்தையை வளர்த்து
தோரணருக்கு கொடுத்தார்.

பாஞ்சாலன் தாய் தகப்பன்:

சோமகனென்னும் அரசனுக்கும் சுஜாதி அம்மையாருக்கும்
100 பிள்ளைகள் பிறந்தன அதில் சுனிதனென்பவனுக்கு
பிறந்தவர் பாஞ்சாலன். நூறு பிள்ளையில் மூத்தவன் பெயர் பிருஷதன்.

(கொடியின் விபரம்)

அஸ்வத்தாமனுக்கு	= மயில் கொடி
துரோணருக்கு	= மறைகொடி பச்சைவில்லும் கொடி
கர்ணனுக்கு	= கச்சைக் கொடி
வீஷ்மருக்கு	= பனைக் கொடி
துரியோதனனுக்கு	= அரவக் கொடி
பீமனுக்கு	= சிங்கக் கொடி
அர்ச்சுனனுக்கு	= அனுமக் கொடி
தருமனுக்கு	= முரசுக் கொடி.

(மேல் உலக விபரம்)

இந்த பூமிக்கு மேல் 10 யோஜனைக்கப்பால் மேகமண்டலம்
அதற்கு மேல் புவர் லோகம் அதிலே கின்னரர் கிம்புருடர்
கருடர் காந்தருவர் சித்த வித்தியாதரர் சித்தர்கள் வசிக்குமிடம்.
அதற்கு மேல் ஆகாய கெங்கை இருக்கிறது அதற்கு மேல்
ஒரு லக்ஷம் யோசனைக்கப்பால் சூரிய மண்டலம். ஆகவே
தேவர்கள் நடக்கும் வீதி. அதற்கு மேல் லக்ஷம் யோசனைக்கப்பால்
புதன் மண்டலம். அதற்கு மேல் லக்ஷம் யோசனைக் கப்பால்
சுக்கிர மண்டலம் அதற்கு மேல் லக்ஷம் யோசனைக்கப்பால்
அங்காரக மண்டலம் அதற்கு மேல் லக்ஷம் யோசனைக்கப்பால்
குரு மண்டலம் அதற்கு மேல் சனி மண்டலம் இதுகளெல்லாம்
ஒன்றுக் கொன்று 20 லக்ஷம் யோசனை உயரமுடையது
சனி மண்டலத்துக்கு மேல் ஜப்தரிஷி மண்டலம்
அதற்கு மேல் லக்ஷம் யோசனைக்கப்பால் துருவ மண்டலம்
இதுவரையில் 15 லக்ஷம் யோசனை தூரமுடையது. சுவர்லோகம்
85 லக்ஷம் யோசனை தூரமுடையது மகா லோகம்.
200 லக்ஷம் யோசனை தூரமுடையது தேவேந்திரன் இருக்குமிடம்

(157)

அதில் மார்க்கண்டேயர் முதலான முனிவர்கள் இருக்குமிடம் 153
அதற்கு மேல் 8 கோடி யோசனைக்கப்பால் ஜனலோகம் அதில்
பிதுர் தேவதைகள் இருக்குமிடம் அதற்கு மேல் 12 கோடி யோசனைக்
கப்பால் தபலோகம் அதில் ஜனகர் ஜனத்குமாரர்கள் இருக்குமிடம்
14 யோசனைக் கப்பால் பிர்ம்ம லோகம் இதுவே பிரம்மன் வாசம்
சத்திய லோகத்திற்கு மேல் பரமபதம் என்னும் இதற்கு மேல்
3 கோடி தூரமுடையது [redacted]
[redacted] விஷ்ணு உலகம் அதற்கு மேல் 3 கோடி
தூரமுடையது சிவலோகம் அதில் 100 உத்தமர் இருக்குமிடம்
புவனங்களும் சப்த சமுத்திரங்களும் லங்கை முதலிய தீவுகளும் உண்டு.

(பார்வதி அகவல்)

ஒருமரமுமில்லாமல் உண்மைத்தனர் புலிமுதுகை ஏண்டார்
நரை மாடொன்று நமக்கிருந்தும் முதுகண்மையாட்டாமல் நங்கையுண்பீர்
இருநாழி நெல்லுக்கா இரண்டு பிள்ளைக்கும் தாய்க்கும் இரந்துண்பீர்
திருநாளுமாயிற்றோ செங்கமதியகனையே

(செய்யுள்)

கண்டீரோ பெண்காள் குடம் வைத்த சனர்
பெண்டீர் தலை சுமந்து பித்தனர்
எண்டிசைக்கும் மிக்கான தங்கைக்கும் மேலை செருப்பையிட்டார்
அக்காளை ஏறினாராம்

(ஷை)

கண்ணப்ப நாயனார் தமது வாயில் வைத்து தின்று சுவைப்பார்த்து
ஊட்டிய மாமிசத்தை முதலிய கறியும் தின்று. சிறுதொண்ட நாயனார்
அன்பினால் பாகம் சமைத்திட்ட பிள்ளை கறியும் உமக்கு போதாதோ
உமது வயிறென்ன சோலை சமுத்திரமோ பண்டு இட்டிக்கொள்ளுவாய் பரமா

(ஷை)

மாட்டுக்கோன் தங்கை மதுரைவிட்டுத் தில்லைவனத்
தாட்டுக் கோனுக்கு பெண்டானாள் கேட்டிலையோ
குட்டி மறிக்க வொரு கோட்டானையும் பெற்றெடுத்தாள்
கட்டுமணி சிற்றிடைச்சி காண்.

(ஷை)

இட்டுகொற்றப்பிள்ளை பாண்டியனோ இங்கு இல்லை
குரும்பி யளவாய் காதைக் குடைந்து தோண்டி

154 எட்டுணைமட்டும் அறிவுதற்கோ வில்லில்லை (159) பின்னடைன்றேய்
இழுக்கதில் விலக்கப் பெறாடு
வெட்டுதற்கோ ஒட்டக்கூத்தனில்லை விசியபாட்டா
கவிதன் விரைந்து பாடிக் கேட்டு நற்கவிலில்லா திரைகொண்டு
ஒதுகைமலிவும் [illegible] புலவனென திரியலையே.
(ஒட்டக்கூத்தன் சொல்வது செய்யுள்)
மானம் இத்தமிழ் பெட்மதும் வெகி (இயலவன் செய்யுள்)
பாரின் முன் வந்து எதிர்த்தவன் யாவனோ
கூனியும் இடமும் இன்டு சட்டியும்
பானையும் பண்ணும் மங்கிகப் பையல் யான்.
(பண்டிதர் செய்யுள்)
விண்பட்ட கொக்கு வல்லூறு தன்னைன்ன விலவிக்க
புண்பட்ட கெஞ்செடு நின்றேய் வெட்டையாய் புகல்வாய்
(நாவிதன் செய்யுள்)
கண் பொட்டை யாவும் பட்டவன் கவிவாணர் பின்னே
பண்பட்ட செந்தமிழ் நீயும் திகைக்க பாடுவனே
(ஆசாரி செய்யுள்)
செல்வன் புதல்வன் திருவேங்கட வன் தொகுத்தடு
சொல்வன் கவியை இசைசொன்னபரை இறடு கொண்டு
பல்லைப் பிடுங்கி பறித்தோட்ட மாடிப் பகைவர் முன்னே
அல்லும் பகலும் இரும்பாணி கொண்டே அடிப்பான்.
காசியபருக்கு {தக்கனுக்கு 50 பெண்கள் | சந்திரனுக்கு 27 பெண்கள்}
13 பெண்கள். அதில் அதிதிக்கு தேவர்களும் திதிக்கு அசுரர்களும் 66கோடி
அசுரர்களும் பிறந்தார்கள். தனு என்பவள். தானவர்களை பெற்றாள்.
மதி என்பவள். மைக்களை பெற்றாள். அதிலுண்டான அவர்களுக்கான வருடங்களை
யும் பெற்றாள். சுரபி. என்பவள் பசுக்களையும் சராசரங்களையும் பெற்றாள்.
குரோதை என்பவள். கருதை கல்ப எட்டகம் முதலியவை பெற்றாள்.
வினதை என்பவள். காற்று இடி மின்னல் அருணன் கருடன் இடைக பறந்து
மற்ற பட்சிகளை பெற்றாள். தாம்பிரை என்பவள். உணர்க்கு ஒளி கொடுத்தா
காலை முதலியவை பெற்றாள். கத்ருஎன்பவள். செடி கொடி புல் பூண்டு
என்பன வற்றையும் பெற்றாள். கத்துருவை. பலதலையுடைய சர்ப்பங்களை
யும் அத்தெனதையும் பெற்றாள். சுனதை என்பவள். ஒருதலை முதலியவை
யைப் பெற்றாள். அவளைவிட்டு பிரியாமல் அவருடன் இருந்து வந்து
தசரதர்க்கு நண்பனானேன் என் பெயர் சடாயு கழுகு இனங்களுக்கு
அரசனென்று விளங்கினேன். கர்ப்பநங்கைக்கு. ...

நாத்தவராயன் கதை – நாடகம் (1288)
(159)
(கவி)
அண்டர் புகழ் சரஹணையில் உதித்தருதன்
அம்பிகையால் வளம் காத்து பலமனைவு
கொண்ட கொடு சபமது துலக்க வேண்டி
கோதிலா பிறவிபல எடுத்து இன்னன் 155
துண்டனியும் மந்திரியாய் கொண்டுமாவு
தோகையனை மணமுடிக்க மோகமாகி
கண்டுமகமார் பாகம் பொருந்தி செய்ய
காத்தமுத்து தருசாக வருகின்றானே.
(தரு)
காத்த முத்து அய்யர் வந்தேன் நானே திரு
காஞ்சியில் வளர்ந்திடும் கருணை காமாக்ஷி
பார்த்து அளித்த சேயன் நானே
சாஸ்திரத்தில் புகழும் சரவணைபவ குகன்
ஆத்தாள் வெறுமைபோல் அமர்ந்தேன் வனம் காத்தாளைய்
அண்டர்கள் வாழ்த்த தேவர் கண்டுபே யுற்ற
(சு) அங்கஜன் மங்க விளங்கிடுமாவன்
எங்கிலுமே புகழ் தங்கிடும்கோன். (காத்)
(தரு)
கையிலைகன்னி மங்களம் வந்து நான்
காத்திடும் வனத்தில் பூத்தைத்திடு
கண்டு மனத்திலே கொண்டு
ஒயிலான் இளியக்கன்னி உரிந்த தோலை எடுத்தேன்
பயமாய் பாவையுரைக்க பரமன் கண்டு வெகுண்டு
பறையபர மறையர கருவில் உறைவாய் சரியர
(சு) பத்தியாய் சாபமும் பரமனும் தந்திட
சித்தி என் தாயுமே உத்தமி கொந்திட. (காத்)
(தரு)
சாகாவரம் வேண்டி கடவில் என்று என்
தாயவள் தந்துமே வேகமாய் கொந்து
நாளைடு பிறப்பெடுக்க கொந்து
தேயி பிராமணத்திப் பெண் எடுத்தேன் மான் வயிற்றிலும்
மோகப்பிறந்து இவ் புலையான் வீட்டில் வளர்ந்து
கோக்கியே த் தாயின் தபசில் தாக்கி யோறுடும்
(சு) நாள்ணாட கன்னிகாட்டத்தில் வளர்ந்தேன்
எண்ணிடும் அன்பருக்கு ...

மயிலை யென்னியது கொண்டேன் அந்த
மாவுமை வெசந்தி தேவனையேனான்
மந்திரியாய் பின்னை கொண்டேன்
உலகில் அரியமாலை உத்தியாளை கொள்ள
அலைவிலா என் மனம் அய்யோ அலையுதிப்போ
ஆனைக்கால பலவுடு காவலமானேன்
(கு) அன்னவன் பின்னன் தன்னியுமனைத்து
இன்னிலை கோவிந்தன் செல்துதி மதித்து.

(தனித்துறை)

ஆனை சந்திரைதய மன்னை மாமுகை ஒப்புமிதினில்
வானத்தே உதிக்கும் கொங்கை யின வாடிதனை
காலைத்தன் விரல் மீனதுவே கணக்கல்லதுவாய்
காவனி மீதிலே வந்ததுவே அரியமாலியர்க்கே.

(கரு)

என்று சென்று நான் மனைப்பேன் அந்த அரியமாலையை (என்)
என்று சென்று நான் மனைப்பேன் வந்திதையாலை அய்யோ
அன்று கண்டதில் அலையுது என்மனம் தானே. (எ)

(கரு)

உயிரது அங்கு நிற்குதே உத்தமிதினில் நெக்குருகொடி (உயி)
உயிரது அவளிடம் உடலது இங்கையே
நயமாய் என் தாயவன் நலமாய் விடை தாராளோ. (உயி)

(கவி)

எப்படி யானாலும் யெந்திதையாலை யானே
செப்பிய மணமுடிக்க தீர்வு கிருப்பலோதான்
ஒப்பி என் சொல்போல் செய்யும் உத்தம பின்னன் தன்னை
இப்பவே வருகவென்று எண்ணினான் வருகத் தானே.

(கரு)

நித்திரை வாரி உலகில் சுகம் பெற்றுமே வாடி
நித்திரை இன் கண்டு மெல்லி அரியமாலை
பத்தினியை மணக்க பதுருது என் நாவி. (நித்)

(கரு)

சொல்லுவது சரியோ பின்னனை நீ
புல்லுவது சரியோ

(கரு)

சொல்லுவது சரியோமோ கோவைமைக்காது
நில்லாது என்றுயிர் ஒரே பிரிகோமான் வேண்.

(மகமாரிடம்)(கரு)

சக்தி மகமாரித் தாயே போற்றி போற்றி
தேயமே யானுமே தாயர் மாற்றி மாற்றி.

(கரு)

மாலியானை நான் மணக்க நீயும் நீயும் இப்போ
மைந்தன் வாழ்த்தி விடை தாரும் தாரும்.

(கவி)

எந்தனின் தாயே நீதான் என்னைத்தான் கொல்லபோதும்
விந்தையாய் மாலியாளை விவாகமே செய்திடாது
உந்தனின் வாக்கெனக்கு ஒருக்காலும் செல்லாதம்மா
சிந்தையில் தயவு செய்து சீருடன் அனுப்புவாயே.

(கரு)

(என்) முடியுமோ நிற்க முடியுமோ
முடியுமோ போகாதிருக்க மெய்க்குழலாளை மணக்க
படிமிசை சாதமுண்டாலும் பாரினில் செல்லாதெனை.

(கரு)

(உயி) யேதுக்கு அவள் யேதுக்கு
யேதுக்கு மாலியானந்தி யேந்திழை உலகிலுள்ள
மாதுகள் எவளானாலும் மங்கை அவளாவளோ.

(கங்.மீ)

அம்மா உன் சொல்லைப்போல அச்சுதன் தன்னைக் கண்டு
செம்மையாய் மாலிதன்னை சீக்கிரம் மணம்முடிக்க
எம்மாலே யாகுமிப்போ யேதியே யாரவளம்மா.

(கரு)

நடந்துமே வாடா செல்லுவோம் நாமும்
துடந்துமே வாடா
நடந்து வாடும் நீயும் நாராயணனைக் காண
கடந்து மிகளாவு கடிக்கு துவாரகை செல்ல. (நட)

(கரு)

வாரும் வாரும் செல்வோம் வழுமைபடைத்திட்ட : மந்திரி
கூடும் அரி அரி கோவிந்தனைக் காண : மந்திரி
இந்த இரண்டு பாட்டுக்கும் ஒன்றுபாட வேண்டிய

இந்தப் பார்ப்பானை இழுத்துப்பிடித்துக்கட்டும் = மந்திரியே
சுத்தமாக உருட்டி போட்டு வரவும் = ,,

(கவி)

என்னிட அம்பனை இணையில்லா வலிமை பெற்ற
சின்னவனே நாமும் சென்று திருமாலை காண இப்போ
அன்னையின் வார்த்தை பெற்று அனுகியே பாதைவந்தோம்
நன்மையாக வரவும் நடந்து நாம் செல்லலாமே.

(கவி)

நடந்துமே வெகுதூரம் தான் நாமுமே வழிகளெல்லாம்
கடந்துமே வந்தோமப்பா கண்ணனும் அவரும் தானே
துடந்துமே இருப்பதங்கே சுருக்குடன் மையைப் போட்டு
இடத்தினை அறிந்து நீயும் இப்பவே உடை செய்வாயே.

(தரு)

இடையர்கள் உண்டி தின்றதாலே
மடையனாய் இன்று
நடுவழியில் வந்து நம்மை மோசம் செய்தான்
திடமுடன் யோசனை செய்குவாய் சின்னவனே.

(கவி)

வெண்ணெயின் மோகத்தாலே பித்துகொண்டவனைப்போல
மண்ணைதில் காத்திருந்து மாதாவின் உரையைக் கேட்டு
கண்ணனைக் காண வேண்டி கன்னியாய் போமாகி
சின்னவன் தானைக்கே சீருடன் வருகின்றேனே.

(வீரப்பிமன் தரு)

அன்னீத வார்த்தைகள் என்னால் சொல்லலாமோ
மன்னை நீ ஏட்டி செல்லும் சொந்த
தன் மனைவி இடத்தில் புல்லும்

(கவி)

கந்தமாக பேச காரி என்று எண்ணினீரோ
உந்தனின் மனைவி தேடி ஓடியே அணைந்து செல்லும்
சிந்தனை வேறு ஒன்றும் செல்லாது இவ்விடத்தில்
மந்திர மொழிகள் வேண்டாம் மன்னனே போவீரே.

(தரு)

பேசாதே பேசாதே பித்துகொண்டவனைப்போல் (பேசா)

பேசாதே என்னிடத்தில் பித்துகொண்டது போல
காரியோ என்னிடத்தில் சாகசமாத்தை அடி இல்லை. (பேசா)

(தரு)

எட்டிநில் எட்டிநில் பெருந்தனையே தொடாதே. (எட்டு)
எட்டிநில் இப்புவியில் இன்புடன் ஆடவர்கள்
கட்டி தழுவி பின்பு காரிகையை நீ யாரென்பார். (எட்)

(தரு)

சத்தியம் சத்தியம் சாமியே நீரும் செய்யும் (சத்)
சத்தியம் நீரும் செய்யும் தையலாள் காண் கேட்டும்படி
உத்தமனே நீ செய்குவாய் உண்மையாக இப்போதானே (சத்)

(கந்·ம்)

கை ஒன்று வைத்து கேளாவிடும் நாதா
வீடு திலனைக்கு விரதமொன்று
பாடாதுவாக பட்டு ஒன்று கடை
வாடாத மாலையும்

(தரு)

வந்து எனக்குத் தாருமே காலியும் செய்து
கொஞ்சி இருப்போம் பாருமே
சங்கடமில்லாமல் தையலே எனக்கு தந்தால்
அந்தி மதனும் போடா அடிகாய் கட்டுவேன் தோளும்.

(கந்·ம்)

பாகங்காக ராகம் பனிவான் பாடி
தூங்கவே நாதன்.

(தரு)

சேவனம் மிகவே பாடுவேன் - கொட்டுதேடவி (சேவ)
சேமமுடன் சின்னவனே நீ இருந்து கயிறுங் கொண்டு
நாயுடனே கட்டி கணையிலுருட்டிடு. (சேவ)

(தரு)

அத்தையிடம் கொண்டுபோய் அவிப்பேன் கட்டை வரும் மாமா
மற்ற கதை பேச வேண்டாம் மன்னவிட்டுவேன் மாமா

(தரு)

மாலையனை மாலையிட வரங்கொடுக்க வேண்டும் நீரே
சிலமாய் சிறையெடுக்க தேவா சத்தியம் செய்து வாவே.

(164)

(தரு)

ஆரியமாலைக்கு அருகு வரியலிட வேண்டும்
காரியம் பெற்றிட கன்னி யோசனை சொல்ல தோணும்.

(தரு)

வர்த்தகம் மாமுனிவனும் வகைப்படி செய்திடவேயே
சொந்தமாக இங்கு சுவைவாசுந்திருக்கும்பார் நீயே.
வரியல் செட்டு (தரு)

பருவ வயதுள்ளமாதே அவையவரே வரியலிது
பாரும் வந்து கூடும்
கலைதிவளர்ந்தவன் புருஷனும் வருவார் மணம்
சேரும் இந்த நேரம்.

(தரு)

அபிராம் பொன்னடிமீது தேடிமையே கேட்டிருந்து
சொல்லு பதில் விரைவு.

(தரு)

அவையே கூச்சமென்ன பெரியவர் கிட்டே நீயும்
வாரும் கரம் தாரும்
திருவடியை உந்தன் உரு உனக்கு தகுந்தது போல்
வாரும் போட்டுப் பாரும்.

(கந்.மீ)

மாந்துளிர் மானே சாந்தமாய் தானே

(தரு)

மாதெப்பந்தல்கள் போடவே பசாலுங்கலகம்
தோரண அம்பாரம் வைத்துமே
கொழுத்த குத்து விளக்கு இணை விளக் கேற்ற வேண்டும்
நிலபல்லக்கு மேல தோரணக் கொடிகள் வேண்டும்.

(கந் மீ)

நங்கையே இருப்பாய் பொங்கமாய் தானே

(தரு)

நாடி பல்லக்கில் வருவேன் வரியலிது
தேடி உனக்கு அணிவேன்
கூடி பஞ்சாங்கம் சொல்லும் கோல வேதியன் வேணும்
ஓடி மறைகள் சொல்லும் அவனைப் போய் அழைத்து வாரேன்.

(கவி)

(165)

மரியாள் தந்த நல்ல மணி பணி கொடிபூண்டு
கோல மென்மைகள் மேனாவென்ன கூரியம் பெருமாள்
சீலமாய் பல்லக் கேரி ஜெகம் புகழ் மேடைதனை
சால வெ புறைகள் மேல சந்தோஷமாக் கண்டனே.

(கவி)

ஆரிய மரியாளும் அலைகடல் ஜலத்தில் காலம்
நீரே கழித்து காலை நிறைவாய் வந்தாளப்போ
சீதாய் இருந்தால் நாடும் செத்துமே போவோம் என்ன
கோரிய கல்வதாக கொடுத்திட்டான் சாபம்தானே.

(தரு)

வேலவன் பேரும் எடுத்தார் ஆவலுடமாய்
மேலும் மயில் மேல் கூடித்தார்
சில பன்னிருகரம் ஜெகத்தில் மிக துலங்க
காலம் கருப்பழகி கண்டு பணிந்து நிற்க.
கருப்பழகியம் (கவி)

மாதேகி தந்த சக்கரம் மகில்லா விருது அந்தும்
கோதில்லா மந்திரங்கள் கொண்டுமே மகிழ்ந்திருக்கேனப்போ
நீதியாய் கருவடிக்கு நீயும் வா மணப்பேனுக்கு
தீதில்லா இந்த நித்தியம் திருக்கரம் போட்டுத்தந்தேன்
மகமாரியம்மன் (தரு)

போற்றினேனே தாயே போற்றினேனே
சாற்றி மலைத்தானே தோற்றிப் பணிந்தேனே
(சு) தருணம் வந்துமே கருணை செய்துமே
திருவை செய்திட தருணம் தருணம். (போ)

(தரு)

மரியம்மா ஆரிய மரியம்மா
வாரி குமிலை கொள்ள வந்தி விடை நீ சொல்ல
(சு) வந்தேனே நானுமே கொண்டதும் தானுமே
இந்த வேளையில் தந்திடும் விடை. (மரி)

(கவி)

வல்லுத்து மாகாளி வந்தியை கண்டிட வருவாயே
[illegible] வாம் வருவாயே.

(தரு)

(166)

பண்டாரமே இப்போ
துண்டனை அஞ்சாதடா நீயும் வருவாயடா.
சுருக்கினை வெடுப்போம்
பண்டாரகோத்தமைந்து (தரு)
சத்தி செய்யும் தந்திரம் கண்டுமே
பாவகத்தை கையில் மதித்தேனே
இத்தரையில் வாவென்று பிடித்து என்னிடம் தோளியில் அமைத்தேனே
(சு) யேது காரியம் வாதுகள் செய்கிறேன்
தீது செய்யும் இவன் கூறை பறிக்குவேன்.

(கொ.ம்)

எந்துமே காரியமும் எடுத்துமே அகோரமேயம்
உந்துமே வாய்திறந்து உன்னையே விழுங்கி கொள்ள
பந்துமே காத்திருந்து பாவையாள் இடவில் சென்று
தீர்த்துமே பீவல் கண்டு.

(தரு)

தேவிப் பதாரு உதைத்தேன் வல்லத்து காளி
ஆவிப் பதாரு உதைத்தேன்
கூவிக்கூவிப் புகுதால் கோனையை விடுவேனோ
பாவிக் காளி யென்று பதலப்புதவக்க
(சு) பாங்கிடவே கத்தி ஓங்கிடவே
தாங்கிடவே வலி தீங்கிடவே.

(தரு)

வந்தேன் வெளியில் தாயே
வல்ல வரம் தாரும் தாயும் நீயே
காலம் போட்டு தாயுன் சேவை
கருது வரைநீ கேட்பாய் தாயே.

(தரு)

மால் வராகி என் தாயே
மால் மணக்க செய்வாயே.

(தரு)

கழிவிலேப்பேனே நானே
கன்னிக்கு வரம் தாரும் தாயே.

(தரு)

ஞாயமல்ல இந்தக் காலி
நான் கொள் வரந்தர இந்த வேலை.

(167)

(தரு)

யோதக்கு பில்லாது சொல்லு
என்னிடத்தில் யேன் மல்லு.

(தரு)

அன்னாள் கணபதி சிவன் பாதத்தை
அன்புடன் மனதில் இன்பமாய் கொண்டு மாவபூஜை செய்தேன்
என்னை மகமாரித் தாய் பாதம் இப்போ கழுமர பூசை செய்தேன்
பன்னை பூதங்களை அழைத்து வகையுள்ள ஒப்புகை யாகம் செய்தேன்
வல்லவாள் கொண்டு வெட்ட வகையுள்ள உதிரங்கள் தூவுது அவேய்
சொல்ல விபூதியில் சுத்தமாய் வண்டியில் யேற்றினேன் ரேவாய்
கொல்லி மலை கன்னியும் விட்டு கொண்டு வரவாள் வண்டியில் சீராய்
கடமிலாக உமை மனைவ கூர்மைப்படி நாளுமே வைத்தேன்.

(தரு)

மாது தனைக் கொண்டுவந்து கோவிலங்கில் வைத்தேன்
சொன்னேன் உந்தன் முன்னே.

(தரு)

கழிவடிக்கு வந்து நீரும் பழித்தவா மால் கன்னியைப்
பாரும் கண்ணால் நீருமே.

(கவி)

சீந்தர் கால கண்டு சொல் மகமாரிகளி
அந்தர் மாயி தேவி அம்மனே போற்றி போற்றி
சொந்தமாய் மால் தன்னை தூக்கியே நிறைவடுக்க
இந்தன் தாயே இப்போ எனக்குமே வரந்தரவேயோ.

(தரு)

சுத்தந்த மாரியளே என் அம்மா நீயும் சும்மா
நலமல்ல நீ பேசுவது
நங்கையாள் நான் படுவேன் என்அம்மா நீயும் சும்மா
நாடி மறிக்காதே.
(சு) நானே பத்த மாணவரிடம்
நானே செல்ல வேலைய இன்பம். (சுத்)

(தரு)

சத்தி மகமாரியே என் அம்மா நீயும் சும்மா
தடுக்காதே நீ பழப்பும்
பத்தினியை விட்டுமே என் அம்மா நீயும் சும்மா பாரிவுப்பதேது
(சு) பானை மேடு வேதையிது
யேனோ இது சூராகுதே. (சுத்)

(168)

(தரு)

மாரியந்தி வேறு அம்மா
மாது தனக் கேணைபாரு
நீல் வாரந்தாரோம் என் துயர்த்திட ஓடு.

(தரு)

அனுப்ப விடை கொடுநீ அந்த
அடுவை எடுத்திடவே
ஆகாதென்றே ஆருயிர் மாய்ப்பேன் நானே.

(கவி)

தனி தனிலே எழுந்தை ஒருவராலே
தன்னிவிட வைக்கவும் போகாதம்மா
நீயுடனே மாரியம்மசெல்வத்தி
நீவரங்கள் கொடுக்காது விட்டாயானால்
உலகினிலே நாபி சுத்தி தன்னால் மாய்ந்து
உன் மீதில் பழிசுமத்தி விடுவேன் பாரு
பலபல யோசனைதான் இப்போ
பாலனுக்கு நீர் கொடுத்து அனுப்புவாயே.

(கவி)

மாரியின் விடை கண் பெற்றனன் மந்திரி சின்னனைநீயும்
நீடுன் தெருவங்கில் சென்றுமே அன்னைமுத்து
அரிய மாலயோடு அரைவேன் காந்தருகி
நேரினில் கழுவடிக்கு நீயுமே கொண்டு வாராய்.

(கவி)

சின்னனை சந்தோஷத்தோன் தேவியாள் காண்தன்னில்
இன்னமும் காணாதாலே இன்பமாய் துதி செய்வேனே.

(தரு)

அம்பிகா வந்தருள்வாயே உனதருள்புரிந்தாண்டிட
நம்பினேன் உந்தன் சேயே
மதிநதியணி நாரணி தாயே சிவவால் மனோன்மணி சிங்காரி
என்றும் வரும் மகமாரியே கௌரி
திரிசூலி சங்கரி கெம்பீரி
வடுசொல் மகிட சங்கரி ஸ்ரீ பஞ்சாட்சரி பகவதி நீலி.
வடுபைரவி பத்திரகாளி
சண்டியே சித்திவிசாலி
துஷ்ட சம்மாரமே புரி காளி.

KP. [illegible]

(சந்தம்) (169)

சுந்தரி காலகண்டி தோகையே போற்றி போற்றி
மைந்தனும் இனி செய்யும் வேண்டு

(தரு)

மாதே நீயுனை செய்வாயே கழுவிலேற (மாதே)
ஆதிபராபரையுடன் ஆடும் வல்லாக கண்டி
வாது இனி செய்யாதே வந்தி யெத்தனையாண்டு: (மா)

(தரு)

எத்தனை வினைப் பயனோ கழுவிலேற
போகி வந்தேன் போகாத நாதா அருள் புரிவாய்
தந்தை சிவ சங்கரனை சத்தி தாயே
சங்கு சக்ராயுதனை கொண்டதாயே
சுந்தரியே சொல்லுமவ வாரும் கன்னி
தோகையளே உங்கள் பாதம் போற்றி போற்றி
மைந்தனுமே கழுவதனில் ஏறுவோனே
மாரியம்மா அருள் தந்து காப்பீர் தானே

(கழுவில் ஏறும் (தரு)

சுந்தர மகமாரித்தாயே சங்கரி சாம்பவி நீயே
இத்தருணம் கழுவிலேற அருள்புரிவாயே (முதல்படி)
ஒருமை ரெண்டாம் படி தாண்டி
மூன்று நான்கு நாலங்கில் சாடினடி நீயருள்வாயே
ஐந்தாம் படி சாம்பவியே நானேற
கூறும் வல்லாள கண்டி அம்மா குழந்தையை ஆண்டிடுவாய்
ஆறேழ்படியும் தாண்டி இதோ அன்பாய் ஏறி எட்டு வந்தேன்
ஒன்பதாம் படி பத்தில் உட்காரும் பிள்ளானிக்கள்
துன்பம் தருகுதம்மா தாயே சுந்தரியே என்ன செய்வேன்.

(தரு)

தாயே உன் சொல் கட்டி பாயும் ஆணிக் கழுவில்
பதைத்து வாடுரேனிப்போ மகமாரியளே.

(தரு)

கால் வைத்த இடமெல்லாம் கட்டாணி பாய்ந்துகையை
கழுவாணி தைக்குதம்மா மகமாரியளே.

(தரு)

காப்பியில் தைத்த முள்ளு நடுங்கி மாளுவானோ
மகமாரியளே.

(தரு)

166
பழுவெலும்பு அணி பாய்ந்து
பக்கம் பத்தையு மகமாரியவே.
பாவன் துடிக்குதென் கா மகமாரியவே.

(தரு)

கன்னி மேவாளை வைத்து உன்னிட வார்த்தைத்தன்னில்
கழுவுக்கு ஆணை மேனே மகமாரியே.

(தரு)

நானென் துயரமின்னி யானைப்பாவனே
கோதிருந்தாலின்னி நீனோன் நீனோன் அரனே.

(வொழு தரு)

அரகரா திரு கருணை வாசா
அம்பல நடனப்பிர காசா
வருகயவுளைபுரிந்த யீசா
வரனென் வரனென் வரனென்
கை எடுத்திட அணி கடுக்குதே
காலெடுத்திட வமவும் வாட்டுதே
நைய்யுதே பழுவெலும் பாணி பட்டு
நாதா நாதா நாதா
சொல்லவும் எடுக்க முடியாத துன்பம் துன்பம் துன்பம்
அபத்துதின்னிலென் செய்வேன் ஆருயிரும் நடுங்கி நைய் யென்
சோபமாகி நானும் விழ்ந்தேன் சோதி சோதி சோதி.

(கவி)

துயர்நீங்கி கழுவிலெங்கி சுத்தமாக வந்தேன்
தயை புரி அரியதாயே சங்கரா தாயே போற்றி.

(சுபம்) (சுபம்) (சுபம்)

வாலி மோக்சம் நாடகத்தில்

வாலி (கவி)

சுக்ரீபன் வந்த சேதி தூதரால் கேள்விபட்டு
உக்கிரமாக வாலிதானும் உகந்துமே காதில் கேட்டு
திக்கென எழுந்து அஸ்ட திசைகளும் நடு நடுங்கவேதான்
நிக்கவே கிஷ்கிந்தை விட்டு விருதுடனே வாலியும் வருகின்றானே.

(தரு)

அகோர வீரபராக்கிரமன் நானே கிஷ்கிந்தையாளும்
அரசன் வானர வாலியும் வந்தேனே

171

பார்க்கும் மனிதர்கள் நடுநடுங்கிடவே
பாரில் வாழ்ந்தோர் ஓடி ஒடுங்கிடவே அங்காலவிலே 167
தீர்க்க வானரப் படை நெருங்கிடவே
தேவி மாரின மருங்கிடவே. (அகோ)

(ரை)

மந்திர வானரம் அருகில் சூழ்ந்திடவே பாரினில் திவ்ய
வயிரசுவப்பன் அலங்கிருந்திடவே
சந்திர போல ஒளி முகம் விளங்கிட
சாமரை யிருபாலும் துலங்கிட
விந்தை மாதர்கள் நாட்டியமாடிட. (அகோ)

(ரை)

அண்ட எண்ட சரா சரங்களும் எந்தன்பேர் சொன்னால்
ஆரும் வந்து வணங்க செய்திடுமே
தாண்ட வானவர் கண்டு பணியவே
தூதர்கள் சேதி கொண்டு வருகவே
தெண்டமாக ஜெய பேரி பெருகவே
சாத்தும் கிஷ்கிந்தா நகரில் வருகவே (அகோ)

(ரை)

வருகும் விசையினில் தான் பறந்திடவே சேனை நெருங்கி
வந்த வானரப்படை நெருங்கிடவே
அருகினில் அடிபணிந்திட
அஸ்ட கஜங்களும் வாடியிளைத்திட
பெருகும் சேனைக்கும் இடமும் இல்லாமல்
முன்னும் பின்னுமாய் ஓடி களைத்திட (அகோ)

(கவி)

சங்கரா போற்றி கங்கை சடையினில் தரித்தாய் போற்றி
அங்கையில் மழுமானேந்தும் ஆடிய பாதா போற்றி
மங்கை நாயகனே தேவா மலைநாடிபோலனே போற்றி
எங்களை அடிமை கொண்ட யீசனே போற்றி போற்றி.

(தங்கம்)

கிட்டவே வருவாயந்தன் கெர்வத்தை யறிய வேண்டும்
பட்டி நீ எந்தனோட மார்தட்டி சபதம் செய்தாய்
எட்டப் போகா தேதிலும் எந்தன் கை இத்தினல
விட்டால் நானொரு குத்தப்போ,

(தரு) (172)

விடுவாயோ உனை அறிவாயோ எந்தனை இப்போ
கொடுவாய் இந்தக் குத்தினால் எழுவாய் பதிகாரப்பாவி
உன்னைப்பார்க்க எனது நெஞ்சம் கொதிக்குதே
உன் மேல் இரக்கம் இல்லையே கொஞ்சம்.

(கவி)

என்ன சொன்னாய் பயலே நீதான் சென்று வாலி
இரக்கமும் மோங்கிடவே யவன் மேல் தாவி
பின்விட்டு இத்தனைக்கு போனதோ நீ
மீண்டும் வந்தாய் எந்தனுடன் சண்டை செய்ய
இன்னைக்கு உன்னையான் வதைத்து ஆவி
யமலோகம் அனுப்புவது நிஜமென்றெண்ணி
மன்னவனும் வரும்போது மனைவியான
மங்கை தாரையை அழைத்துவாவாய்.

(தரு)

யோசனைக்கள் செய்வதேதுக்கடி பெண்ணே
புலைக்கிறேய் யெந்தனுடன் வாதுக்கடி.

(தரு)

சூதுக்கார பயலென் செய்வான் எந்தன்
தூசுக்கு பாவம் உய்வானோ

(தரு)

வீரமான் சுக்ரீபன் தன்னை யிந்த
விண்ணில் மடிப்பேனென்று இந்நே.

(கவி)

இன்னப்புத்தி எந்தனிடம் சொல்ல வந்தாய்
பேயிழையே எந்தனிட வார்த்தை கேளும்
என்னுடைய வால் மயிரில் தொங்கிக் கொண்டு
இருந்த அரக்கனை ஜெயிக்க என்னவாகாதோ
பின்பு மந்த சுக்ரீபனை அனுமந்தனை
பிபலவானென்று யெண்ணி இருந்தீரோ
உன்னையுமவர்களையும் என் வாலினாலே
ஒழித்து எந்தன் பகை முடிப்பேன் ஓடிப்போவாய்.

(தரு)

வாடா சுக்ரீபா உன்னையும் என்கை
வாவென்று அழைக்குது பார்

(173)

போடா கூட்டங்கள் பேசுறேய் இன்பட்ட
இனிப்புகள் மாறுதே இன்னமே.

(தரு)

சூரனே வருவாயே உன்மேல்
துடிக்குதே என்னுடைய தோளும்
மனமனென்றுதே நெரிந்து போகும்
மாரும் தனமார்பும் கலக்கமே.

(கவி)

வாலிசுக்ரீபர் இருவருமே வொரு உருவமாக
வலுவுடனே சண்டை செய்யும் போதிவந்த
கோலமுடன் செடிமறைவில் இருந்து ராமர்
கோதண்டந்தனை பிடித்த பாணந்தானும்
பாய்ந்துமே மார்புதனை பிடித்து வாலி
உள்ளே நான் இந்திரையை தொடுக்க அம்பில்
முடிகுறுங்கி வாலியும் மூர்ச்சையானான்.

தாழிசை (தரு)

அந்தித்தன் குலத்தில் அரசனாகி இருந்துமே
அருமை சீதை போகவே உன் அன்பு பெருமை போச்சுதோ
சோதி சார்ந்தவரும் ஜீவகாருண்யங்களும்
சொல்லும் பொருளும் தர்மமும் நற்குணமும் போச்சுதோ
கிரீடையாக பாவம் பழிக்கஞ்சாதென்று மறைந்தையோ
கர்த்தனே உன் [illegible]வில் குற்றம் நான் செய்யாதிருக்கவும்
கோடி யெந்தன் குற்றம் கண்டு இருபடி செய்தீர்.

தாழிசை (தரு)

நல்ல துந்தன் மனைவியை ஏகந்தன் வந்தெடுத்திட
கோடி மலையில் வாழ் குரங்கை கொன்றிடவும்
கவிழுமே வேதமுறை செய்யுதோ
சொல்லுமே [illegible] நீர் பிறந்து பழி
[illegible] பாபமுறை தீர்த்தையோ
[illegible] பயந்தோடி யொளிந்திடும்
சுக்ரீபன் வசனம் கேட்டுநீர்
வெல்லும் பாரி யோசனை செய்யாமலே
வீண் காரியம் நீர் சாதிக்க
விருதாவில் துணியாகர்ரிய நீரும்
செய் [illegible] ராமனே.

170 (174)

அல்லது உந்தன் தேவியைக் கொண்டுபோய்
அரக்கனவனை ஜெயிக்கவோ
ஆணொரு மொழி வசன முரைக்க என்
வால்மயிர் ராவணனை லங்கையோடடுக்குமே.

தாழிசை (தரு)

ஆகிலும் என் தாயவளை சீதாபிராட்டியாரையும்
அடியேன் தோள்கள் கொண்டுவந்து திருவடிதனில் சேர்க்குமே.
மேகனை வென்றித்துநீர் இருந்துமறைவினில் கணைவிட
எந்த ஆசாரக்கிரந்த விதிகளியம்பினர்
பாதகனோ என் விதியில் பாணமே யென்மேல் விட்டீர்
பராக்கிரமடைனோ யுமக்கு காலந்தக்க புத்தியோ
வேகமுடன் வெகுத்து பேசும் வாலி தன்னை நோக்கியே.
இளையோனான லக்ஷ்மணரும் மொழி யுரைக்கின்றாரே.

தாழிசை (தரு)

கானகத்தில் வாசம் செய்யும் கடினமிருகம் நாமே
கண்டிருக்கு மெங்கள் சாதி குரங்கு சாதி யாகையால்
யீனமானம் மெங்களுக்கு இதில் முறைகள் தானுமோ
எல்லாம் தெரிந்துநீங்கள் செய்த தர்ம்ம முறையோ
நானுமுங்கள் எதிரில் நின்று நாடிச்சண்டை புரிந்திட
நல்வாக்கு தாவகாதென ஏவிவைத்து தன்மையோ
ஆனவன் எங்கள் குற்றம் அரசன்பரதன் கண்டிக்க
அவரிருக்க நீங்கள்யார் அரசு முங்களுக்குமோ.

(கவி)

வானர சாதியில் பிறந்து காயம்பட்டால்
வைகுண்டதல்லதுமே வந்துதானால்
உன்னுடைய உயிரிருந்தால் வாழ்வாகாது
உத்தமனே அசுரர் குலம் கருவறுக்கும்
தீன தயாபரனே யுன் பாணம் என்மேல்
தீண்டிடவும் கோடி தபம் செய்திட்டாலும்
கானமுடன் கிட்டப்பதரிது திண்ணமரியாய்
கடவுளே நான் செய்த குற்றம் பொறுத்தாண்டுகொள்வீர்.

(சுபம்) (சுபம்) (சுபம்.)

மகிட வர்த்தனன் சம்ஹாரம் — [illegible] — (175)

171

கிருஷ்ணன்
(தரு)

வேணு கோபால கிருஷ்ணன் வந்தேன்
வேதநாதசங்கீதம் முழங்கிட — மேதினியோர்க்கு அபயம் தந்தேன்
ஊனும் உடலுயிராய் உணர்வாய் விளங்கும் ஜோதி
ஆணும் பெண்ணுமதாகி அமர்ந்தேன் யாவும் நியமே
(சு) ஆகம வேத புராணிக நாதன்
சாகரமீது நயந்திடும் போதன். (வேணு)
நிலமகள் கொள் அளந்த மாயன் என்னும்
நீடிய ராக்கதர் வாடியே மடிய. பிறவோந்தும் செம்பவள வாயன்
அலகை பாலில் குடித்தேன் அம்மான் தனை மடித்தேன்
மலையைக் குடைபிடித்தேன் மாமன் தனை மடித்தேன்
(சு) மதயானைக் கொம்பை யொடித்தவன் நானே
வாளரவின் மேல் நடித்தவன் நானே. (வேணு)
கோபிகள் துயரதனை தீர்த்தேன் அவர்சேலையாங்கவலில[illegible]
தூமலை தனிலிருந்து காத்தேன்.
கேசன் விசயதாசன் பேசும் மொழிக்கிணங்கி
நிருமித்த இச்சன்னை பெருமைமிகுத்து போராடு.
(சு) நெடியமாலவந்தேன் அருளது தந்தேன்
அடியவர் தங்களுக்கு அன்புகனிந்தேன் (வேணு)

(கவி)

[illegible] மகுடி தொழுதுன்றும் எழிலான மாதவா கேள்
கமலமீது வாழும் மாது காதல் ருக்மணியாள் தன்னை
அமரர்கள் குறை தவிர்க்கும் ஆண்டவன் அழைத்தாரென்று
தேமதுர மகிடவன் பால் ஜவ்தியில் வரச் செய்வாயே.

(தரு)

ஏதோ ⊗ திருவமைந்த உத்தமியே என்
பாதாம்புயம் பணிந்த பத்தினியே
(சு) பவித ஜீவனும் நிலைபெற உலகில்
குலமயிலாளே நலமுடன் வாழ்.

(தரு)

எந்நாள் குறைவில்லாத பாக்கியவதி அட பாக்கியவதி
எங்கும் சத்தாய் நிறைந்த சர்வ சௌபாக்கியவதி
(சு) தஞ்சமென்றவர்க்கு இன் தந்திட நானே
அஞ்சுகமே அன்பாய் அழைத்தேனே.

அதிவிலாமுடமுகமை
ருக்மணியை கோளாய் அதிவிலாட்டகலாநிற்கும்
லால் நாகம் சேர்வார் என் சொலிட்டகலாநிற்கும்
யா 172 தாரசக்தி கமலியைக் கடைக்கண்ணால
நிரு. நடையை நோக்க.

(தரு)

பன்னிரு. சக்திப்பெரும் விளங்கநின்றனர்

தில இய்ய வந்தனர் தேவன் யாவருமே நோக்க

ருங் கிரியா சத்தியை காரிய சக்தியாயினன்

மண புருஷனோடு

கந்தரிக்கிறும் நல் விந்திரசேனி

நந்தலில்லாத நளாயினி தானே.

(வசனம்)

அபகாரப்படுவது

ஆ கேளும் ருக்மணி. பாஞ்சாலிக்கு புருஷனைந்தென்று அபகாரப்படுவது வகுகோமே ஆதார

ரியாத்தன்மை. அதானது. என்னைவிட்டகலாத வகுஷிடுபேமோ ஆதார

த்தியாகும். நானே உலகத்தை சிருஷ்டிக்கவேண்டி எனது கண்ணால் அதார

த்தியை பன்னிரெண்டு கடைக்கண்ணால் நோக்க. அந்த சக்தியிட உம்

த்தியை பன்னிரெண்டு கடை... (4) சிருஷ்டிசக்தி (5) ஸம்ஹாரசக்தி (6) சம்கார

வேசக்தி (2) திரசக்தி (3) பராசக்தி. (4) சிருஷ்டிசக்தி (10) போகசக்தி (11) வித்யா

த்தி (7) இச்சாசக்தி (8) கிரியாசக்தி (9) யோகாசக்தி (10) அவ்விதம் உண்டாகி

த்தி. யென்னும் பன்னிரெண்டு சக்திகள் உண்டாயின. அவ்விதம் இரண்டுதரம் நோக்க

என்பதாவது கிரியாசக்தியை நான் எனது கடைக்கண்ணால் அவ்விதம் உதித்த

புருஷனாக காரண புருஷனும் காரிய சக்தியும் உதித்தனர். இவ்விதம்

நல் தான் காரண காரணமாகிய காரிய மென்று சொல்வது. காரிய சக்தியான

அந்த காரண புருஷன் நித்தில் இக்கலமுனிவர் தோன்றினர். இக்கல முனிவர்

மனோ மகா பதிவிரதையான யிந்திரசேனையாயினள். இக்கல முனிவர் அவருக்கு

புதல்வராகிய மௌத்கல்யருக்கு ஐந்து பேர்கள் உண்டு அவருக்கு

நளாயினி என்னும் பெயருடைய இந்திரசேனை மனைவியாக்கி இல்

வாழ்க்கை நடத்தி வந்தாள் ருக்மணி.

(தரு)

இதுவரைந்து சோதிபேமாகக்கடி

தோதாக மானே மடமானே

ஆதர வாயிமௌண்டு காதலுடன் வாழ்ந்து மீண்டு

போனார் முனிவர் தானே.

(தரு)

சிவபெருமானை நோக்கி

செய்தாள் தவமதுவும் தேவி

தேவி பிரான தேவி

தையல் பாகனுஞ் சென்று அவளை யடைவாய் என்றேர்

மேவி அங்கு மேவி.

அருகமும அவளை ... வசத்தையபுற மாய ...
கஞ்சமலர் திருநாக ... இம்போது ககனமது வாருக்கு இந்திரன் தானு
வந்தியானிடம் மேரி அவளைத்த வகையறிந்து கைவிடாதமதியாரு
பஞ்சமியை அடிக்க வஜ்ராயுதத்தை யோங்க,

(தரு)

பரமசிவனர் கண்டுமே இந்திரன்தன்னை பலத்தைஅடித்தாரென்று

உலமதிந்து குகைக்குள் ஒடுங்கிய இருந்தோரைக்காட்டி

அவரும் அவர்களைவிடு இவராகுமையென்று

(சு) அரிவை நளாயினிக்கு உரியநாயகராய்

வருவீரென்று திருவருள் புரிந்தார்.

(கவி)

மதிவுதனை ருமீ சருமே பூமாதேவி வருந்தியும் மதங்கொண்ட இந்திரன்

அதிவிதமாய் எனக்கிசைக்க யெருவோமம் அளித்திட்டவன் அவனுமே

இதுமுடனே ரோமத் தோடு சேர்த்து எமன் வாய் விந்திரனல்லவனி தேவர

அதிபெறுவே கொடுமை அவராகவந்தோர் தோழமையிந்திர பாஞ்சாலியானாள்.

(வசனம்)

ஆகல் கேளும் ருக்மணி மறுபடியீசனவர் யிகழ்வாய்ப்பதியில் என்னிடம்

பூமாதேவி துன்பத்தையும் கொண்டவந்த ஐந்து இந்திரனையும்

சொல்ல யாதோ என்னுடைய ரோமம் யெடு யீசனிடம் கொடுத்தேன்

பாஞ்சாலத்தை மந்திரமான ஐந்தெழுத்தை அந்த ரோமத்தோடு

எமன். வாயு. இந்திரன் அஸ்வினி தேவர் அம்சத்தை அவர்களுக்கு

ஐந்து இந்திர தேவரும் யீசனம்சமான அவர்கள் பிறந்தார்கள்.

சேனையோ பாஞ்சாலனுடைய வேதியில் உபயன் உபயாசம்

மந்திர சக்தியால் பதினாறு வயதுடைய பெண்ணாக தோன்றி பாண்டவருக்கு

மற்று யிரண்டு ரோமமும் பலராம கிருஷ்ணாகவந்தோம் ருக்மணி.

(தரு)

பெருமைக்கு தாழ்வது இல்லையே நீயும் பேசவந்ததுமிக தொல்லை

அருமையென்றுகேள் ஆயிரம் நாமங்கள் மறவாமல் சொல்லிடமாமாதுக்வந்தி

(தரு)

கொடிக்கிளாவும் யாகமேனி இந்த இவளையும் தூக்கும் இந்திரசேனி

கொடியிலிருந்திடும் மேக்க வாக்குதோமை நீடிய சக்தியால் நிலைக்கவந்தனள்.

(கவி)

அன்னியே பரியா சக்தி அருமுனிவர் ருக்கு தன்னிட...

துன்னியே துதிக்க யாரும் துதிக்கும் ... துவாபரயுகத்தில் ...

(வசனம்)

ஆனல் மகாசக்தியோ தவோபதையாக வந்தபோது ...

... பாரத மென்று கேட்கவந்தாய் ... கௌரவா ...

உமா தேவி யானது கிராட அதிகாலையில் ... உனக்கு ...

... வந்தாள் ... கொம்பினை ... அப்போது ... மறந்து விட்டேனென்று ...

சொல்ல அதை கேட்டு ... சக்தியானது ...

டனே வந்திட்டார் ... செய்வாள்
கத்தில் துரோபதையாக பிறந்து உன்னை வஸ்திரபங்கம் செய்வோம் சத்தி துரோபதை
ந்த மந்திரத் 174 தை சொல்ல அதன்படியே நான் கிருஷ்ணனாகவும் சத்தி துரோபதை
ாகவும் பீசன் பாண்டவராகவும் பாவகாரிகள் துரியோதனாதியர்களானார்கள். ருக்மணி

(தரு)

திருநாட்டு வள்ளல் தேவி. பெருமாளின் பெயரில் இருக்க இறைவுவக்காரணமேன் மகளே
(சு) கொடியவன் துரியனவ் இடம்பல சேர்ந்ததோ
படிதன்னையன்றே கெடுதிகள் யாதும்

178

(தரு)

எந்தனுக்கு வரவது போது எனக்கு எடுக்கிறதே நடுக்கமிப்போது
அந்த சூரன் தன்னை ஆவென்று அரிபாலிநீ வந்ததையகற்ற வகையது இல்லையே

(கவி)

நீ வருகையை எந்தன் செல்வி பெருத்திருடைய கோராய்
இவர்கள் இனையகற்ற என்னால முடியாதம்மா
நலுமலர் இதழி நாகக் கன்னியாள் பின்றபாவன்
அறுவெளி பீசனைப்பீச்சும் அவ்வாணவாகும் சொன்னேன்.

(தரு)

உரைப்பீர் உங்கள் மனதில் கபடுகள் இல்லாதகே
இறையதை கேட்பனம்மா செல்விமார்களா

(தரு)

செப்புவீர் நாகக்கன்னியாள் சேவடி தன்னில் வணங்கி
ஒப்பிலே உங்கள் துயரை ஓட்டுவேனே.

(தரு)

துணைவான அவனுக்கு உணவிலே விஷம் கலந்த
பக்கக்கொடி துரியன் பலி பார்க்கவே ... பீமா
இனி பிரியாதுக ... இருப்பதேதம்மா.

(தரு)

வந்தேனே நானே உந்தன்க்காண மாது பெருந்திருவேது காரணம்
(சு) மன்னனின் தரிய ராஜனை விட்டுமே
கன்னியே வந்தாய் கஷ்டங்கள் பட்டுமே.

(கொச்சகம்)

ஐந்தெழுத்தில் சிகாரமதாய் அமர்கோன் பின்னே
வந்துதித்த வான்விரலன் மைந்தனை வனும் தாய்
சந்திர சேகரனும் சத்தியுக்கொண்டானே
சிந்து இந்தாய் வாட்டுவான் தங்கையரே.

(சுபம்) (சுபம்) (சுபம்)

K.F. [illegible]
7-[illegible]
L.R [illegible]
[illegible]
[illegible]

(ஆரியமாலை திருமணமென்னும்
காத்தவராயன் கழுவிலேறிய நாடகம்.)

1. ஆரியப்பூ ராஜன்
2. ஆரிய மாலை
3. காத்த முத்து
4. சின்னான்
5. மகமாரி
6. மகாவிஷ்ணு.
7. இன்னமன் ரொதன் (சின்னான்)
8. பகவான் (வீரியப்பெண்)
காத்தமுத்து வளையல் செட்டி
பகவான் பிராமணம்
9. கருப்பழகி
10. காளிகாதேவி
11. உ கந்தழகி.
12. சிவன்.

179

கே.பி. செல்வகுமார்,
மாவட்ட பொதுச்செயலாளர்,
தமிழர் தெருக்கூத்து கலைஞர்கள் இயக்கம்
விழுப்புரம் மாவட்டம் (வடக்கு)

T.V. ஏழுமலை. நாடக ஆசிரியர்,
கலைமா[illegible] ...து பெற்றவர்,
அரசு ஓய்வூதி[illegible] ...நாடக ஆசிரியர்,
போரூர் & அஞ்சல், 605 202.
விழுப்புரம் வட்டம் & மாவட்டம்.
செல்: 96263 30635.

T.V. ஏழுமலை. நாடக ஆசிரியர்,
கலைமாமணி விருது பெற்றவர்,
அரசு ஓய்வூதியம் பெறும் நாடக ஆசிரியர்,
போரூர் & அஞ்சல், 605 202.
விழுப்புரம் வட்டம் & மாவட்டம்.
செல்: 96263 30635.